

RADU TEODORESCU

SIMULACRELE IUBIRII ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

Cugir 2025

CUPRINS

Introducere

1. Masturbația ca un simulacru al iubirii agapice pe care o înlocuiește cu fantasme pervertite inspirate de demoni mai ales la adolescenți
2. Adulterul și desfrâul ca manifestări ale senzualității și lascivității care sunt un simulacru al iubirii adevărate fiind aplecate spre material și trupesc
3. Erotismul sau iubirea carnală ca un simulacru al adevăratei iubiri agapice
4. Homosexualitatea și lesbianismul ca perversiuni sexuale și simulacre ale adevăratei iubiri agapice
5. Pornografia ca simulacru al iubirii creștine ce se manifestă prin desfigurarea moralei creștine
6. Prostițuția ca simulacru al iubirii ce se manifestă prin vinderea trupului ibovnicului și sufletul diavolului

Concluzii

“Dumnezeu este iubire”
(Ioan 4, 8)

Această afirmație a Sfântului Ioan Teologul este una fundamentală pentru creștinismul ortodox și pentru noi creștinii ortodocși în genere. Este cu adevărat o mare bucurie să știm că în creștinism Dumnezeu este iubire și el este departe de a fi un tiran sau un despot. Aceasta fiindcă este bine să știm că zeitățile păgâne ale antichității de mai înainte de Hristos au fost departe de a fi persoane ale iubirii. Zeus tuna din fulgere peste muritorii sortiți pierzaniei, Isis în Egipt iniția pe adepți în magie, Ares în Grecia era dornic de cât mai mult război, Apes în Egipt care era zeul șarpe al haosului sau tot în Egipt îl aveam pe Set care era un zeu al deșertului.

Dacă prin Sfântul apostol Ioan Teologul Dumnezeu s-a descoperit pe Sine ca fiind iubire trebuie să știm că cu adevărat iubirea este unul dintre cele mai nobile și sublime sentimente pe care le poate avea și nutrii omul. Evident că dacă Dumnezeu este iubire diavolul este ură veșnică.

Prin faptul că Dumnezeu se identifică pe Sine ca iubire înseamnă că iubirea este un sentiment ontologic, adică stă la temelia înseși a ființei umane. Totuși, ceea ce vom arăta în această carte este că din comoditate și din viclenie de mai multe ori omul în istorie a ajuns să contrafacă iubirea sau mai bine spus să creeze mai multe simulacre ale ei. Ce este un simulacru? Un simulacru: “aparență înșelătoare; acțiune simulată; obiect care dă o falsă impresie a realității.”

Prin urmare ce este un simulacru al iubirii? Un simulacru al iubirii este înlocuirea iubirii agapice, adică a iubirii curate și dezinteresate cu iubirea erotică sau iubirea pornografică ce este mai mult o caricatură a adevăratei iubiri.

Cum poate exista aceste simulacru al iubirii? Acest simulacru al iubirii există fiindcă după cum am spus iubirea este un sentiment ontologic care ține de ființa omului. Diavolul nu poate să fugă de iubire fiindcă și el a fost creat tot din iubire. El totuși a respins iubirea lui Dumnezeu și după cum ne spune Sfântul Isaac Sirul iubirea veșnică a lui Dumnezeu pe care el o refuză a ajuns să transforme în flăcările veșnice ale iadului.

Considerându-se mai bun și mai ingenios decât Dumnezeu ei bine diavolul a venit - și încă mai vine în istorie – cu mai multe surrogate ale iubirii. În această carte vom vorbi numai despre câteva dintre ele:

- masturbația,
- adulterul,
- erotismul,
- pornografia,
- homosexualitatea,
- sau prostituția.

Toate acestea sunt lucrări umane care cel mai probabil sunt inspirate de demoni. Ortodoxia și sfinții părinți vorbesc de un demon – sau probabil chiar și mai mulți demoni – specializați în sexualitatea umană. După unii numele acestui demon al sexualității ar fi Asmodeu dar evident că în lumea demonică nu putem fi niciodată siguri pe nimic.¹

“Revoluția sexuală este promovată intensiv. Freud este cel care a pus bazele psihologice sau psihanalitice ale acestei revoluții, Kinsey a dat temeiurile sociologice, mai mult, iar Școala de la Frankfurt a fundamentat ideologia revoluției sexuale și a lansat oficial programul politic al promovării agresive a erotismului complet liberalizat. Marcuse, de pildă, a lansat în perioada hipiotă lozincile: „dragoste, nu război” sau „facem dragoste pe tunuri”, dar dragostea aici înseamnă de fapt sex. Citiți „Eros și civilizație” a lui Herbert Marcuse și veți vedea că de la Freud până la ideologii școlii de la Frankfurt există un fir roșu în istorie în promovarea revoluției sexuale, fir care duce în ultimă instanță la transgenderism, exact la ceea ce observa Jean Baudrillard în cartea sa „Societatea de consum”. Hipersexualizarea, spunea el, va duce la Non-sexualitate, adică la negarea sexualității, ceea ce se întâmplă astăzi cu promovarea aceasta a homosexualității. Sexualitatea din acest punct de vedere, relația sexuală este numai cea existentă între bărbat și femeie.

În rest este vorba numai de excitație și fantezie, deci de neuropsihologie și imaginație, pentru că lipsește cadrul firesc și finalitatea, adică nașterea de copii pe care acesta îl presupune, chiar dacă nu o realizează întotdeauna.”²

Simulacrele iubirii sunt unele care sunt mult mai facile decât iubirea agapică pe care ne-o cere Dumnezeu. De ce? Fiindcă iubirea agapică are exigențele ei. Un soț sau o soție pentru a își manifesta iubirea unul față de altul trebuie să de mai multe ori să treacă de restul infidelității matrimoniale. Ori alternativa la această iubire agapică este una mai facilă: de ce să nu te lași pradă seducției plăcerii sexuale?³

După cum am spus nu putem să îl facem responsabil numai pe diavol pentru aceste simulacre ale iubirii. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că sunt mulți care preferă mocișla pornografiei și a erotismului decât iubirea curată dintre Dante și Beatrice (ca să folosim un exemplu mai clasic din literatura universală).⁴

Simulacrele iubirii evident că sunt unele care nu numai că mistifică adevărata iubire dar ajung să facă aparența unei vieți mai ușoară și mai frumoasă, ceea ce este o minciună. Oamenii se lasă pradă acestor simulacre păcătoase ale iubirii fiindcă nu vor să facă nevoiță și să iese din confortul de care sunt cele mai multe ori adepți. După cum am spus teologia creștin ortodoxă a elaborat o adevărată spiritualitate a iubirii lui Dumnezeu.⁵ Dacă Dumnezeu este definit de iubirea agapică este bine să ne dăm seama că simulacrele iubirii sunt un fel de mistificare a iubirii sau mai bine un surrogat al iubirii pe care ar trebui să o avem față de Dumnezeu și oameni.⁶

„Evenimentul Zilei: Se observă în ultimii ani o promovare excesivă a ideii de sexualitate. Afectează cu ceva societatea?”

Virgiliu Gheorghe: În primul rând copiilor le distruge copilăria. Aceasta pentru nivelul ridicat de atracție pe care îl exercită, care le slăbește atenția și motivația de a mai face altceva. Pe urmă, pornografia însoțită cu masturbarea juvenilă la care ajung, din păcate, foarte mulți, le afectează major sistemul nervos și organismul, le sleiește puterile și, deși tineri cu vârsta, îi face să devină mai neputincioși fizic decât bătrânii și mai lipsiți de bucuria de a trăi decât un om bolnav grav ce își așteaptă moartea. Toată cultura aceasta a erotismului excesiv, a promiscuității naște în noua generație un imens sentiment de descurajare și deznădejde, căci aici te duc lucrurile acestea, mai ales când promiscuitatea sexuală debutează la o vârstă fragedă. În școlile românești astăzi încă din primele clase ale gimnaziului se consumă pornografie, iar aceasta pentru că nimeni la nivelul organelor în drept nu este dispus să pună stop acestui flagel. În acest context, orice reformă a învățământului românesc nu va avea nici un efect, fiind mai mult un praf în ochi decât intenția reală de a rezolva ceva.”⁷

Simulacrele iubirii din zilele noastre – și nu numai – sunt unele care se ascund sub camuflajul hedonismului. Hedonismul este filosofia care susține că tot ceea ce contează în această lume este plăcerea care trebuie să fie obținută indiferent prin ce mijloace și fără să se mai țină cont de moralitate și de obligațiile morale.

Simulacrele iubirii sunt un fel de mușamalizare a adevăratei iubiri fiindcă după cum știm sunt mai multe lucruri care ajung să fie falsificate:

- bani,
- opere de artă,
- documente oficiale,
- note sau medii școlare.

Iubirea prin urmare este un lucru care trebuie să știm că ajunge un simulacru atunci când oamenii cred că pot să trișeze și să modifice realitatea după bunul plac. De ce? Fiindcă este mult mai ușor să spui minciuni decât să vorbești adevărul.

Simulacrele iubirii sunt modul în care păcatul ajunge să se deghizeze pe sine și fie unul care îl duce pe om la o concepție cripto-hedonistă a vieții.

² Virgiliu Gheorghe <https://altarulcredintei.md/virgiliu-gheorghe-cu-fiecare-nou-partener-sexual-o-femeie-isi-scade-cu-10-sansa-de-a-avea-o-familie-fericita/> (accesat pe 22.07.2025).

³ A se vedea Liviu Petcu, *Desfrânarea și avortul – răni de moarte ale iubirii* (Iași, 2008).

⁴ A se vedea Radu Teodorescu, *Iubirea agapică: între spiritual și ontologic* (Cugir, 2018).

⁵ A se vedea în acest sens Sfântul Simeon Noul Teolog, *Imnele iubirii dumnezeiești* (București, 2022).

⁶ A se vedea Jean Claude Larchet, *Despre iubirea creștină* (București, 2010).

⁷ Virgiliu Gheorghe <https://altarulcredintei.md/virgiliu-gheorghe-cu-fiecare-nou-partener-sexual-o-femeie-isi-scade-cu-10-sansa-de-a-avea-o-familie-fericita/> (accesat pe 22.07.2025).

Prin urmare ceea ce voim să facem cu această carte este să arătăm că nu tot ceea ce noi denumim iubire este fapt iubire. Aceasta fiindcă după cum am spus diavolul este incapabil de iubire din moment de oponentul lui veșnic Dumnezeu este iubire veșnică și absolută. Diavolul nu simpatizează iubirea noastră față de Dumnezeu și vine cu alte alternative la această iubire care sunt un fel de depreciere calitativă a iubirii agapice curate.

Prin urmare aceste simulacre ale iubirii sunt unele care pe termen lung deși ne aducă multă plăcere carnală ne rup de iubirea și comuniunea cu Dumnezeu. Este greu să spui că îl iubești pe Dumnezeu cu adevărat dacă tu recurgi la prostituate sau ca femeie frumoasă te complaci în mocirla prostituției.

„Egoismul apare atunci când cauți să-ți satisfaci doar propriile dorințe, trecând cu vederea dorințele celuilalt. Bărbatul, de exemplu, își poate satisface dorințele fără a mai căuta să-și facă femeia fericită. Și e un exemplu, din nenorocire, foarte des întâlnit. Iar în scrierile Părinților putem găsi incontestabile chemări la alungarea unui asemenea egoism din raporturile intime. „Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia” — limbajul e lipsit de orice ambiguități, simplu și foarte clar.

Actul de iubire trebuie trăit și pentru celălalt. Recunoașterea celuilalt, căutarea plăcerii lui și nu a unei satisfacții egocentrice duce la împlinirea și înflorirea amândurora. Dar, vedem bine, aici nu mai e o problemă care să țină de trup, ci e vorba de o problemă care ține de suflet — căci atenția acordată celuilalt izvorăște dintr-o privire totală și nu parțială, în ceea ce-l privește.”⁸

Un adolescent discuta cu tatăl său.

- Știi ce am remarcat tată?
- Nu.
- Încep să fiu atras de colegele mele.
- Este firesc să fie așa.
- Da?
- De ce?
- Fiindcă băieții sunt meniți să trăiască cu fetele.
- Frumos.
- Da?
- Și ai vreo fată care îți place?
- Da.
- O iubești?
- Da.
- Așa cred.
- Foarte bine.
- Simt că toată lumea se învâрте în jurul ei.
- Este bine.
- Dar de ce nu am avut aceste sentimente până acum?
- Fiindcă acum începi să te maturizezi.
- Așa este.
- Dar de ce am toate aceste dorințe carnale în mine?
- Te referi la sex?
- Da.
- Sunt naturale.
- Adică?
- Trebuie să înveți să îți controlezi trupul.
- Dar simt că nu pot.
- Mîntea trebuie să controleze trupul și nu invers.
- Dar este așa de greu.
- Totuși nu este imposibil.

⁸ UN SINGUR TRUP – Aventura mistică a cuplului, MICHEL PHILIPPE LAROCHE, EDITURA „AMARCORD” Timișoara, 1995 apud <https://tainacasatoriei.wordpress.com/2011/12/02/principii-spirituale-pentru-viata-sexuala-in-casnicie/> (accesat pe 22.07.2025).

- Crezi?
- Da.
- De ce?
- Fiindcă noi oamenii am fost creați cu voință.
- Și ne ajută voința?
- Da.
- Nu știam.
- Dacă voim cu adevărat că ne ținem trupul în frâu.
- Sunt și care nu vor să își țină trupul în frâu?
- Da.
- Cine?
- O să îți spun o întâmplare adevărată în acest sens.
- Care?
- “O pildă parcă scoasă din Evul Întunecat.
- Ce spune?
- În Munții Apuseni a trăit o femeie desfrânată și vrăjitoare
- Vai de mine.
- O chema Minerva.
- Și?
- Această femeie, nefiind căsătorită, a născut trei copii cu trei bărbați, a făcut multe avorturi și a păcătuit mult. Urât.
- S-a îmbolnăvit foarte rău, trupul i s-a umflat de răni, carnea a început să-i putrezească, încât o mâncau viermii de vie.
- Vai de mine.
- Dar nici în ultimele clipe ale vieții n-a vrut să se spovedească și să se împățășească.
- De ce?
- Aceasta fost o pedeapsă de la Dumnezeu.⁹
- Dacă Dumnezeu ne iubește de ce ne mai și pedepsește?
- Fiindcă El este și drept.
- Nu știam.
- Da.
- Adică poți să iubești și să fi și drept?
- Da.
- Nu credeam că se poate.
- Vezi tu nu toți care spun că sunt oameni ai iubirii sunt cu adevărat.
- Dar de ce?
- Oamenii sunt vicleni.
- Știu asta.
- Sunt unii care spun că iubesc dar este doar o fațadă.
- În ce sens?
- Toți mari dictatori și tirani susțin că îți iubesc poporul.
- Dar în realitate nu o fac?
- Nu.
- Deci iubirea poate să fie doar o fațadă?
- Da.
- Cred că sunt cam credul tată.
- Cu timpul o să îți revii.
- Crezi?

⁹ <https://www.antena3.ro/actualitate/religie/manul-religie-pilde-desfranare-324066.html> (accesat pe 19.07.2025).

- Da.
- De ce?
- Ești adolescent.
- Așa este.
- Deci să nu mi fac griji?
- Nu fiul meu.

„Subiectul erotismului în artă este abordat încă din epoca de piatră, descoperind în grote imagini feminine întruchipând zeița fertilității. Arta erotică și-a făcut simțită prezența mai ales în antichitate, epocă în care s-au dezvoltat cultura, arta, religia și marile civilizații, această temă fiind căutată și transpusă pe diferite suporturi de la pânză și gravură până în zilele noastre transpusa în tehnici moderne: arta digitală. Numeroși artiști plastici, filozofi, scriitori, muzicieni au fost inspirați de formele feminine și de zona erotică, acest subiect discutat, controversat, judecat, și pentru unii lasciv* și pornografic*.

De la imaginile atât de expresive și directe ale antichității, mă voi opri la gravurile lui Rembrandt, acele gravuri care par instantanee din viețile oamenilor simplii, instantanee ale vieții lor erotice. Incredibil desenator, impresionant prin măiestria cu care, printr-o linie extrem de plastică, reușește să creeze volumul, artistul este atras de această temă și realizează lucrări care imaginează actul sexual, chiar dacă normele vremii nu-i permiteau să fie foarte explicit. Aceste momente surprinse parcă de o cameră foto sunt lucrate cu o hașură care pare să nu se integreze total formei și atrag în mod special prin prospețimea imaginii.

Picasso, cu un desen de neconfundat, cu o linie sigură și aproape egală va adopta aceeași temă, sub titlul „Nimfa și Satirul”. O siluetă feminină, parcă într-un dans erotic își dezvăluie sexul unui personaj mitologic, care o privește cu satisfacție. Grafismul imaginii, libertatea formei, lipsa clară de constrângeri artistice, o libertate specifică autorului în a deforma, a măria sau a micșora după dorința sa. Toate acestea sunt elementele pe care le observi, care atrag făcând ca detaliile organelor sexuale aproape să nu fie observate. Erotismul la Picasso este relevat de o factura special, femeia din planul îndepărtat se transforma deseori în falus, iar totul se estompează prin motivele decorative invocate de factura maură. Personajele par să aibă rotunjimi senzuale, totul este sugerat, conotațiile sexuale regăsindu-se în liniile geometrificate, caracteristice, unde Picasso induce termenul de erotism de-o manieră simplă, minimalista.”¹⁰

CAPITOLUL 1

MASTURBAȚIA CA SIMULACRU AL IUBIRII AGAPICE PE CARE O ÎNLOCUIEȘTE CU FANTASME PERVERTITE INSPIRATE DE DEMONI MAI ALES LA ADOLESCENȚI

Masturbația știm că este un păcat ce este prezent mai ales la adolescenți. Totuși sunt și mulți adulți care o practică. Ceea ce vom vorbi în acest capitol este că deși masturbarea este un păcat ceea ce trebuie să știm că ea este poate cel mai notoriu caz de simulacru al iubirii. De ce? Fiindcă masturbatorul este unul care nu mai caută iubirea sinceră și agapică a celor de alți sex ci mai mult plăcerea sexuală. Masturbatorul nu mai este de cele mai multe ori capabil să iubească sincer și curat fiindcă pentru el tot ceea ce contează este plăcerea sexuală.

„Masturbarea reprezintă acțiunea de auto stimulare a organelor sexuale, de către bărbați sau femei, denumită impropriu onanie sau onanism, adesea cu scopul atingerii orgasmului.

Cercetările au demonstrat faptul că masturbarea este frecventă la oameni de ambele sexe și de toate vârstele, dar există variație. Multe beneficii medicale și psihologice au fost atribuite unei atitudini sănătoase față de sexualitatea umană în general și masturbarea în particular. Nu este cunoscută nicio relație cauzală între masturbare și vreo formă de tulburări fizice sau mentale. Singura excepție sunt unele cazuri din boala Peyronie.”¹¹

După cum am spus adolescența este vârsta la care se dezvoltă hormonii și în ei se simte o presiune a vieții sexuale. Se cuvine să îi damnăm pe adolescenți la iad fiindcă practică masturbarea? Nu, în nici un caz. Există timp de pocăință și întoarcere și pentru ei. Ceea ce este mai trist este că masturbarea are consecințe pe termen lung în viața de

¹⁰ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Erotism> (accesat pe 22.07.2025).

¹¹ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Masturbare> (accesat pe 22.07.2025).

sentimentală a celor care au ajuns să fie stăpâniți de ea. Aceasta fiindcă pentru ei fantasma erotică ajunge să fie mai importantă decât iubirea agapică și sinceră care duce la nașterea de copii.¹²

După cum am spus este rău că mulți adolescenți ajung să practice masturbația dar trebuie să avem răbdare cu ei și să ne dăm seama că sunt și draci care îi atrag în această cursă. Adolescentul masturbator care găsește pentru prima dată reviste Playboy sau Hustler trebuie să știm că de cele mai multe ori este sub influența demonilor care vor să îl manipuleze și să îl țină captiv în păcătoșenie.

Să ne aducem aminte că și noi am fost tineri și am făcut multe prostii pe care acum nu le mai facem. Așa este și cu adolescenții. Dracii profită de hormonii lor și le impregnează mintea cu toate fantezmele erotice din lume. Mulți ajung la un moment dat să iasă din acest cerc vicios dar sunt și mulți care rămân așa prinși pe toată viața.

„În paginile Bibliei se regăsesc pasaje care vorbesc despre păcate sau patimi de natură sexuală și despre modul în care divinitatea îi pedepsea pe cei care le săvârșeau. Onania și malahia au fost dintotdeauna teme pe care Biserica le-a abordat într-un mod categoric.

În cartea Facere - Vechiul Testament - regăsim la capitolul 38 istorioara lui Onan, care este pus să se căsătorească cu soția fratelui său și să aibă copii cu aceasta. În lumea iudaică, această căsătorie se chema „de levirat” și se înfăptuia în cazul în care un bărbat căsătorit murea înainte de a avea moștenitori. În acest caz, fratele bărbatului, dacă era necăsătorit, trebuia să o ia pe văduvă de soție și să aibă cu aceasta copii.

„Atunci a zis Iuda către Onan: <<Intră la femeia fratelui tău, însoară-te cu ea, în puterea leviratului, și ridică urmași fratelui tău!>> Știind însă Onan că nu vor fi urmași ai lui, de aceea, când intra la femeia fratelui său, el vărsa sămânța jos, ca să nu ridice urmași fratelui său. Ceea ce făcea el era rău înaintea lui Dumnezeu și l-a omorât și pe acesta”, se relatează în Cartea Facere.

Așadar, pedeapsa pentru păcatul lui Onan a fost moartea, iar de atunci încolo, o astfel de practică s-a numit „onanie”. Însă, mulți părinți ai Bisericii, în istorie, au ajuns să confunde onania cu masturbarea sau malahia, un alt păcat pedepsit aspru.”¹³

Ne pare rău că demonii ajung să îi facă pe foarte mulți adolescenți să trăiască într-un fel de simulacru în care mințile le sunt impregnate cu imagini și fantezii păcătoase. După cum am spus sunt mulți adolescenți care în cele din urmă reușesc să iasă din acest cerc vicios. Iată de ce Biserica Ortodoxă nu și-a pierdut niciodată speranța de mântuire pentru cei care au căzut pradă păcatului masturbației. Aceasta fiindcă după cum ne spun sfinții părinți există demoni specializați în păcate sexuale care îi atrag pe cei mai slabi în cursa lor. Există pentru ei șansa pocăinței. Ei se pot spovedii și la fel de bine se pot lupta cu patima masturbației.

Știm în acest sens că Sfântul Pavel spunea că cei care nu vor să se pocăiască de păcatul masturbației se vor damna la iad: “nu vă amăgiți: Nici desfrânații, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici malahienii, nici sodomiții, Nici furii, nici lacomii, nici bețivii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6, 19).

„Păcatul pe care-l face cineva singur, artificial, împins fiind de poftele trupesti atâțate de o imaginație neînfrânată, excitată de gândurile rele, cultivate cu lecturi din romane pornografice și lipsa de educație. Unii ca aceștia pierd memoria, devin nervoși, le tremura corpul, iar în căsătorie obțin copii slăbănogi și la trup și la suflet. Pentru vindecare se cere stăpânire de sine, înlăturarea cauzelor păcătoase, ocupația neconținută a timpului și deasa spovedanie”.¹⁴

Masturbația este un simulacru inspirat demonic care îl face pe adolescent să trăiască într-o lume a fantasmelor. Știm că el devine dependent de plăcerea sexuală pe care ajunge să o considere adevărata iubire. Evident că el este înșelat și victimă a unei mari minciuni demonice.

Dacă nu ar fi acești demoni ai sexualității evident că masturbatorii nu ar mai avea nici o scuză. Pentru a îi prinde în capcana păcatului și a răutății trebuie să știm că demonii fac acest simulacru al masturbației în care

- imaginile,
- amintirile,

¹² A se vedea Andrei Drăgulescu, *Patrimă și eliberare* (Editura Oastea Domnului, 2016).

¹³ <https://adevarul.ro/stiri-locale/constanta/ce-sunt-onania-si-malahia-doua-pacate-1852775.html> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁴ Pravila bisericească apud <https://adevarul.ro/stiri-locale/constanta/ce-sunt-onania-si-malahia-doua-pacate-1852775.html> (accesat pe 22.07.2025).

- fantasmеle
- și himerele sexuale

ajung să ocupe mintea adolescentului și să o stăpânească. Cine de fapt stăpânește această minte sunt demonii.¹⁵

Simulacruл iubirii la masturbator este cât se poate de evident fiindcă el are o minte problematică ce nu și-o poate controla. Mintea lui devine mai slabă decât fantasmеle erotice care ajung să îl controleze.

Ceea ce ne spune ascetica și mistica creștin ortodoxă este că dacă masturbatorul ajunge să lupte și să se împotrivescă demonilor sexualității la un moment dat va reuși. Îi condamnă Iisus pe masturbatorii care se luptă cu acest păcat? Nu. Știm că atunci când la Iisus a fost adusă o femeie prinsă în adulter au fost mai mulți care au voit să o delapidеze cu pietre – fiindcă așa cerea legea lui Moise pentru adulteri – ei bine paradoxul a fost că Iisus nu a condamnat-o și a spus că cine este fără păcat să arunce primul cu piatra. De ce am arunca și noi cu piatra în adolescenții noștri care se masturbează? Ar trebui să vorbim cu ei și să îi aducem la pocăință și normalitate. Problema este că cei mai mulți adolescenți se rușinează și nu vor să recunoască faptul că practică masturbația. Acest lucru este trist fiindcă părinții nu știu să se apropie de ei și să îi abordeze cu delicatețe și atenție.

„Sfântul Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului, spune că „Cel ce a făcut malahie se canonisește 40 de zile petrecând cu mâncare uscată și făcând câte 100 de metanii în fiecare zi”. În Pravila bisericească a arhimandritului Nicodim Sachelarie sunt date mai multe canoniseră pentru păcatul malahie: „Cine-și face slobozenie cu mâna și aceasta este curvie și să aibă pocanie trei ani și metanii câte 24 pe zi... Este și malahie muierească că ele lucrează una cu alta și aceasta se cade duhovnicului foarte să întrebe și să le dea lor pocăință de un an“.”¹⁶

Simulacruл iubirii creat de masturbație ajunge să își plaseze victima într-o lume

- iluzorie,
- a înșelăciunii,
- a fantasmei
- și a manipulării.

Cei mai mulți adolescenți masturbatori nu sunt conștienți că sunt manipulați de demoni. Cazuri de interacțiune dintre sfinți și demoni sunt mult prea multe ca să ne mai îndoim de existența lor. Sunt mai mulți sfinți care retrași în pustie demonii au început să îi muncească cu imagini sexuale pe care aceștia le uitaseră cu mulți ani în urmă. Aceste imagini care în trecut au fost aparent inofensive și nevinovate au venit în marii asceți cu o putere așa de mare că au devenit obsesii. Sfântul Antonie cel Mare spune că deși trăia în deșert de mai multe ori diavolul i s-a arătat ca o femeie frumoasă și voluptoasă. Imaginea aceasta a devenit obsesivă pentru Sfântul Antonie cel Mare care mai mulți ani s-a luptat cu ea.¹⁷

După cum am spus, dacă mari sfinți creștin ortodocși au fost munciți și luptați de imagini erotice sau sexuale, de ce nu am avea înțelegere și față de adolescenții noștri care sunt prinși de masturbație?

„Dacă nu poți să te desfaci de deprinderea pătimasă a curgerii de sămânță din pricina obișnuinței îndelungate, cum cutezi nenorocitele să te apropii de cele pe care nici îngerii nu le ating? Deci sau tremură și stai de departe de aici înainte de slujba dumnezeiască și așa vei câștiga îndurarea lui Dumnezeu sau așteaptă să cazi în urgie, ca un nesimțit și neîndreptat, în mâinile Dumnezeului celui viu, care nu te va cruța cu iubirea de oameni, ci te va pedepsi fără milă fiindcă ai cutezat fără nerușinare să întri la nunta împărătească cu sufletul și cu haina întinată, deși nu ești vrednic nici măcar de intrare, dar încă de așezare”. (Matei 22,11).¹⁸

După cum arată biologia umană deși cei mai mulți adolescenți sunt prinși în masturbație ei bine odată cu intrarea în etapa adultă ei se vor vindeca de această patimă. Aceasta fiindcă poate și demonii nu mai pot să îi manipuleze așa de ușor acum că sunt adulți și oameni în toată firea.

Totuși trebuie să știm că sunt și adulți care practică masturbația. Acest lucru este grav. Aceasta fiindcă ei sunt cu adevărat oameni care nu se pot controla și nu au deloc vână spirituală în ei. Ceea ce este cel mai trist este adulții

¹⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Sexuality_in_Christian_demonology (accesat pe 09.09.2025).

¹⁶ <https://adevarul.ro/stiri-locale/constantina/ce-sunt-onania-si-malahia-doua-pacate-1852775.html> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁷ A se vedea Sfântul Atanasie cel Mare, *Viața Sfântului Antonie cel Mare* (București, 2010).

¹⁸ Filoc. IV, p.267, 54.

masturbatori sunt unii care cred că sunt liberi și stăpâni pe propriile lor sentimente și viață amoroasă pe când ei sunt victima unui simulacru. Este vorba de simulacru al iubirii care este reprezentat de masturbație.

De multe ori credem că după o anumită vârstă ei bine suntem liberi de poftele sexuale dar la un moment dat ne înșelăm. Vedem că o imagine sexuală de la televizor sau de pe internet ne atrage atenția și devine chiar obsesivă. Cum se explică acest lucru?

Sfinții părinți și mai ales părinții deșertului au fost de părere că nu trebuie să ne facem iluzii: demonii sexuali ne vor pândii până la sfârșitul vieții. Este adevărat că de multe ori nu o mai fac cu aceiași putere cu care o făceau în tinerețe dar ceea ce trebuie să știm este că sub o formă sau alta ei ne pândesc și ne vânează.

Nu trebuie să fim îngroziți de demonii sexuali însă ceea ce trebuie să știm este că există și nu sunt o simplă imaginație.

Prin urmare ce arme avem la dispoziție împotriva demonilor sexualității? Evident că rugăciunea frecventă este una dintre cele mai mari și mai bune.

La fel de bine avem și postul și nevoința. Avem lecturile din Biblie, Viețile sfinților sau cărțile sfinților părinți. Aceasta fiindcă ele aduc în noi gânduri bune la care putem să medităm și prin care ne putem elibera de iluziile demonilor sexuali.

„Trezirea instinctului sexual prin masturbare este o realitate generală incontestabilă. La băieți pofta aceasta înmugurește numai la dificila vârstă a pubertății, între 10 și 16 ani, după ce testiculul devine activ și spontan apar primele poluții. În schimb la fete, mică flacără se aprinde uneori cu 4-5 ani mai repede decât începutul ciclului menstrual. Primejdia cea mare și necruțătoare din viața unui tânăr apare tocmai în perioada de răscruce de la vârsta pubertății când începe activitatea glandelor endocrine. Lipsit de supraveghere și sfaturi corecte spre înfrânare, copilul cade ușor în viciul malahiei.

Hormonii produși de testicul sunt ca roua dimineții care înviorază dezvoltarea și frumusețea florilor. Dacă rămân în corp sunt preluați în sânge și hrănesc toate organele, dar dacă sunt în afară, atunci tânărul se ofilește. Ademenit de clipele plăcerii produse de eliminarea lichidului spermatic, tânărul începător repetă tot mai des actul desfrânării, iar efectele nu întârzie să apară. Marcat de rușine și timiditate pătimășul se retrage dintre prieteni, se ascunde și caută locuri tainice unde să-și poată practica viciul. Nu-l mai interesează școala, devine tot mai tăcut și mai obosit, ritmul dezvoltării firești a trupului este încetinit, mâinile încep să-i tremure, ochii devin încercănați și privirea tulbure, comportamentul general nu mai are vioiciune, memoria slăbește, iar bietul tânăr devine agitat și parcă îmbătrânește înainte de vreme.”¹⁹

Am ales în această carte să vorbim despre masturbație ca cel mai mare simulacru al iubirii agapică fiindcă cei mai mulți masturbatori nu sunt conștienți că ei trăiesc într-un simulacru al iubirii. Este vorba de un simulacru bazat pe seducții erotice demonice. Demonii sunt unii care sunt mari maeștrii în fanteziile erotice cu care se hrănește masturbatorul. De fapt ei sunt cei care îi le aduc prin diferite gânduri și sugestii. Spiritualitatea creștin ortodoxă este cât se poate de concludentă în acest sens: există demoni care tot ceea ce fac este să exploateze sexualitatea omului și să facă din ea un idol.

Adevărul este că lumea noastră se conformează aproape sincron cu acești demoni. Avem în zilele noastre mai mulți actori (actrițe), cântăreți (cântărețe) sau sportivi (sportive) cu care ne laudăm că sunt sex-symbolul epocii sau de decadei noastre.

Mai rău – după cum vom vedea – lumea de subterană subculturii are un adevărat cult pentru vedete porno.

Ascetica și spiritualitatea creștin ortodoxă este cât se poate de clară în acest sens: masturbatorul – indiferent dacă este adolescent sau adult – se poate vindeca de patima lui. Aceasta dacă vrea în primul rând.

Cei mai mulți masturbatori nu sunt conștienți că trăiesc într-un simulacru al iubirii. Ei cred că privii filme și imagini erotice și pornografie este adevărata iubire. Adevărul este că nu aceasta este adevărata iubire. Este vorba mai mult de o iubire decăzută și decadentă. Adevărata iubire este cea în care simți că nu îți mai aparții și ai face totul pentru fericirea persoanei iubite. Ori are masturbatorul aceste sentimente? Nu. El fiind prins în simulacru al iubirii crede că masturbația este adevărata iubire. Scriem aceste rânduri fiindcă simțim multă părere de rău față de cei care ajuns să

¹⁹ Preot Andrei Popa <https://ortodox.md/despre-pacatul-malahiei-masturbarii-si-onaniei-pazei-a-nu-avea-copii/> (accesat pe 22.07.2025).

fie stăpâniți de masturbație. După cum am spus mai ales adolescenții cad în această capcană. Ei simt că o putere străină a pus stăpânire peste ei și ceea ce este mai trist este că nu vor să discute despre acest lucru cu părinții lor.

„Dacă patima desfrâului sub orice formă și la orice vârstă pune stăpânire pe om, glandele genitale devin suprasolicitate să risipească doar în afară, nu mai rămân și hormonii cuveniți sângelui. Lipsită de acest stimulent, circulația sângelui devine anemică, produce dezechilibre trupești și sufletești, iar dacă tânărul continuă desfrânarea, milioane de celule mor și niciodată nu se mai regenerează. În astfel de cazuri, medicii recomandă relații sexuale cu femeii sau căsătoria, sperând la o revenire la normalitate, dar din păcate necazurile continuă, căci tânărul obișnuit cu malahia nu mai simte atracția naturală față de femeie, nici fetele nu se mai simt atrase de trupul lui fleșcăit, anemic, îmbătrânit și dezechilibrat. Ritmul său biologic și sexual nu se mai potrivește cu ritmul femeii sănătoase, apar certuri și nemulțumiri, infidelități conjugale și apoi divorțul. Dacă femeia este mai îngăduitoare, nimerindu-se să nască și copiii, aceștia vor fi bolnăvicioși, slabi de minte sau chiar handicapați. Cauza nu este alta decât distrugerea celulelor nervoase prin stihia desfrânării părintelui ce l-a chemat la viață. Din aceleași cauze ale viciului sexual, trupul pătimășului se pipernicește, unele organe se atrofiază, apare sterilitatea, nevrozele, frica de oricine, idei fixe, obsesii și halucinații, precum și o permanentă mustrare de conștiință.”²⁰

Demonii și satan domnul lor este un maestru al simulacrelor și poate cel mai reușit este acest simulacru al iubirii despre care vom vorbi în această carte. Noi am ales să vorbim doar despre 6 dintre cele mai importante simulacre ale iubirii. În realitate ele sunt mult mai multe. Sfântul Maxim Mărturisitorul spunea că la rădăcina tuturor patimilor află iubirea de sine (felația în grecește). Ei bine desfrânarea sub toate formele ei este mai mult decât orice o iubire de sine. La fel de bine și egoismul este tot un simulacru al iubirii fiindcă tot ceea ce contează este propria persoană.

Doi asceți creștin ortodocși discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- De unii ajung să fie așa de munciți de desfrâu?
- Din mai multe motive.
- Cum ar fi?
- Nu sunt conștienți că desfrâul este un păcat.
- Și de ce este un păcat?
- Dacă un bărbat iubește curat și sincer o femeie nu este desfrâu.
- Așa și?
- Când o femeie trece din bărbat în bărbat atunci este desfrâu.
- Deci ceea ce vrei să spui este nevoie de stăpânire de sine?
- Da.
- Înțeleg.
- Este frumos și iubești.
- Și?
- Numai că iubirea are rolul ei în viața omului.
- Înțeleg.
- În cele din urmă să știi că și sadicii susțin că iubesc.
- Da?
- Da.
- Cum așa?
- În mintea lor bolnavă cred că a provoca durere celui iubit este o formă de iubire.
- De afecțiune?
- Da.
- Nu eram conștient de acest lucru.

²⁰ Preot Andrei Popa <https://ortodox.md/despre-pacatul-malahiei-masturbarii-si-onaniei-pazei-a-nu-avea-copii/> (accesat pe 22.07.2025).

- După cum am spus trebuie să facem diferența dintre omul care din proprie inițiativă devine desfrânat și cel care îl duc la desfrânare.
- Cum așa?
- Sunt draci ai desfrânării.
- Am mai auzit de acest lucru.
- Păi da.
- Nu știam că este adevărat.
- Este.
- Și a văzut cineva pe acest drac al desfrânării?
- Da.
- Cine?
- Mai mulți asceți și sfinți.
- Chiar?
- Da.
- Era un părinte, un călugăr care cădea mereu în păcatul desfrânării și după aceea plângea cu lacrimi și dracul a venit și i-a spus așa.
- Ce tot te smiorcăi acolo? Că n-ai nicio șansă! N-ai cum să te mântuiești, n-ai cum să scapi! Mai bine hai cu mine, cât trăiești să te distrezi și tu, să te bucuri de viață, nu mai stai aici ca prostul să plângi și să te tânguiești!
- Și ce i-a răspuns.
- Și el a zis așa.
- Ce?
- Nu! Eu sunt al lui Dumnezeu! Sunt păcătos, sunt neputincios, dar sunt al Lui, nu sunt al tău și dacă Dumnezeu mă trimite în iad, asta este! Eu vreau să mă duc în iad, dar să mă trimită Dumnezeu, nu să mă chemi tu!²¹
- Ce frumos?
- Îți place?
- Da.
- Deci există un demon al desfrâului?
- Întâmplarea vorbește de la sine.
- Și de ce ne chinuie acești demoni așa?
- Fiindcă sexualitatea este un lucru care poate fi vulnerabil.
- Pentru noi?
- Da.
- Și?
- Demonii se folosesc de orice este vulnerabil.
- Pentru a ne pierde?
- Da.
- Nu eram conștient.
- Ba da.
- Deci masturbația este un simulacru al iubirii?
- Toți masturbatorii cred că iubesc cu cea mai mare sinceritate.
- Și nu o fac?
- Nu.
- De ce?
- Sunt sclavii unui simulacru.

²¹ Fragment din conferința „Familia în societatea de azi”, susținută de monahia Siluana Vlad la Casa de Cultură a Studenților din Iași, 4 octombrie 2018 apud <https://manastireasuruceni.md/maica-siluana-vlad/sa-nu-ne-centram-pe-pacat-ci-pe-hristos.html> (accesat pe 19.07.2025).

- Adică ceva imaginar?
- Și inexistent.
- Așa este.
- De ce am trăii într-o lume imaginară?
- Da, de ce?
- Fiindcă demonii vor să își bată joc de noi.
- De ce?
- Din răutate.
- Trebuie să ai mare răutate să transformi viața cuiva într-un simulacru al iubirii.
- De așa ceva se ocupă demonii.
- Prin masturbare?
- Da.
- Îți mulțumesc că mi-ai spus toate aceste lucruri.
- Plăcerea a fost de partea mea.
- Mă bucur.

„Este cunoscut cazul poetului german Heinrich von Kleist, care a trăit în 1777-1811, a cărui viață a fost o continuă alergare, asemeni unui hăituit dornic să scape de chinurile demonului voluptății care îi stăpânea trupul și cu fiecare plăcere presimțită îl apropia de prăpastia sfârșitului. Tragedia sexuală a lui Kleist a început din copilărie când practica viciul malahiei în chip nemăsurat. Slăbiciunea voinței l-a ruinat truște, iar sufletește se simțea mânjit de voluptatea și urmările ei covârșitoare. La 21 de ani era ros de rușine și scârbă de el însuși, precum și de mânia că nu mai era capabil să se apere împotriva acestei plăceri demonice. Chinuit de singurătate, poetul a căutat timp de 10 ani, dorind cu ardoare să găsească un partener dispus să-l însoțească în întâmpinarea morții. Până la urmă a convins-o pe Henriete Vogel, o tânără bolnavă de cancer. Heinrich von Kleist a fost marele poet tragic al germanilor, însă demonul desfrânării, cuibărit de timpuriu în coapsele sale, l-a stăpânit toată viața. A lăsat creații de înaltă valoare literară, dar în plină maturitate, la doar 34 de ani, scârbit peste măsură, a devenit ucigaș, apoi cu al doilea glonț și-a curmat singur zilele. Prin străvechea înșelăciune, demonul a triumfat, iar omul a căzut. Aceste amănunte se pot citi în cartea lui Ștefan Zweig, intitulată: „În luptă cu demonul”.”²²

Simulacru al iubirii care se manifestă prin masturbare evident că o aruncă pe victimă într-o viață de minciună în care fantasmă și vise cu ochii deschiși devin o realitate mai mare decât viața înseși.

Ceea ce este adevărat este că mai toți masturbatorii au muștrări de conștiință. Ceea ce este bine. Conștiința le spune că au pășit pe o cale greșită dar simt o forță care îi constrânge să facă păcatul și să nu se mai poată abține. Aceasta fiindcă trebuie să știm că simulacru al iubirii masturbării este unul care se bazează pe logica dependenței sau mai bine spus a adicției.

Odată ce demonul masturbării a pus control pe tine ei bine el nu se va lăsa până nu te va face sclavul lui, iar momeala acestei sclavii este plăcerea sexuală.

Trebuie să știm că creștinismul ortodox nu este împotriva sexualității umane care a fost și ea lăsată de Dumnezeu. În creștinismul ortodox sexualitatea a fost lăsată pentru procreare.²³ Simulacru al iubirii al masturbării face din acest instinct al procreării un fel sclavie în care nu mai ești liber.

Iată ce spunea despre masturbare Sfântul Teodor Studitul: „mie mi se pare că această boală se aseamănă cu râia. Precum râiosul, când se scarpină cu unghiile, se pare că își găsește în aceasta o plăcere, iar în realitate nu dobândește nici o plăcere, ci numai răni chinuitoare, cu atât mai multe cu cât se scarpină mai tare, tot așa și cel stăpânit de patima desfrâului nu dobândește o plăcere, ci un chin, nu o satisfacere, ci deșertăciune, nu un suflet bun, ci lipsă de suflet. Un astfel de om este vrednic de milă”.²⁴

Simulacru al iubirii dintre care cel mai evident este masturbarea trebuie să știm că nu o plasează pe victimă într-o lume care nu merge pe logică. Nu este logic să ajungi să te masturbezi pe fantezii erotice după cum fac mulți tineri

²² Preot Andrei Popa <https://ortodox.md/despre-pacatul-malahiei-masturbarii-si-onaniei-pazei-a-nu-avea-copii/> (accesat pe 22.07.2025).

²³ A se vedea Jean Claude Larchet, *Etica procreației în învățătura sfinților părinți* (București, 2003).

²⁴ Sfântul Teodor Studitul apud <https://ortodox.md/despre-pacatul-malahiei-masturbarii-si-onaniei-pazei-a-nu-avea-copii/> (accesat pe 22.07.2025).

și adolescenți. Sunt puțini dintre ei care cred în existența demonilor și a diavolului care le inspiră aceste fantezii și îi face să trăiască într-un univers euforic dar un univers în care odată intrat nu mai poți ieși fiindcă ai devenit dependent de el.

Sunt mai multe mărturii de tineri și adolescenți care au mărturisit să deși au fost stăpâniți de simulacru masturbăției prin rugăciune și credință în cele din urmă au ajuns să se elibereze de el.

„Revistele ce au ca target tinerii (Bravo, Popcorn, Cosmopolitan, FHM etc.), emisiunile radiofonice sau TV, ziarele prin rubricile despre sexualitate, vorbesc despre firescul masturbării, despre, cum titra o carte de după revoluție, dreptul la plăcere, fiind văzută de cele mai multe ori ca o nevinovată formă de explorare a sinelui.

Despre masturbare s-au spus în trecut multe neadevăruri care sunt pomenite și azi de "apologeții" acestei practici. S-a zis că duce la orbire, la sterilitate, la debilitate mintală sau la creșterea părului în palma. Astăzi este știut că masturbarea nu afectează biologic organismul. Însă afectează persoana din perspectiva comportamentală, dar mai ales din perspectiva spirituală, duhovnicească.”²⁵

Masturbația este un simulacru al iubirii în care el devine unul care te ține legat ca un lanț din care ai vrea să ieși dar nu mai poți. De ce? Fiindcă harul lui Dumnezeu îl părăsește pe masturbator. Fără de har viața devine un fel de rutină dureroasă din care nu mai există scăpare. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că harul lui Dumnezeu este unul care ne face să fim cât se poate de stăpâni pe sine și mai ales fericiți.

Ceea ce are loc în simulacru masturbăției este de fapt o aparență a fericirii. Masturbatorul simte fericire doar în momentele când face păcatul pentru ca mai apoi să devină trist și de multe ori chiar deprimat. Mulți adolescenți care se masturbează sunt deprimați mai tot timpul. Evident că se poate avea aici o lucrare demonică. De ce? Fiindcă demonii vor să îi facă să fie nefericiți. Rata sinuciderilor în rândul adolescenților este destul de crescută. Deși au parte de mai multe jocuri video sau smartphone mulți adolescenți sunt deprimați. Mulți cred că prin masturbare vor ieși din deprimare dar spre dezamăgirea lor acest lucru nu are loc. De ce? Fiindcă masturbarea fiind un păcat dă drept demonilor în viața adolescentului.²⁶

După cum am spus pentru mulți adolescenți și tineri sclavia masturbăției poate dura mai mulți ani dar sunt tăuși rare cazurile în care ea durează toată viața. Aceasta fiindcă după cum am spus cu timpul

- intensitatea
- și forța

demonilor masturbăției scade. Așa că mulți adolescenți în cele din urmă își vor găsi eliberarea.

„Pe un site tineresc se spunea: "pentru ca un tânăr băiat să fie în stare să reziste masturbării trebuie foarte mare tărie. Oricum noi nu-i vedem rostul (rezistării, n.n.)". Biserica însă vede rostul. Masturbarea (sau malahia) este păcat pentru ca "este contrara scopului natural pentru care Dumnezeu a creat sexualitatea la început. Îi lipsește finalitatea, care este procrearea și dăruirea de sine reciprocă, apoi încalcă porunca de a duce o viață castă. Pentru a-și împlini scopul, sexualitatea trebuie să formeze comuniunea între două persoane, unirea durabilă într-un singur trup, (în taina nunții, n.n.) . Pentru cei mai mulți dintre tinerii adolescenți masturbarea este substituit pentru viața sexuală. Aceștia se amăgesc că-s încă feciori pentru că n-au desfrânat în fapt, deși Sfântul Ioan Scărarul spune că malahia este desfrânare ce se face fără de alt trup. Bineînțeles că nu-i tot una, dovada că desfrânarea propriu-zisă este opritoare de la preoție, iar malahia nu, spun Canoanele Părinților. Însă, e limpede că nici unul, nici altul dintre cei pătimiși nu trăiește în curăție.

Oricât s-ar vorbi în favoarea acestei practici tinerești, glasul conștiinței spune oricărui tânăr creștin că-i nefiresc, îi spune cel puțin la început, pentru că Morala Ortodoxă vorbește și de adormirea conștiinței morale.”²⁷

Este bine să ne dăm seama că masturbarea este poate cel mai de succes simulacru al iubirii. Aceasta fiindcă în masturbare iubirea agapică este schimbată într-una primară și instinctuală. Trebuie să ne dăm seama de această realitate fiindcă sunt mulți care promovează masturbarea în lumea noastră.

În mas media sunt mai mulți terapeuți, psihologi sau psihiatrii care apără masturbarea ca fiind o practică normală și firească pe care oricine care simte tensiuni hormonale ar trebui să o practice.

²⁵ <https://www.sfaturiortodoxe.ro/masturbare.htm> (accesat pe 22.07.2025).

²⁶ A se vedea Ilie Moldovan, *Adolescența la poemul iubirii curate* (București, 2014).

²⁷ <https://www.sfaturiortodoxe.ro/masturbare.htm> (accesat pe 22.07.2025).

Evident că ortodoxia respinge o asemenea opinie. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că masturbația este un simulacru al iubirii deci o deviere în drumul nostru spre Dumnezeu.

Am decis să scriem acest capitol despre acest simulacru al masturbației mai ales la tineri fiindcă este bine să ne dăm seama că el este unul care îi vizează mai ales pe adolescenți și tineri care nu sunt încă conștienți că există o lume a duhurilor malefice care fac orice să își bată joc de noi.

Spiritualitatea creștin ortodoxă ne spune că demonii știu că dacă nu au o momeală care să ducă la păcat și prin păcat la iad nu ar fi crezuți de nimeni. Așa se face că pentru a își prinde victimele în acest simulacru al masturbației ei bine demonii ajung să se folosească de plăcerea sexuală. Aceasta fiindcă ei au studiat omul și știu de modul cum funcționează el.

„Masturbarea e un subiect tabu, un subiect care stârnește rușinea, despre care aș fi dorit să nu vorbesc. Dar știu că astăzi masturbarea este una dintre cele mai grele boli ale tinerilor și din păcate ale copiilor. Pe vremea părinților sau a bunicilor noștri nici nu se auzise de așa ceva, copiii și tinerii erau curați, nu erau influențați de nimic. nu le stârnea nimic pofta și nu-i învăța nimeni păcatul.

Televizorul a fost prima fereastră prin care s-a strecurat desfrânarea în viețile copiilor, prin care copiii și tinerii vedeau prima dată ceva ce nimeni nu le arătase, ceva ce nici nu știau că există până atunci. Cu ochii în televizor uitându-și la intimitatea unor femei, tinerii simt pentru prima dată în trup o mare tensiune, simt ceva ce nu au mai simțit. Corpul lor reacționează diferit, pofta și plăcerea se aprind înlăuntrul trupului și apare pentru prima dată în viața lor dorința de a-și stinge această tensiune.

Singur în camera....cu ochii-n televizor și cu părinții în cealaltă cameră, copilul se atinge nevinovat căutând să stingă pofta ce s-a aprins și astfel cade în marea ispită a păcatului. Masturbarea poate fi întâlnită astăzi la copii de 12-13 ani sau poate chiar mai mici, iar cât privește pe adolescenți (de la 15 la 20 de ani) ea a devenit un lucru banal și oarecum parte din tinerețe.”²⁸

Un tânăr s-a dus la părintele lui duhovnic.

- Părinte aș vrea să discut ceva.
- Ce este fiul meu?
- Simt că sunt atras de mai multe fete.
- Este normal să fie așa.
- Eu nu cred.
- De ce?
- Fiindcă tot ceea ce vreau este plăcerea carnală.
- Asta nu este bine.
- Nu cred că voi putea iubirii vreodată o fată.
- De ce?
- Fiindcă după ce fac păcatul cu ea mă plictisesc.
- Știi care este problema ta?
- Care părinte?
- Tu nu vezi în fete creația lui Dumnezeu.
- Adică?
- Crezi că ele au fost lăsate de Dumnezeu numai pentru a îți împlinii poftele.
- Și nu este așa?
- Nu.
- De ce?
- O fată este o persoană.
- Și?
- Persoana este chip și asemănare a lui Dumnezeu.
- Înțeleg.
- Deci într-o fată trebuie să vezi viitoarea mamă a copiilor tăi.

²⁸ Claudiu Bălan <https://ortodoxiatinerilor.ro/masturbarea-boala-tinerilor-de-astazi/> (accesat pe 22.07.2025).

- Asta nu cred că pot să o fac.
- De ce?
- Fiindcă simt o atracție strict trupească față de fete.
- Asta fiindcă te lași stăpânit de rău.
- De ce părinte?
- Fata după cum am spus este o făptură a lui Dumnezeu.
- Nu am negat acest lucru.
- Ea a fost lăsată de Dumnezeu ca o parteneră de viață.
- Nu m-am gândit la acest lucru.
- Și mai este ceva.
- Ce?
- Trebuie să te rogi mai mult.
- De ce părinte?
- Fiindcă numai așa îi vei gonii pe demonii desfrâului.
- Există demoni ai desfrâului?
- Da.
- De unde știți?
- Îți voi spune o întâmplare.
- Care?
- Un frate oarecare, ce trăia în Enat, în mănăstirea Alexandriei, a căzut în păcatul curviei și după cădere, de multa lui scârbă l-a dus pe el vrăjmașul la deznădăjduire.
- Înțeleg.
- El mai venind-și în fire și văzându-se biruit de scârbă și deznădăjduit, singur ca un doctor iscusit fiind, a pus gândul său spre buna nădejde, zicând așa.
- Crezi în marea milostivire a lui Dumnezeu, că va face și cu mine păcătosul și mă va ierta!
- Așa este.
- Iar când grăia el întru sine acestea, diavolii i-au zis.
- Ce?
- Cum știi tu că își va face milă cu tine?
- Și le răspundea lor așa: dar voi cine sunteți și ce grijă aveți, de își va face Dumnezeu milă cu mine ori de nu își va face? Că voi sunteți fiii întunericului, ai gheenei și ai pieirii veșnice, iar Dumnezeu este bun și milostiv. Voi ce treabă aveți?
- Și ce s-a întâmplat?
- Acestea grăindu-le lor fratele au fugit dracii rușinați de la dânsul, neputând să-i mai facă nimic.
- ce bine.
- Iar fratele cu nădejdea și cu ajutorul lui Dumnezeu, s-a pocăit și s-a mântuit.²⁹
- O poveste frumoasă.
- Are final fericit.
- Așa este.
- Deci acești draci ai desfrâului sunt o realitate?
- Da.
- Nu îmi vine să cred.
- Cine ar avea interes să mintă?
- Așa este.
- Deci cum am spus este firesc să fi atras de fete.
- Dar nu numai într-un mod strict carnal?
- Da.
- Îmi dau seama că sunt cam pervers.

²⁹ Din Patericul egiptean.

- Este bine că te-ai trezit la timp.
- Credeți părinte?
- Da.
- Mă bucur că mă încurajați.
- Pentru asta sunt aici fiul meu.
- Așa este.
- Deci acum știi ce ai de făcut?
- Da.
- Ce?
- Am să mă rog mai mult când mă cuprind gândurile de curvie.

„Patima este, se pare, greu de vindecat. Creează dependență, irascibilitate care devine semn al deznădejdi. Este necesar ca tânărul să se îndepărteze de pricinile ce-i tulburau mintea și-l îndemneau spre păcat și să nu mai dea frâu liber gândurilor de desfrânare, ci să le respingă chemând pe Hristos în ajutor, prin rugăciune. Deci, prin paza minții, paza ochilor, prin îndepărtarea de pricina păcatului; și toate acestea să le aibă în vedere așa cum au însemnările din agenda ("trebuie să ajung la", "să cumpără", "sa-mi păzesc mintea"). Despre aceste exerciții spirituale vorbesc multe scrieri ascetice. Nu e tocmai ușor pentru cei ce nu au o aplecare prea mare spre cele duhovnicești. E vorba de lupta cruntă cu dulceața patimilor, cu vechile deprinderi. Vindecarea nu e act magic, nu e vorba de o pastilă pe care dacă o iei, gata - scapi de răceală. Dacă învățătura morală a Bisericii (bazată pe Sfinții Părinți, dar și pe bunul simț!) condamnă această practică, înseamnă că există vindecare pentru oricine, deci nu există "nu pot să mă las", pentru ca suntem încredințați că primim îndeajuns har dumnezeiesc încât să depășim orice neputință. Vinovat de cădere este omul și nu Dumnezeu care a îngăduit ispita. Nu e cazul să judecăm cu asprime, însă se pare că cel ce nu luptă, nu învinge. Dacă tânărul caută reviste, filme cu caracter erotic, pornografic, cyber-sex pe chat-urile Internetului, muzica cu iz erotic, senzuală (manea, hip-hop-ul), dansul lasciv, provocator prin discotecă, săruturile mult prea prelungite și senzuale, dacă are o preocupare, o aplecare spre patima trupului, va avea mult de luptat cu patima malahiei. Nu îi va fi greu, îi va fi imposibil! Tânărul nu trebuie să-i mai dea minții prilej să rumege cele ale desfrânării, prin diferite închipuiri păcătoase, și așa va dispărea, cu mila lui Dumnezeu, și patima. În primul rând trebuie să conștientizeze că păcatul cu pricina, dar și păcatul în genere, îl îndepărtează de Dumnezeu, îi croiesc drum spre iad după cuvântul Sfântului Apostol Pavel care mărturisește lămurit: Nu va amăgiți: Nici malahienii nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu (I Corinteni 6, 10). Tânărul trebuie să-și vadă interesul întrucâtva, pentru că masturbarea îl îndepărtează de Hristos, de mântuire. Nu trebuie să se justifice sau să se îndreptățească pe sine gândind că majoritatea cad în patima masturbării. [Statisticile spun îngrijorător că peste 80% dintre adolescenți și aproximativ 50% dintre adolescente practica auto-satisfacerea sexuală.]”³⁰

CAPITOLUL 2

ADULTERUL ȘI DESFRÂUL CA MANIFESTĂRI ALE SENZUALITĂȚII ȘI LASCIVITĂȚII CARE SUNT UN SIMULACRU AL IUBIRII ADEVĂRATE FIIND APLECATE SPRE MATERIAL ȘI TRUPESC

O formă mai mică decât masturbația a simulacului iubirii agapice este adulterul. Care este diferența dintre adulter și desfrânare? Desfrânarea poate să fie făcută de o persoană care nu este căsătorită. Adulterul în schimb este desfrânare făcută de o persoană căsătorită.³¹

De ce am spune că adulterul este și el un simulacru al iubirii? Este un simulacru al iubirii fiindcă după cum am spus Dumnezeu a lăsat ca sublimul iubirii să fie trăit între o femeie și un bărbat. Ori în adulter sunt schimbați mai mulți parteneri. Este clar că nu putem vorbi în acest caz de o iubire agapică ci mai mult de un simulacru al ei. Aceasta fiindcă după cum am spus iubirea trebuie să fie curată și agapică. Ori adulterul trece peste această linie de demarcație foarte sensibilă.³²

³⁰ <https://www.sfaturiortodoxe.ro/masturbare.htm> (accesat pe 22.07.2025).

³¹ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Adulter> (accesat pe 10.09.2025).

³² A se vedea *Biruința asupra desfrânării* (Editura Bunavestire, 2006).

Adulterul prin urmare trece peste mai multe lucruri sub aparența unei iubiri sincere și adevărate. Cazurile de adulter în lumea noastră sunt multe. Ele au ajuns să fie scrise în romane sau filme. Cu toții știm de Don Juan sau de Casanova care au făcut o adevărată meserie din a seduce femei. Aceste persoane evident că se amăgesc că trăiesc iubirea adevărată fiindcă de fapt ceea ce trăiesc ei este un simulacru al iubirii. Nu ai cum să spui că trăiești o iubire adevărată dacă tu ai familie și copii și la un moment dat ajungi să te plictisești și să te uiți după mulți alți parteneri sexuali. Poate unul dintre cele mai concludive cazuri de infidelitate matrimonială din cinematografie a fost cazul infamului J. R. Ewing interpretat de Larry Hagman din serialul de mare succes Dallas în care acesta deși era căsătorit și avea un copil schimba partenerile sexuale mai des ca pantofii.

Adulterul este un simulacru al iubirii agapice fiindcă el este unul care nu este loial și credincios. O iubire ca să fie adevărată trebuie să fie fidelă. Ei bine adulterul nu a dat niciodată dovadă de fidelitate. Nu are cum să existe iubire adevărată când ajungi să te plictisești de cel pe care îl iubești și să îl părăsești pentru alți parteneri.³³

Cei care practică adulterul – și trebuie să știm că sunt multe astfel de persoane – sunt unii care se amăgesc că de fapt iubirea este liberă și neîngrădită numai de cadrele căsătoriei. Aceasta fiindcă este bine să știm că pentru a nu devenii un simulacru ei bine iubirea matrimonială trebuie să respecte mai multe reguli. Este evident că una dintre regulile fundamentale este fidelitatea.

Prin urmare este bine să știm că adulterul este un simulacru al iubirii în care cei pătimiși ajung să își găsească refugiu. Evident că ei vor venii cu multe scuze și mai multe obiecții prin care își vor justifica practica lor. Adulterul este unul care la un moment dat uită că a făcut un copil sau doi cu partenerul(a) lui și crede că nu este nici o problemă să înceapă o aventură sau o relație amoroasă cu o altă persoană.³⁴

În cinematografie sunt și multe alte cazuri cunoscute de adulter și infidelitate matrimonială. Știm astfel de totul despre sex sau știm de Robert Redford din filmul *Propunere indecentă*. Redford Joacă rolul unui milionar care o ocheste pe frumoasa Demi Moore care provenea dintr-o familie cu mari probleme financiare. Ei bine Redford îi propune soțului lui Demi Moore că îi va da un milion de dolari ca să iasă din problemele financiare dacă i-o cedează pe soția lui pentru o noapte.

Infidela 2002 *Pasiunea neînfrânată* pune în pericol o căsnicie fericită atunci când Connie, o mamă din suburbii, începe o relație amoroasă înflăcărată cu un bărbat mai tânăr.

Tema adulterului este foarte des prezentată și exploatată în cinematografie. Aceasta fiindcă realitatea este că în viața de zi cu zi găsim multe astfel de cazuri.

“Inițial, când oamenii se implică într-o relație de adulter, de cele mai multe ori trăiesc o stare de euforie, extaz sau senzație de miracol: „Cum poate această senzație să fie un lucru negativ?”. Infidelitatea este atractivă, iar oamenii se întreabă de ce nu pot simți aceste emoții și cu partenerii lor? Se bucură că re trăiesc senzații și pasiune. Sentimentele pozitive ale partenerului care înșală sunt hrănite de entuziasmul resimțit în urma acțiunilor sale, deoarece atunci când este cu cea de-a doua persoană, viața sa, problemele, facturile, copiii nu există. Cu cât o infidelitate se prelungește mai mult, cu atât este mai puțin probabil ca aceasta să fie continuată, la începutul acesteia, gândul la consecințe fiind evitat. Mai mult, odată cu finalul acestei etape, euforia începe să se diminueze. Voi enumera, mai jos, câteva exemple de credințe greșite ale adulterinului, care consideră că infidelitatea este un lucru bun:

Cum este posibil ca acest lucru să fie un lucru negativ?

Situația este diferită- nu este tocmai o infidelitate.

Am nevoie de un moment de pauză în mariaj!

Partenerul meu trebuie să înțeleagă care îmi sunt necesitățile.

Poate va contribui pozitiv mariajului meu.

Nu voi răni pe nimeni, atâta timp cât sunt discret.”³⁵

Prin urmare adulterul este un simulacru al iubirii în care cad foarte mulți oameni fiindcă ei cred că pot să schime legile iubirii adevărate (iubirea agapică) după cum vor și după cum li se pare lor mai potrivit.

³³ A se vedea William Basil Zion, *Eros și transfigurare. Căsătorie și sexualitate O perspectivă răsăriteană ortodoxă* (Alba Iulia, 2024).

³⁴ A se vedea Ioan Sorin Usca, *Despre sexualitate în Biblie* (Editura Lumea Credinței, 2024).

³⁵ Loana Comșa, <https://loanacomsa.ro/dezvoltare-personala/convingeri-gresite-despre-adulter-si-tradare-2/> (accesat pe 22.07.2025).

Ceea ce este adevărat este că mai toți adulterii nu recunosc că trăiesc într-un simulacru al iubirii. De ce? Fiindcă trebuie să știm că ei se cred unii deștepți și mult prea sofisticați care pot să treacă peste regulile bunului simț.

Este adevărat că de multe ori într-o căsnicie trecem prin mai multe ispite. Întâlnim femei sau bărbați pe care regretăm că nu i-am întâlnit mai înainte de a ne căsătorii. Totuși trebuie să știm că Dumnezeu are o pronie cu noi și El ne scoate în cale exact pe cine trebuia să cunoaștem. Adulterii nu cred acest lucru. Ei cred că de multe ori Dumnezeu s-a înșelat în privința a ne scoate persoana potrivită în cale. Așa că nu este nici o problemă în a îți găsi un amant sau o amantă.³⁶

Adulterul este un simulacru cras al iubirii fiindcă de cele mai multe ori adulterii sunt unii critici la adresei iubirii curate. Aduci pe Romeo și Julieta iubirea sinceră dintre ei i-a dus la sinucidere.³⁷ Este adevărat că sinuciderea lui Romeo și Julieta este un act reprobabil și greșit dar idea lui Shakespeare este de a arăta cât de mare poate să fie iubirea dintre o femeie și un bărbat.

“Acesta este gândul care trece prin mintea multor femei înșelate, deoarece este în natura femeii să se învinovățească, considerând că mariajul a eșuat din cauza ei. Aceasta crede că lucrurile puteau fi evitate dacă se îmbrăca într-un stil anume, dacă nu ar fi fost atât de preocupată de copiii săi. Falsitatea acestui principiu este clar observată când, spre exemplu, o doamnă pierde în greutate, dar nimic nu se schimbă. Adevărul e că, în ciuda a ceea ce spune partenerul, infidelitatea lui are foarte puține în comun cu persoana înșelată, în special cu greutatea sau sexualitatea acesteia! Desigur, soția a avut un rol în scena maritală, ambii parteneri fiind vinovați de deteriorarea relației, dar doar unul e vinovat de infidelitate. Acesta a făcut alegerea din motive proprii. E posibil chiar să dea vina pe soție, doar ca să își justifice adulterul. Din nefericire, persoana trădată se învinovățește pe sine, afirmând că:

Trebuia să slăbesc de ceva vreme.

Trebuia să fim intimi mai des.

Dacă purtăm lenjerie sexy, lucrurile stăteau diferit!”³⁸

Adulterul este un simulacru al iubirii fiindcă el nu merge după exigențele iubirii. Este bine să știm acest lucru fiindcă sunt mulți care consideră că în cele din urmă iubirea este

- relativă,
- cazuistică
- și negociabilă.

Plictisul de rutina zilnică a iubirii conjugale îi face pe mai mulți să creadă că trebuie să vină o schimbare și această schimbare poate să fie oferită numai de o nouă aventură sau o nouă cucerire sentimentală. Ceea ce este trist este că sunt mulți care cred că acest lucru este cu adevărat o iubire adevărată și sinceră. Să fie lucrurile chiar așa?

După cum am spus iubirea este un lucru care pleacă de la Dumnezeu fiindcă este bine să știm că prin ființa lui Dumnezeu este iubire. Totuși, nu trebuie să uităm că această iubire ajunge să fie contrafăcută prin mai multe lucruri dintre care cel mai adesea

- comoditatea,
- indiferența morală
- și ignoranța

sunt în final unele care ajung să facă din căsnicie un simulacru al adevăratei iubiri.

Rata divorțurilor în zilele noastre trebuie să știm că este extrem de mare. De ce? Fiindcă sunt mulți care au intrat într-un simulacru al iubirii.

Sunt mai multe căsnicii din zilele noastre care sunt adevărate simulacre ale iubirii. De ce? Fiindcă oamenii s-au amăgit sub o formă sau alta că se iubesc dar în realitate nu o fac. Este bine să ne dăm seama simulacrele iubirii sunt unele în care sunt mulți care cad capcană. De ce? Fiindcă ei sunt persoane care trebuie să știm că sunt unele care de fapt nu au stat să se gândească serios la problema iubirii.

Sunt mulți care când vine vorba de iubire sunt unii care merg duși de val. Așa se face că fiindcă “nu își fac temele” ajung să trăiască în crase simulacre ale iubirii.

³⁶ A se vedea Mihai Neamțu, *Eros, logo, agape* (Editura Marile Cărți, 2023).

³⁷ A se vedea William Shakespeare, *Romeo și Julieta* (București, 1922).

³⁸ Loana Comșa, <https://loanacomsa.ro/dezvoltare-personala/convingeri-gresite-despre-adulter-si-tradare-2/> (accesat pe 22.07.2025).

Simulacrele iubirii sunt unele care trebuie să știm că sunt vase și ample în zilele noastre fiindcă după cum am spus adulterul este modă în zilele noastre. Este o modă să te plictisești repede de familie și să divorțezi fără să îți mai asumi creșterea copiilor pe care tot tu i-ai născut.

După cum am spus înțelegem frugalitatea amoroasă la adolescenți însă lucrurile devin serioase când avem de face cu nașterea de copii.

„De multe ori, această propoziție este fie justificarea spusă de persoana care înșală, fie expresia frustrării resimțită de persoana înșelată. Pentru un oarecare motiv, oamenii consideră că rolul căsătoriei/relației este de a oferi fericire și, dacă acest lucru nu se concretizează se gândesc că mariajul este problema reală. Deci, au nevoie de cineva din afară, pentru a rezolva această problemă și pentru a-i face fericiți sau a-i scoate din această relație. În cultura noastră acest mod de gândire este foarte des întâlnit. Însă adevărul este că nimeni nu te poate face fericit pentru totdeauna. Prin urmare, una dintre cele mai false idei este aceea că mariajul, de fapt, trebuie să te facă fericit. Fericirea este un produs al multor altor lucruri pe care le face cuplul într-o căsnicie.”³⁹

Doi consilieri matrimoniali discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- Observa foarte multă infidelitate în zilele noastre.
- Nu este ceva nou.
- Nu?
- Nu.
- De ce?
- Fiindcă sunt mulți oameni care sunt slabi duhovnicește.
- Dar poate să ierte Dumnezeu pe adulter?
- Da.
- Cum?
- O să îți spun o întâmplare.
- Care?
- Un frate biruindu-se de curvie, în toate zilele se afla săvârșind păcatul și în toate zilele îl îmblânzea pe Stăpânul său cu lacrimi și cu rugăciuni. Și așa făcând, amăgindu-se de obiceiul cel rău, săvârșea păcatul. Apoi iarăși, după săvârșirea păcatului, se ducea la biserică. Și văzând Cinstitul Chip al Domnului nostru Iisus Hristos, se arunca înaintea lui cu amare lacrimi, zicând:
- „Miluiește-mă, Doamne, și ridică de la mine această vicleană ispită, că mă trudește cumplit și mă rânește cu amărăciunea dezmiertărilor! Că nu am obraz, Stăpâne, a căuta și a vedea Chipul Tău cel sfânt și mai strălucit decât soarele, ca să se îndulcească inima mea și să se veselească”.
- Acestea zicând și ieșind din biserică, cădea în noroi, dar nu se deznădăduia de mântuirea sa. Căci de la păcat întorcându-se la biserică, striga către iubitorul de oameni Dumnezeu, zicând:
- „Pe Tine, Doamne, Te pun chezaș de acum că nu voi mai face păcatul acesta! Numai iartă-mi mie, Prea Bunule, cele ce dintru început și până în ceasul acesta Ți-am greșit!”
- Și după ce făcea el aceste înfricoșate făgăduințe iarăși se afla întru acel păcat rău.
- Nu se poate.
- Ba da.
- Și ce a urmat?
- Bunului Stăpân ca să se milostivească spre dânsul să scape de noroiul înverșunării. Și cum îl ruga el pe iubitorul de oameni, Dumnezeu, văzând începătorul răutății și pierzătorul sufletelor noastre, diavolul, că nimic nu folosește, ci cele ce el prin păcat alcătuia fratele prin pocăință le risipea, nerușinându-se, i s-a arătat de față, căutând în obrazul lui și strigând către cinstita icoană a Domnului nostru Iisus Hristos:
- „O, ce-mi este mie și Ție Iisuse Hristoase? Milostivirea Ta cea nemărginită mă biruiește și mă surpă, căci primește pe acest curvar, care în toate zilele minte înaintea Ta, defăimând stăpânirea Ta! Pentru ce nu-l

³⁹ Loana Comșa, <https://loanacomsa.ro/dezvoltare-personala/convingeri-gresite-despre-adulter-si-tradare-2/> (accesat pe 22.07.2025).

arzi, ci îndelung rabzi și suferi? Căci Tu vei judeca pe curvari, pe preacurvari și pe toți păcătoșii o să-i pierzi. Cu adevărat, nu ești Drept Judecător, ci unde vrea stăpânirea Ta, treci cu vederea și pe mine pentru o mică călcare a înălțării, din ceruri m-ai aruncat jos, iar acestuia mincinos fiind și curvar, fiindcă zace înaintea Feței Tale, ușor îi dăruiești blândețea Ta. Pentru ce, dar, Te numesc pe Tine Judecător Drept? Precum văd și Tu primești fapte din multa Ta bunătate și treci cu vederea dreptatea”.

- Și acestea zicea diavolul iuțindu-se de multă amărăciune și pară de foc scoțând din nări, apoi a tăcut. Și s-a făcut glas ca de la jertfelnic, zicând:
- „O balaure prea viclean și pierzătorul, nu te-ai săturat de socoteala ta cea rea, că ai sorbit lumea, iar pe cel ce a venit la mila cea nespusă te silești să-l hrănești și să-l sorbi? Ai atâtea greșeli ca să pui și să tragă întocmai cu Sângele cel scump, pe care l-am vărsat pe Cruce pentru dânsul? Iată Junghierea Mea și Moartea Mea a afundat fărădelegile lui. Când păcătuiește, nu îl izgonești, ci îl primești cu bucurie și nu-l oprești, nădăjduind să-l dobândești și Eu, Cel atât de milostiv și iubitor de oameni, care am poruncit verhovnicului Meu, lui Petru apostolul, să ierte celui ce greșește în fiecare zi până la șaptezeci de ori câte șapte [Mt 18, 22], oare nu îl voi ierta pe el, oare nu-l voi milui? Așadar, cu adevărat, de vreme ce aleargă la Mine, nu Mă voi întoarce de la el, până ce îl voi moșteni. Căci pentru păcătoși M-am răstignit și preacuratele Mele palmi pentru dânsii le-am întins, ca cel ce va voi să se mântuiască, să alerge și să se mântuiască. De la nimeni nu mă întorc, pe nimeni nu alung, măcar de va greși de nenumărate ori într-o zi și de tot atâtea ori va veni către Mine, nu va ieși afară scârbit. Căci nu am venit să chem pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință [Mt 9, 13; Mc 2, 17; Lc 5, 32]”.
- Și auzindu-se glasul acesta, diavolul sta tremurând și neputând să fugă. Apoi iarăși s-a făcut glas, zicând:
- „Ascultă, amăgitorule, pentru ce zici că sunt nedrept? Căci Eu cu toți sunt drept. În ceea ce aflu pe cineva, în aceea îl judec, iată deci, pe acesta l-am aflat stând înaintea picioarelor Mele și biruitor peste tine arătându-se. Îl voi lua și-i voi mântui sufletul, fiindcă n-a deznădăjduit, de mântuire. Iar tu vezi cinstea lui și crapă de zavistie și rușinează-te”.
- Fratele stând cu fața în jos și tânguindu-se, și-a dat duhul. Și îndată urgie mare, ca focul a căzut peste satana și l-a mistuit. De aici să cunoaștem, fraților, milostivirea și iubirea de oameni cea nemăsurată a lui Dumnezeu și niciodată să nu deznădăjduim de mântuirea noastră.⁴⁰
- Ce frumos.
- Așa este.
- Deci vezi care este lucrarea diavolului?
- Care?
- Să ne arunce în desfrânare și mai apoi să ne facă să credem că nu mai există șanse de mântuire.
- Nu știam.
- Ba da.
- Dar un adulter se poate pocăii?
- Da.
- Și cu soțul sau soția cum rămâne?
- Depinde dacă îl poate sau nu ierta.
- Dar Dumnezeu este dispus să ierte un adulter?
- Dacă se pocăiește sincer.
- Nu știam că pocăință are așa de mare putere.
- Are.
- Frumos.
- Așa este.
- Sunt șocat să aflu că diavolul ne duce în desfrâu.
- Și uneori în adulter?
- De ce?
- Din plăcerea de a distruge familii și vieți de oameni.

⁴⁰ De la Sfântul Amfilohie <https://www.nikolai.ro/patericapoftegma.php?id=1333> (accesat pe 19.07.2025).

- O doamne.
- Așa este.
- Nu știu să se spun.
- Să știi că cei mai mulți adulteri nu fac așa fiindcă sunt înșelați de diavol.
- Nu?
- Nu. Ci din răutatea lor.

„Persoanele care își înșală partenerii sunt adesea portretizate ca fiind insensibile, imorale și egoiste, singurele vinovate pentru distrugerea cuplului și trauma emoțională a partenerului. Situații atât de complicate ca cea a infidelității nu pot însă fi privite doar în alb și negru. Motivele pentru care cineva ia o astfel de decizie sunt diverse - de la persoane care nu mai vor să aibă o relație, dar nu găsesc puterea să-i spună partenerului, la persoane care se simt îndreptățite să primească afecțiunea mai multor oameni, fără să ia în considerare sentimentele partenerului.

Aceste motive dictează și atitudinea lor în fața momentului în care infidelitatea le-a fost descoperită sau a fost mărturisită. Majoritatea oamenilor sunt conștienți că nu pot ascunde infidelitatea la nesfârșit, ceea ce le provoacă o stare constantă de anxietate. De cele mai multe ori, adevărul este o eliberare.

Rușinea și durerea resimțite în fața acuzațiilor înseamnă de asemenea că nu mai este nevoie să mintă și să se ascundă de partener. Astfel, sunt puși față în față cu decizia pe care o au de făcut: să încerce să-și reconstruiască relația (daca partenerul este de asemenea dispus să-i acorde aceasta șansă), să înceapă o nouă relație, sau să lase în urma ambele legături.

Există de asemenea mai multe etape și în acest caz, de la încercarea la a de vina pe partener, la încercarea de a salva relația, o etapă de depresie și în final acceptare consecințelor acțiunilor sale.”⁴¹

Adulterul este un simulacru cras al iubirii care nu este bazat numai pe infidelitate ci la fel de bine și pe nesimțire și pe iresponsabilitate. De ce? Fiindcă trebuie să știm că trebuie să fi un om fără de inimă să aduci în viață niște copii și mai apoi să te duci după o altă femeie sau bărbat fără să îți mai pese de proprii copii. Acest lucru are loc destul de des în lumea noastră și nu trebuie să ne facem iluzii cu privire la capacitatea omului de a se înrăii și a lucra răul.

Adulterul este poate cel mai imoral simulacru al iubirii. Aceasta fiindcă odată ce ti-ai asumat să naști copii ei bine trebuie să îți asumi și responsabilitatea de a îi crește. Acest lucru nu are loc cu adulterul. Aceasta fiindcă el este unul care după cum am spus ajunge să fie iresponsabil.⁴²

Ei bine în lumea noastră știm că lumea este în mare condusă de moralitatea creștină dacă nu de cea creștin ortodoxă. Nu așa au stat lucrurile în antichitate sau în mai multe religii necreștine ale lumii de azi. Păgânismul știm că avei zei ai erosului și mai nimeni în lumea păgână nu ținea la moralitate.

- Afrodita,
- Cupidon,
- Venus,
- Oegnus,
- Bes

și mulți alții au fost unii zei și zeițe ale desfrâului și adulterului.

Se poate spune că în zilele noastre am ajuns să fim unii care să nu ne dăm seama de cât de am beneficiat de pe urma moralității creștin ortodoxe. Aceasta fiindcă în păgânismul antic sau în hinduismul de azi nu se pune mai nici un accent pe moralitate și pe credința în Dumnezeu.

„Momentul zero al adulterului este momentul în care începem să comparăm, în mintea noastră, partenerul sau partenera cu o altă persoană și ne punem întrebări de genul „oare cum ar fi dacă?”

O altă breșă când adulterul își poate face loc cu ușurință, apare atunci când evaluăm ceea ce primim de la soț sau soție, cu ceea ce credem că ar trebui să primim.

Dacă raportul este pozitiv, atunci avem șanse mari să rămânem angajați în relație. În schimb, dacă raportul este negativ, nu mai rămânem angajați în relație și căutăm, inconștient, alternative mai bune.

⁴¹ https://www.sfatulmedicului.ro/Psihologia-cuplului/efecte-psihologice-pe-termen-scurt-si-lung-ale-infidelitatii_19329 (accesat pe 22.07.2025).

⁴² <https://ro.wikipedia.org/wiki/Dragoste> (accesat pe 10.09.2025).

Conform renumitului cercetător al cuplului John Gottman, angajamentul și încrederea sunt pereții de rezistență a unei relații.

Angajamentul presupune că ai ales ca familia ta să fie călătoria ta prin viață, la bine și la rău, că ești dispus să faci sacrificii și că „noi“ devine un nou mod de a trăi, mai degrabă decât „eu“.⁴³

Ceea ce este cel mai clar este că cei care au ajuns să adere la adulter sunt unii care se cred mai șmecheri decât legile morale ale bunului simț și ale înțelegerii. Este bine să nu uităm acest lucru în zilele noastre când trăim într-o cultură a adulterului. Oficial suntem unii care nu am aderat la poligamia islamică dar neoficial trebuie să știm că sunt mai mulți care duc un mod de viață poligam.

„Cuplurile căsătorite care consideră „relația sacră“, sunt mult mai constructive în timpul unui conflict și mai rezistente la divorț.

Când ești angajat într-o relație, chiar dacă nu ești fizic lângă partenerul/partenera ta, te trezești că îți populează gândurile.

Acest lucru arată cât de mult îți prețuiești persoana iubită și faptul că aveți un angajament lipsit de condiționări, gen rate la bancă sau copii.

Îmi place să cred că angajamentul față de partener este ca și în povestea Alice în Țara Minunilor. Ea l-a urmat pe iepure, jos, în gaură, fără ezitare.

Nu a rămas agățată undeva, între acțiune și îndoială. A sărit cu amândouă picioarele în tărâmul plin cu minuni, dar și cu orori, din Țara Minunilor.

Cam așa ar trebui să fie și atitudinea cuplurilor căsătorite care au încredere unul în celălalt, care se iubesc necondiționat și, odată ce s-au angajat la o viață împreună, nu caută alternative și provocări nici măcar în propria imaginație.”⁴⁴

La fel de bine trebuie să știm că avem o cultură media care face foarte popular adulterul. Cum? Fiindcă este bine să ne dăm seama că sunt unii care consideră că deși ai născut un copil sau doi ei bine mai apoi îți dai seama că ai nepotrivire de caracter. Foarte multe divorțuri dintre cupluri cu copii au loc sub motivația că a fost nepotrivire de caracter.

Să fi fost nepotrivire de caracter și atunci când cei doi au decis să facă copii? Evident că nu. Simulacrul iubirii la adulterini este unul care vine pe fondul

iresponsabilității

- a neseriozității
- și a dezinteresului.

Înțelegem când un cuplu a ajuns să divorțeze fără copii dar problema este că sunt multe cupluri care divorțează cu copii. Aici avem de a face cu adevărată nesimțire. Adică cu dorința de a nu îți mai vedea de proprii copii. Acest lucru are loc de mai multe ori în familii prezidențiale sau regale. Așa că marea masă de supuși este și ea predispusă la divorț dacă președintele sau regele divorțează și merge pe mai multe femei.⁴⁵

„1. Infidelitatea accidentală

Cele mai multe prime aventuri sunt întâmplătoare. Nu sunt intenționate, mai degrabă stau sub semnul lui

„s-a întâmplat“, „am alunecat“, „n-am vrut“. De obicei, sunt legate de o petrecere la care s-a băut un pahar în plus, de un moment de tandrețe ori pasiune neașteptată sau chiar de o zi proastă. E adevărat că unii sunt mai predispuși decât alții să calce strâmb, dar i se poate întâmpla oricui. De multe ori, se poate întâmpla ca prima alunecare să aibă loc într-o călătorie de afaceri sau în cadrul unui team building, unde se întâlnesc mai mulți factori favorizanți.

„Cea mai surprinzătoare dinamică din spatele unei infidelități este politețea rău-înțeleasă, sentimentul că ar fi nepotrivit, chiar nepolitic să refuzi avansurile unui prieten. În acea galanterie de moment, cel care alunecă pe panta infidelității uită însă de curtoazia pe care ar trebui să o aibă față de partenerul de viață!“, explică psihologul Frank Pittman, citat de publicația „Psychology Today“. Expertul mai spune că, deși infidelitatea nu face discriminare în

⁴³ Nadia Gorduza <https://www.psychologies.ro/revista-psychologies/anchete-si-dosar/ce-e-tradarea-si-cand-se-trece-cu-adevarat-la-adulter-2160495> (accesat pe 22.07.2025).

⁴⁴ Nadia Gorduza <https://www.psychologies.ro/revista-psychologies/anchete-si-dosar/ce-e-tradarea-si-cand-se-trece-cu-adevarat-la-adulter-2160495> (accesat pe 22.07.2025).

⁴⁵ A se vedea Danion Vasile, *Despre divorț* (București, 2020).

funcție de sex, bărbații care înșală „accidental“ sunt totuși mai numeroși. Din categoriile expuse fac parte cei care consumă alcool, călătoresc mult, cei care nu sunt ținuti sub papuc, cei care se află într-un mariaj mai liber, cei cu prieteni care obișnuiesc să calce strâmb sau cei care nu știu să spună „nu“.”⁴⁶

Este bine să ne dăm seama că adulterul este unul dintre cele mai nocive simulacre ale iubirii. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că nu poți lăsa copii în urmă după ce în prealabil tot tu ai ales să îi naști. Totuși sunt și cazuri de cupluri care divorțează din motive bineîntemeiate chiar după ce au născut copii. Nu ai cum să stai cu un soț violent sau cu o soție infidelă. Sunt niște lucruri ale celui mai elementar bun simț care ne spun acest lucru. Spunem acest lucru fiindcă este bine să ne dăm seama că de acest simulacru al iubiri care este adulterul.

“2. Infidelitatea romantică

Cea mai distructivă formă de trădare este aceea în care infidelul se îndrăgostește brusc și iremediabil. Explicația este simplă, susțin experții. Astfel, adulterul nu apare pentru că ai întâlnit o persoană minunată (persoanele minunate nu au aventuri cu cele căsătorite), ci din cauză că mariajul sau propria viață se află în impas. De multe ori, infidelitatea se produce cu o persoană total nepotrivită – cu 20 de ani mai tânără sau mai în vârstă, o persoană dominatoare sau dependentă, cineva cu probleme chiar mai mari decât ale celui sau celei în cauză – astfel încât relația să ofere suficientă adrenalină și propriile „necazuri“ să fie uitate.”⁴⁷

Evident că mai toată lumea de azi știe de moralitatea creștin ortodoxă dacă când la televizor suntem dopați cu seriale ca Sex and the city sau Instinct primar trebuie să știm că dorința de a duce o viață de adulter este cât se poate de obișnuită.

Cei mai mulți dintre adulterini ajung să se trezească din simulacrul iubirii în care trăiesc numai când partenerii lor ales să divorțeze. De cele mai multe ori neagă că ei sunt de vină dar în realitate ei sunt de vină. Aceasta fiindcă rar vom recunoaște adulterini care să admită că ceea ce au făcut a fost greșit și eronat. De ce? Fiindcă după cum am spus trebuie să știm că adulterul este un simulacru al iubirii pe care mulți îl cred de fapt adevărata iubire.

Aceasta fiindcă oamenii tind să nu țină cont de ceea ce este moral și bun. Nu trebuie să uităm acest lucru fiindcă în zilele noastre sunt din ce în ce mai mulți care deși știu de morala creștină nu pun mare preț pe ea. Nu voim să facem apologia Bisericii Catolice dar trebuie să știm că până prin secolul al XVI-lea Anglia era catolică. Totul a fost așa până la regele Henric al VIII-lea care a fost căsătorit de 6 ori. Când la un moment dat papa de la Roma i-a spus că nu mai poate să își dea binecuvântare pentru o nouă căsătorie ei bine Henric al VIII-lea în loc să asculte de el – ceea ce era firesc – a preferat să facă o nouă Biserică, Biserica Anglicană.⁴⁸

„În urmă cu câțiva ani, a apărut în viața mea un bărbat care mă curta asiduu. Eram dragostea vieții lui, cea mai importantă femeie din univers. Poate că lucrurile ar fi fost perfecte dacă nu aș fi fost măritată. Am avut o scurtă aventură cu acel bărbat care era dispus să-mi pună lumea la picioare, spre deosebire de soțul meu, pentru care simțeam că nu mai exist. Când, presată de amant, am expus varianta divorțului, mi-am dat imediat seama că, de fapt, îmi iubesc foarte mult soțul și că pur și simplu fusesem luată de val de ceea ce mi se părea o extraordinar de romantică poveste de dragoste. Nu i-am spus niciodată soțului ce s-a întâmplat, de ce îmi doream mai mult de la viața de cuplu, dar ce am făcut m-a măcinat ani la rând. Și acum mă macină, însă nu mai am nicio dorință să-mi părăsesc mariajul banal, fără scânteii și gesturi extreme“, spune Ioana (31 de ani), agent de turism în București.”⁴⁹

Adulterul prin urmare este prezentat de multe ori în literatură și în film ca un lucru normal și firesc. De ce să te mărginești numai la un partener de viață? Sunt mai multe posibilități de a duce această viață care oricum este scurtă. Trebuie să fim unii care să știm să profităm de ocaziile vieții. Așa se face că sunt din ce în ce mai mulți care cred că iubirea poate să fie manipulată după bunul plac și după propriile opinii și legi.

Nimic mai eronat decât acest lucru. Este bine să ne dăm seama că iubirea este un lucru care trebuie să respecte anumite exigențe și anumite standarde. Când aceste standarde nu sunt respectabile se ajunge la un simulacru al iubirii deci o iubire:

- falsificată,
- mincinoasă,

⁴⁶ Ilinca Tănăsescu <https://adevarul.ro/stil-de-viata/viata-de-cuplu/cele-patru-fete-ale-infidelitatii-1425527.html> (accesat pe 22.07.2025).

⁴⁷ Ilinca Tănăsescu <https://adevarul.ro/stil-de-viata/viata-de-cuplu/cele-patru-fete-ale-infidelitatii-1425527.html> (accesat pe 22.07.2025).

⁴⁸ https://ro.wikipedia.org/wiki/Henric_al_VIII-lea_al_Angliei (accesat pe 10.09.2025).

⁴⁹ Ilinca Tănăsescu <https://adevarul.ro/stil-de-viata/viata-de-cuplu/cele-patru-fete-ale-infidelitatii-1425527.html> (accesat pe 22.07.2025).

- ciudată
- și străină.

Iubirea este un sentiment frumos pe care mai mulți o consideră o adevărată vrajă. De ce? Fiindcă este bine să știm că în mentalitatea publicitară și comercială a lumii noastre de mai multe ori auzim expresii ca *magia iubirii sau vraja dragostei*.

Este bine să știm prin urmare că cei mai mulți adulteri trăiesc într-un simulacru al iubirii și cred că de fapt sunt fericiți. Este o fericire de scurtă durată. Dacă adulterul se plictisește de soția sau soțul lui repede ei bine la fel de repede se va plictisi și de amanta sau amantul lui și va căuta satisfacția într-o nouă cucerire și tot așa mai departe.

Adulterul prin urmare trebuie să știm că îl aruncă pe cel care îl practică într-o concepție îngustă și încuiată asupra iubirii. Iubirea este un sentiment care pleacă de la Dumnezeu și ajunge să se întoarcă la el.

„Demonul curviei pare astăzi să fie atotputernic și să se fi impus pretutindeni. Denumirea de demon Părinții Bisericii o dau oricărei patimi ca să arate adevărul că în spatele pervertirii puterilor și posibilităților omenești bune se află ca instigator lucrarea demonică. Totuși mai mare este „Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume”[1], este adică mai puternic Dumnezeu decât duhul lumii. Cel care va vrea, fie și numai puțin, să stea împotriva duhului lumii, împotriva păcatului va simți că-l întărește harul lui Dumnezeu și că îi dă atâta putere, încât să treacă și prin cele mai grele curse ale vrăjmașului, fără să-și dea seama. Și celor care au fost atrași fie din ignoranță, fie din neputință omenească la vreo patimă iubitoare de plăcere, de ajuns le este ca fiul cel risipitor să se hotărască smerit dar și cu bărbăție să lase roșcovele plăcerilor și să se întoarcă la Tatăl ceresc. Atunci, de cum vor face ei primul pas, vor simți că îi înconjură dragostea deplină și brațele îndelung răbdătoare ale lui Dumnezeu, ca să-i umple de fericire și de viață adevărată. Pilde să le fie acestora fiul risipitor din Evanghelie, cuvioasa Maria Egipteanca și mulțime de alți sfinți care nu numai că s-au pocăit, ci s-au și sfințit.

Curățirea sufletului de diferite gânduri necurate prin care nu încetează cel rău să ne lupte neîncetat este premisa pentru cunoașterea lui Dumnezeu. Cum este cu puțință să vrea cineva să se apropie de Dumnezeu și în același timp să-și deprecieze și să-și pervertească firea, care este însăși creația lui Dumnezeu? Cum poate să cinstească pe Dumnezeu și în același timp să disprețuiască sensul pe care l-a dat făpturii Lui.

Poruncile lui Dumnezeu ne arată adevăratele dimensiuni ale firii noastre omenești, este drumul natural pe care trebuie să-l urmeze omul ca să se bucure și ca să fie fericit în viața lui.

Căsătoria este o cale către Dumnezeu. Există și o altă cale, posibilitatea unei vieți feciorelnice, a dedicării totale iubirii lui Dumnezeu, cu rugăciune, cu nevoiță, cu lucrarea dumnezeieștilor porunci și tăierea patimilor. Dar, cum spune Sfântul Apostol Pavel, „aș vrea ca toți oamenii să fie cum sunt eu însumi (adică feciorelnici). Dar fiecare are de la Dumnezeu harul Lui, unul așa, altul într-alt fel”, lăsând această minunată cale a vieții la libertatea omului și la harul lui Dumnezeu.”⁵⁰

Prin urmare este bine să ne dăm seama că adulterul este un simulacru al iubirii sub forma că dă un fel de împlinire sexuală. Ori este bine să știm că iubirea adevărată și agapică este mult mai mult decât pofta sexuală arzătoare. La un adolescent putem să înțelegem acest lucru dar nu la adult. Aceasta fiindcă adulții sunt unii care au o idee mult mai bună și mai generală despre iubire și despre toate implicațiile ei.

Poate părea ciudat pentru mai mulți să afirmăm că adulterul este un simulacru al iubirii adevărate. De ce? Fiindcă adulterinii sunt unii care cred că satisfacție imediată înseamnă adevărata fericire. Se pare că acest lucru este fals. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că adulterul aduce o fericire și o împlinire de scurtă durată. De ce? Fiindcă el funcționează după tehnica satisfacției sexuale care nu este și nu poate fi considerată o iubire adevărată.⁵¹

Se pare că sunt mai multe mărturii că sunt demoni sexuali care au ajuns să fie interesați de persoana umană: “în decursul istoriei și peste tot în lume întâlnim informații cu privire la diverse raporturi sexuale întreținute cu tot soiul de ființe supranaturale. Mulți oameni cred că demonii sexuali s-au născut din nevoia de a explica evenimente în general considerate tabu. Foarte des sarcina neașteptată, avortul sau promiscuitatea întâmpinau mania și persecuția. Ca urmare, societatea a inventat o serie de creaturi mitice. Iată câteva dintre ele.”⁵²

⁵⁰ Părintele Tihon <https://doxologia.ro/pentru-cei-care-vor-sa-stea-impotriva-demonului-curviei> (accesat pe 22.07.2025).

⁵¹ A se vedea Daniel Cornea, *Sexualitatea. O privire din tinda Bisericii* (București, 2018).

⁵² <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

Este bine să ne dăm seama că sexualitatea este un lucru care nu iese din granițele raportului cu Dumnezeu. Din nefericire sunt mai mulți care evident că cred că sexualitatea este o metodă de împlinire. Sunt mai multe practici ale extremului orient cum este tantra yoga care susțin că sexualitatea este cu adevărat o metodă de împlinire spirituală. Se poate vedea aici că pentru hinduși adulterul și desfrâul este cu adevărat un lucru bun și o mare virtute. De fapt acest lucru nu îl întâlnim numai în hinduism ci la fel de bine și în păgânismul antic după cum am arătat mai sus.

Adulterul este unul care după cum am spus este mult mai grav odată ce au apărut copii. Sunt mulți părinți iresponsabili care deși nasc copii mai apoi se lasă duși de atracția sexuală după alți parteneri. Se poate vedea că sunt foarte mulți care practică acest lucru în vremurile noastre.

Adulterul după cum putem să ne dăm seama este și el unul dintre multele aspecte ale simulacrului iubirii care de cele mai multe ori este introdus în noi de către neatenția și incompetența noastră morală și spirituală. Este bine să știm acest lucru fiindcă în acest mod vom ajunge să ne dăm seama de care sunt adevăratele implicații ale simulacrului iubirii.

Sfântul apostol Pavel spunea: „Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi pe care-L aveți de la Dumnezeu și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț! Slăviți dar pe Dumnezeu în trupul vostru și în duhul vostru care sunt ale lui Dumnezeu” (I Cor. 6, 18-20).

Ceea ce voim să facem prin acest capitol este să demonstrăm că adulterul este un simulacru al iubirii adevărate din care cei mai mulți se trezesc prea târziu.⁵³

Doi laici discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- De ce călugării ortodocși renunță la casătorie?
- Fiindcă ei vor să fie ca îngerii.
- Ce îngerii?
- Nu știai?
- Nu.
- Îngerii din cer nu se căsătoresc.
- Nu știam.
- Știi acum.
- Și cum ajung călugării să trăiască fără să fie căsătoriți?
- Îți voi spune.
- Te ascult.
- Este o întâmplare din viața Sfântului Antonie cel Mare.
- Te ascult.
- Fericitul Antonie, a cărui viață reprezintă o puternică pildă spre nevoință monahilor din totdeauna, “cel iubit de toți”, după cum aflăm de la Sf. Atanasie cel Mare, iar cei din satul său îl numeau “iubitor de Dumnezeu”; se îndeletnicea neîncetat cu rugăciunea, muncea pentru pâinea proprie și pentru ajutorarea altora, păstra în minte în mod continuu cele citite la auzul lui, cu acestea umplându-și timpul și viața.
- Și?

Dar diavolul, pizmaș și urător de cele bune, nu suferea să vadă în tânărul Antonie o astfel de năzuință. Ci cele ce le-a plănuțit și mai înainte să le facă, încerca să le facă și împotriva lui. Și întâi a încercat să-l coboare din nevoință, aducându-i în minte avuția ocrotirea surorii, datinile neamului, iubirea de arginți, iubirea de slavă, plăcerea de multe feluri de mâncări și celelalte desfătări ale vieții. Apoi îi înfățișa asprimea virtuții și cât de mare e osteneala cerută de ea; pe de altă parte slăbiciunea trupului și lungimea timpului trebuitor dobândirii virtuții. Și peste tot îi aducea aminte multul praf al gândurilor, dorind să-l despartă de dreapta lui hotărâre.

- Și?

⁵³ A se vedea Andrei Oișteanu, *Sexualitate și societate* (Iași, 2018).

- Iar când s-a văzut vrăjmașul pe sine mai slab decât hotărârea lui Antonie și mai degrabă el biruit de tăria aceluia și răsturnat de multa credință și doborât de rugăciunile neconținute ale aceluia, încrezându-și cu armele sale plăcute pântecelui și laudându-se cu acestea, tăbăra împotriva lui Antonie noaptea frământându-l, iar ziua îl tulbura în așa mod, încât și cei ce-l vedeau simțeau lupta ce se da între amândoi. Acela arunca în el gânduri spurcate, iar acesta le alunga cu rugăciuni. Acela încerca să trezească în trup furnicări, iar acesta rușinându-se ridica în fața trupului zidurile credinței, ale rugăciunilor și posturilor.
- Doamne.
- Și?
- Diavolul stăruia întotdeauna și în orice chip să-l ispitească, și noaptea lua chipul unei femei și o imita în tot felul, numai ca să-l înșele pe Antonie.
- Deci diavolul ajungea să îl stăpânească?
- Da.
- Însă fericitul Antonie gândind la Dumnezeu și la curăția insuflată de Hristos, și cugetând la sufletul imaterial, stingeja jarul aceluia. Și așa diavolul era făcut de râs de către tânăr, căci îi era împreună-lucrător Domnul, nu el luptând, ci harul lui Dumnezeu care era întru Antonie.⁵⁴
- Frumos.
- Așa este.
- Nu știam că diavolul se poate da pe sine ca o femeie.
- Mai mulți sfinți asceți au experimentat acest lucru.
- Da?
- Da.
- Dar de ce ar face diavolul acest lucru?
- Fiindcă el urăște castitatea și fidelitatea conjugală.
- De ce?
- Sunt trăsături îngerești.
- Bine dar și diavolul a fost un înger.
- A fost.
- Dar nu mai este?
- Da.
- Așa este.
- Acum înțelegi?
- Da.
- Mă bucur.
- Am remarcat și eu de mai multe ori că la biserică se vorbește de draci al desfrâului.
- Pe bună dreptate.
- Dar se poate scăpa de ei?
- Da.
- Ce mă bucur.
- Dracii nu au putere mai mare ca a lui Dumnezeu.
- Da?
- Da.
- De ce?
- Fiindcă și eu au fost creați tot de Dumnezeu.
- Nu știam.
- Crezi că s-au creat singuri?
- Nu.
- Dumnezeu i-a creat.

⁵⁴ Viața Sfântului Antonie cel Mare <https://manastireacurchi.md/confruntarea-dintre-om-si-diavol-in-lumina-vietii-sfantului-antonie-cel-mare/> (accesat pe 19.07.2025).

- Și atunci de ce i îngăduie?
- Dumnezeu le-a dat libertate.
- Dar au ales să o folosească greșit?
- Da.
- Mă gândeam eu.
- Te-ai gândit bine.
- Mă bucur.
- Este bine să știm că sunt totuși șanse de izbăvire cu acești demoni.
- Sunt.
- Foarte bine.
- Așa este.

“Patima desfrânării ne perturbă grav relația cu Dumnezeu, dar și raporturile noastre cu semenii. Nici pe aceștia nu îi mai putem vedea așa cum sunt ei în realitate. Ajungem să îi privim ca pe simple mijloace de satisfacere a poftelor noastre sexuale.

Mintea desfrânatului și-a pierdut cu totul libertatea. Robită de imaginație, urzește continuu scenariu prin care pune în mișcare fantasmе menite să domolească nesățioasa dorință sexuală. Pătimașul nu mai are în centrul vieții sale pe Hristos: prin patimile sale, care vor să fie cât mai repede satisfăcute, acesta capătă impresia eronată că el însuși este, de fapt, centrul lumii și că întregul cosmos gravitează în jurul poftelor sale.”⁵⁵

CAPITOLUL 3

EROTISMUL SAU IUBIREA CARNALĂ CA UN SIMULACRU AL ADEVĂRATEI IUBIRI AGAPICE

Erotismul este o iubire carnală și prin urmare o iubire decăzută sau mai bine spus o iubire strict trupească. Dicționarul explicativ definește erotismul ca o iubire care se referă la se referă la relațiile dintre doi oameni de sex diferit.⁵⁶ Ei bine ceea ce trebuie să știm este că există o confuzie lingvistică a termenilor cu privire la erotism. De ce? Fiindcă este bine să știm că una este iubirea erotică și alta este iubirea aga pică.

Totul pleacă din limba greacă. De ce? Fiindcă în această limbă există 4 termeni cu privire la iubire:

- έρως (eros) care este iubirea dintre prostituată și ibovnicul ei,
- φιλία (philia) care este iubirea dintre prieteni,
- στοργή (storge) care este iubirea față țară, neam sau natură
- și αγάπη (agape) care este iubirea față de Dumnezeu sau a mamei față de copii ei.⁵⁷

Prin urmare este bine să știm că din limba greacă au fost preluați mai mulți termeni în limbile europene și acest lucru fiindcă trebuie să știm că lucrurile sunt mult mai nuanțate.

Este bine prin urmare să știm că erotismul și pornografia nu sunt identice. Pornografia este mai crasă și mai decadentă. Erotismul ține mai multe de senzații. În acest sens nu se poate spune că un dans striptease este pornografie. La fel de bine erotismul este unul care prins anvergură în zilele noastre prin

- mas media,
- televiziune
- și internet.

Erotismul este prin urmare un simulacru al adevăratei iubiri fiindcă trebuie să știm că el este unul care se bazează numai pe senzații trupești.

Senzația erotică este trăită de foarte mult dar probabil că cel mai evident caz este masajul erotic pe care mai multe cluburi în oferă în zilele noastre mai ales în marile metropole ale lumii.

⁵⁵ <https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/theologica/patima-sau-cainele-desfranarii-153233.html> (accesat pe 10.09.2025).

⁵⁶ După Dicționarul explicativ.

⁵⁷ https://ro.wikipedia.org/wiki/Termenii_grece%C8%99ti_referitori_la_iubire (accesat pe 11.09.2025).

Erotismul prin urmare este un simulacru al adevăratei iubiri și care îl face pe adept să cadă pradă unei curse demonice fiindcă la fel ca masturbația dă adicție. Erotismul este în acest sens o iubire contrafăcută ce îl afundă pe adept în depravare.

Iată ce spunea în acest sens părintele Nicolae Tănase: “astăzi, parcă mai mult ca oricând, erotismul și dorința de plăcere sunt tot mai căutate, în defavoarea iubirii agape [dragostea de aproapele]. Cum să echilibrăm această balanță? Iubirea agape este un termen destul de pretențios. Dumnezeu primește starea obișnuită a omului. Dumnezeu iubește normalitatea. Păcatul intervine în momentul în care lucrurile nu mai stau normal.

Tot ceea ce este plăcere este păcat, dar nu tot ceea ce este lăsat de Dumnezeu plăcut este păcat. Pentru că substanțele chimice, spre exemplu, ca hormonii din corpul omenesc, la bărbat, la femeie, sunt lăsate de Dumnezeu. Este măreție și aici, măreție a creației lui Dumnezeu. De aceea noi nu trebuie să privim aspectele legate de plăcere ca fiind păcat, când sunt înăuntrul căsătoriei binecuvântate de Dumnezeu. Pentru că, astfel, ceea ce numim noi eros este un lucru plăcut înaintea lui Dumnezeu, mai ales în măsura în care el conduce omul spre iubirea aga pică, cea desăvârșită și dezinteresată.”⁵⁸

Erotismul prin urmare este un mare simulacru al iubirii care de mai multe ori se manifestă prin

- reviste,
- magazine,
- site-uri de internet,
- publicații obscene
- sau desene graffitti

în marile metropole ale lumii.

Trebuie să știm că erotismul este un fel de simulacru obscen. De ce? Fiindcă mai toate publicațiile erotice sunt obscene.⁵⁹ Sunt mulți pentru care erotismul este o mare valoare și privind la câte site-uri erotice sunt pe internet în nici un caz nu putem să negăm acest lucru.

Erotismul prin urmare este un simulacru al iubirii fiindcă este obscen. Obscenitatea de cele mai multe ori este sexuală, deci erotică. Nu trebuie să uităm acest lucru mai ales în zilele noastre când sunt din ce în ce mai mulți care cred că iubirea erotică este una adevărată și sinceră.

Cei mai mulți care ajung victime ale erotismului ajung să se trezească mult prea târziu. Se cunosc în acest sens cazuri de bătrâni libidinoși care ajunși la vârsta senectuții când frumusețea trupului s-a veștejit ei bine sunt unii care trăiesc adevărate tragedii fiindcă nu mai pot avea parte de plăcerea erotică din tinerețe.

“Păcatul împreunării haotice, fără făgăduință și fără binecuvântare, este fără umbră de îndoială cel mai prezent în lumea de azi și suma sintetică a tuturor păcatelor. De fapt, el a acaparat însăși noțiunea de păcat: „Părinte, am păcătuit”.

Aceasta pentru că acest păcat poate fi săvârșit cu toate simțurile trupului, cu sufletul și cu mintea, infestând abil întreaga fire cu animalitate iresponsabilă și cu dependență de plăcere. De asemenea, păcatul desfrânării este atât de efectiv și de prezent pentru că se săvârșește în taina trupului uman, care devine instanță care dictează moartea libertății și instaurarea robiei. De orice dușman, oricât de cumplit poți fugi, dar de trupul tău nu. Singura șansă de scăpare este schimbarea fundamentală a minții, care trebuie să devină, din casă a conspirației plăcerii, Biserică a Dumnezeului celui viu.

Pentru început, să vedem de ce acest păcat tiranizează umanitatea de la începuturile lui fiind responsabil de cele mai multe morți veșnice și nu numai. Omul a fost zidit ca ființă duală, trup și suflet, având în sine animalitatea ca moștenire, dar pe care trebuie să o transfigureze prin har și să o asume pe altarul de jertfă al lui Dumnezeu. Creatorul nu avea nevoie de jertfe de animale, ci ele erau doar proorocia inițiativă a dorului lui Dumnezeu ca omul să-și jertfească animalitatea pe altarul iubirii și să devină o ființă euharistică și creatoare prin har, asemănându-se cu Cel Preacurat. Animalitatea este un dat ireproșabil, ea rămâne ca o șansă și un risc, prin care omul înțelege și asumă întreaga creație, dar și o tentație de a cădea în tenebrele materiei subversive și redundante, în cercul vicios al plăcerii și durerii. Calitatea

⁵⁸ Părintele Nicolae Tănase, *Soțul ideal, soția ideală*, Editura Anastasis, 2001, p. 107.

⁵⁹ A se vedea Andrei Pleșu, *Obscenitatea publică* (București, 2007).

omului de ființă sexuală a fost înșămânțată în om de Dumnezeu pentru ca acesta să ajungă la culmile iubirii fără prihană, acolo unde nașterea de viață este lumina asemănării cu Născătorul lumilor.”⁶⁰

Prin urmare erotismul este fără doar și poate un simulacru al iubirii fiindcă finalitatea lui nu duce la Dumnezeu ci la materie care ajunge să fie o sursă de senzații și plăcere. Erotismul nu are în acest sens nimic spiritual în el fiindcă tot ceea ce face este să îl țină pe om sclav al iluziilor sexuale.

„Desfrânarea este, în general, poftirea sau satisfacerea fără rânduială și nepermisă de legea morală a plăcerilor sexuale. Desfrânarea se poate săvârși: a) în cuget, adică prin închipuiri și pofte; b) prin cuvinte și fapte, c) după rânduiala firească, când se face în afara căsătoriei, d) împotriva rânduiei naturale, ca în păcatele sodomiților, care este așezat între păcatele strigătoare la cer, e) după persoanele care o săvârșesc: desfrânare simplă, incest, adulter și sacrilegiu.”

Demonul preacurviei îl silește să poftască trupuri diferite. El are mai cu seamă grijă de cei care se înfrânează, pentru ca aceștia, nedobândind nimic, să lase totul baltă. Și, mânjind sufletul, el îl încovoie spre trebi mârșave. Ba îl face să spună, ori să asculte tot felul de vorbe ca și cum lucrul cu pricina ar fi chiar în fața ochilor lor.”⁶¹

Doi terapeuți discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- Foarte mulți pacienți de ai mei au ajuns dependenți de erotism.
- Cum așa?
- Simt că ar vrea să se elibereze dar nu pot.
- De ce?
- Sunt o forță care îi ține captivi.
- Și ce este această forță?
- Asta am căutat și eu să aflu.
- Și ai aflat?
- Da.
- Unde?
- În Biserica Ortodoxă.
- Ce spune ea?
- Spune că există un demon al desfrâului.
- Demon al desfrâului?
- Nu un demon al desfrâului?
- Probabil sunt mai mulți demoni ai desfrâului.
- Înțeleg.
- După unii numele acestui demon al desfrâului este Asmodeu.
- De unde știi?
- Din cartea lui Tobit.
- Ce spune acolo?
- În Media, o tânără femeie pe nume Sara se roagă să-și găsească moartea din disperare. Ea pierduse șapte soți din cauza demonului senzualității (Asmodeu), care răpea și ucidea fiecare bărbat cu care se căsătorea, chiar în noaptea nunții și înainte ca acea căsătorie să se consume.⁶²
- Deci de ce ucidea acest demon pe logodnicii Sarei?
- Fiindcă probabil era gelos.
- Gelos?
- Da.
- Pot fi demonii geloși?

⁶⁰ A se vedea Ioan Valetin Istrati <https://doxologia.ro/despre-iubire-desfranare> (accesat pe 11.09.2025).

⁶¹ A se vedea Petru Suciu, <https://www.sfectariecoslada.ro/2009/05/13/terapeutica-desfranarii-in-patericul-egiptean/> (accesat pe 11.09.2025).

⁶² https://ro.orthodoxwiki.org/Cartea_lui_Tobit (accesat pe 11.09.2025).

- Foarte geloși.
- Cum așa?
- Gelozia i-a făcut să acționeze și să îi scoată pe Adam și Eva din rai locul pe care ei l-au pierdut.
- Înțeleg.
- Mă bucur.
- Dar sunt mărturii în ortodoxie despre acest demon al desfrânării?
- Da.
- Care?
- Se spune că un călugăr trăia la o mănăstire.
- Și?
- La un moment dar era la slujbă.
- Și?
- Și-a adus aminte că a uitat o carte în chilia lui.
- Și?
- S-a dus în chilie să ia cartea.
- Înțeleg.
- Când a deschis ușa chiliei ce să vezi?
- Ce?
- A putut să vadă o femeie dezbrăcată care stătea cu spatele la el.
- Și cine era femeia?
- În acea mănăstire nu erau femei.
- Din moment ce erau o mănăstire de călugări nu?
- Da.
- Deci acea arătare de femeie era un demon?
- Da.⁶³
- Interesant.
- Este.
- Deci demonii se pot deghiza în femei frumoase?
- Sau bărbați frumoși.
- Cum?
- Se pot deghiza în mai multe forme.
- Cum ar fi?
- Îngeri, sfinți, fantome extraterestre.
- Nu știam.
- Așa spune spiritualitatea creștin ortodoxă.
- Nu știam aceste lucruri.
- Am căutat să le aflu ca să îmi pot ajuta clienții.
- Și cum pot să scape clienții de aceste fantezme erotice?
- Mai ales prin post și rugăciune.
- Post?
- Da.
- De ce?
- Mâncarea multă moleșește trupul.
- Nu știam,
- Dacă fantezmele erotice îți dau târcoale trebuie să începi să ai o dietă mai ascetică.
- Se poate?
- Da.
- Dacă ai voință?

⁶³ Poveste prealută din surse grecești.

- Și dacă vrei să ieși din captivitatea demonică a erotismului?
- Da.
- Mi-ai deschis mintea azi.
- Mă bucur.
- Mi-ai spus lucruri pe care nu le știam.
- Mă bucur.
- Ei cu adevărat un bun prieten.
- Plăcerea este de partea mea.

“Păcatul desfrânării a ațâțat și momit omul încă de la nașterea lui în rai și a fost mereu pricină de moarte în toată istoria umanității. Din el au izvorât războaie, molime, bătălii înfricoșate. S-au inventat de către omul dependent de sexualitate în coabitare cu duhul rău chiar și religii care celebrău împreunările animalice și orientau cultul uman către cel viclean.

În vremurile moderne, păcatul acesta a infestat toate domeniile vieții, datorită transformării umanității în monedă de schimb și în marfă de iarmaroc ontologic. De la rochia scurtă purtată pe stradă sau la serviciu până la cohortele de secretare din firme, de la dezvoltarea modei ca perisabilitate a plăcerii conformiste până la întunecatele stabilimente ale păcatului, toate sunt note dintr-un roman al devenirii omului în marfă, care-și vinde trupul pentru confort, materie și plăcere. Mai grav este faptul că lupanarele oribile din evul medieval s-au mutat mult mai aproape de casele noastre, mai exact tronează în casele noastre, la distanță de doar un clic de ochii și mințile curate (până când?) ale copiilor noștri. Fornicația a devenit acum un divertisment accesibil oricui. Vrajmașului regnului uman și al lui Dumnezeu a înțeles de mult că ațâțând umanoizii către plăcere trupească, va declanșa o pandemie erotică de mii de ori mai grea decât orice ciumă ori Sida. Și toată această pandemie aduce roade grase pe mesele schimbătorilor de bani și de suflete din infern: miliarde de bebeluși uciși, concepuți în păcat și aruncați la periferia ființei, transformând părinții în criminali de drept comun.”⁶⁴

Erotismul prun mare este un mare simulacru al iubirii care îl face pe adept să creadă că prin erotism va ajunge la fericire. Ei bine acest lucru are loc numai la începutul vieții erotice. De ce? Fiindcă plăcerea erotică este una de aparențe sau mai bine spus a superficialității. Omul erotic – pe care sub mai multe forme îl putem vedea pe micul și marele ecran – de cele mai multe ori este

- vulgar,⁶⁵
- obscen,
- lasciv
- și concupiscent.

Ceea ce mai mulți adepți ai erotismului neagă este că el de fapt nu este numai obscen ci la fel de bine și vulgar. Adepții erotismului din zilele noastre de ce mai multe ori manifestă ample obsesii sexuale pe care nu și le pot controla. În graffitti-urile din marile orașe ale lumii – și nu numai – obscenitatea erotică este în floare. Fie că sunt înjurături cu tentă erotică sau aluzii la organele sexuale ei bine se poate vedea că erotismul este vulgar în manifestările sale finale.

O poveste ciudată o avem din Brazilia: „Encantado. În Brazilia și pădurile bazinului amazonian delfinului care trăiește în râuri (Boto) îi sunt asociate puteri de metamorfozare. Se poate transforma într-un bărbat foarte chipeș pe nume Encantado, “cel fermecat”. Răpește femeile pe care le duce la râu și le însămânțează. Tinerele din regiune se îngrijorează când zăresc un bărbat cu pălărie pentru că Encantado poartă așa ceva pentru a-și acoperi nara. În multe părți din Brazilia este păcat să ucizi un delfin Boto, pentru că vei suferi de coșmaruri toată viața.”⁶⁶

Nu știm dacă această poveste este o simplă ficțiune sau are și un dram de adevăr. Ceea ce se poate vedea este că sunt mai multe aluzii în marile mitologii ale lumii la ființe (cel mai probabil demoni) care sub o formă sau alta își fac simțită prezența.

Un text din Biblie care știm că este cât se poate de controversat este cel care face aluzii la ființe spirituale (fii lui Dumnezeu) care au ajuns să fie seduși de frumusețea femeilor și au avut copii cu ele. Iată textul din Biblie: “iar după ce au început a se înmulți oamenii pe pământ și li s-au născut fiice, fiii lui Dumnezeu, văzând că fiicele oamenilor

⁶⁴ A se vedea Ioan Valentin Istrati, <https://doxologia.ro/despre-iubire-desfranare> (accesat pe 11.09.2025).

⁶⁵ A se vedea Radu Teodorescu, *Vulgaritatea: o problemă timpului nostru* (Cugir, 2018).

⁶⁶ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

sunt frumoase, și-au ales dintre ele soții, care pe cine a voit. Dar Domnul Dumnezeu a zis: "Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia, pentru că sunt numai trup. Deci zilele lor să mai fie o sută douăzeci de ani!" În vremea aceea s-au ivit pe pământ uriași, mai cu seamă de când fiii lui Dumnezeu începuseră a intra la ficele oamenilor și acestea începuseră a le naște fii: aceștia sunt vestiții viteji din vechime" (Facere 6, 1-4).

Ei bine știm că au existat mai multe interpretări la acest text dar mai toți sfinții părinți înclină să creadă că este vorba de demoni care au fost seduși de femeile frumoase de pe pământ. Am văzut că în cazul Sarei din Cartea lui Tobit demonul Asmodeu i-a ucis 7 bărbați înainte ca ea să se poate căsătorii. Sunt mai multe explicații în acest sens dar una dintre cele mai plauzibile este că demonul Asmodeu era gelos pe Sara pe care vroia să nu o lase să se căsătorească.

O altă aluzie la demoni sexuali sau mai bine spus la demoni erotici o avem din folclorul iudaic: "Lilu. În folclorul iudaic îl găsim pe Lilu, un demon care își vizitează victima în timp ce doarme. Partenera sa este Lilin. Demonii reprezentau o sursă de permanentă anxietate pentru mame deoarece răpeau copii. Ardat Lili este un alt Succubus care intră noaptea în camerele bărbaților pentru a asigura perpetuarea speciei demonice. Incubus-ul se numește Irdu Lili, care are același scop."⁶⁷

După cum am spus trebuie să știm că sunt mai multe relatări cu ființe din alte lumi (sau mai bine spus dimensiuni) care sunt interesate în sex cu femei. Mitologiile le numesc diferit dar cel mai probabil ei sunt demoni. Demonii nu numai că sunt maeștrii ai fantasmelor erotice dar se pare că sunt și unii care practică aceste lucruri sub o formă sau alta cu pământencele.

După cum am spus sunt mulți care ajung să se trezească din acest simulacru al iubirii erotice și de cele mai multe ori au nu numai un gust amar ci mai multe traume sau mai bine spus mai multe probleme.

Faptul că am ales să vorbim în această carte despre simulacrul iubirii erotice nu înseamnă că suntem împotriva iubirii dintre o femeie și un bărbat. În nici un caz. Această iubire este sacră fiindcă a fost lăsată de Dumnezeu.

Totuși sunt demonii care ajung să modifice sau mai bine spus să devieze iubirea agapică sau mai bine spus iubirea curată în simulacrul iubirii erotice. Aceasta fiindcă demonii sunt maeștrii ai

- disimulării,
- manipulării
- și falsificării.

Erotismul este un simulacru al iubirii fiindcă trebuie să știm că el este unul care încet dar singur ajunge să îl dezlipească pe om de Dumnezeu prin a fi orientat exclusiv spre patimile umane sau mai bine spus spre senzațiile materiale.

Nu iubirea este o problemă ci mai mult transformarea ei într-un simulacru erotic. Ceea ce este o modalitate de a ajunge să faci voia și să fi pe placul lui Dumnezeu ajunge să fie un lucru depravat și strict lasciv.

Trebuie să ne dăm seama de acest lucru fiindcă este bine să știm că iubirea agapică este un lucru care trebuie să rămână așa cum este.

Avem o altă mărturie despre un alt demon al sexualității din Ungaria: „Liderc. În regiunile nordice ale Ungariei se povestește despre o creatură denumită Liderc (Liderc, lucifer). Provine din primul ou depus de o găină neagră și se spune că s-ar ascunde adesea în buzunarele oamenilor. Pătrunde în locuința victimei prin gaura cheii. Odată ajunsă acolo, se metamorfozează în chip uman, mai ales într-o rudă decedată a următoarei victime. Abuzează sexual de victimă, dar uneori se atașează de aceasta și nu mai pleacă. Liderc-lu poate fi exorcizat prin sigilarea sa într-o scorbură de copac sau prin obligația de a îndeplini o sarcină imposibilă, cum ar fi căratul apei cu o găleată găurită. Azi copii obișnuiesc să calce pe ouăle de găină neagră sau să le lase pe pragul ușii pentru a provoca necazuri.”⁶⁸

Evident că nu putem si siguri că această poveste este adevărată însă se poate ca în ea să fie un dram de adevăr. Prin urmare este bine să știm că erotismul este un simulacru al iubirii adevărate distorsionate și pocite de lucrarea demonilor. Aceasta fiindcă după cum am spus trebuie să ne dăm seama că în această lume sunt la lucru nu numai îngeri și Dumnezeu ci și demoni.

⁶⁷ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

⁶⁸ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

Erotismul trebuie să știm că este asemenea seducției pomului interzis din paradis. Este frumos și intrigant la vedere însă în el se ascunde distrugerea și răul. Erotismul nu convinge pe cale rațională ci de cele mai multe ori ajunge să seducă.⁶⁹

După cum am spus demonii nu pot să îi facă pe oameni să urască rău și absolut așa cum o fac ei dar ajung să găsească modalități de a îi devia pe aceștia de la iubirea adevărată și sinceră. Una dintre cele mai bune tehnici este de a profita de faptul că iubirea este un sentiment care este în cadrul ființei umane de o importantă fundamentală. Ori diavolul știe aceste lucruri și așa că a inventat – și încă inventează noi – noi metode de a face din iubire agapică un simulacru al iubirii în genere.

Cine s-ar fi gândit la sfârșitul secolului XX că internetul va deveni unul dintre cele mai mari motoare de promovare și propagare a erotismului și pornografiei? Adevărul este că de multe ori cu cât tehnica și tehnologia avansează ei bine și metodele de propagare ale păcatului se perfecționează. Dacă în antichitate oamenii puteau ucide cu săbii și sulite, în zilele noastre ajung să ucidă cu arme nucleare sau arme de distrugere în masă.

Din Malaysia avem o altă poveste ciudată: "Orang Melayu". În anii '60 un număr considerabil de tinere sunt violate în câteva orașe din Malaysia. Acestea au descris atacatorul drept un bărbat gol, pe care curgea ulei. Unii susțin că Orang Melayu devine invizibil pentru fetele care nu mai sunt fecioare. Se declanșează o panică generală, multe femei ajungând să poarte haine murdare pentru a-l convinge pe Orang că sunt de fapt bărbați. Unii speculează că monstrul ar fi un criminal obișnuit care s-a uns cu ulei pentru a scăpa de captură. Ultima dată este văzut în 2005.⁷⁰

După cum am spus mitologia are mai multe relatări despre ființe ciudate – ce mai probabil demoni – care au ajuns să își manifeste interesul față de sexualitatea umană. În lumea OZN circulă mai multe povestiri că în așa numitele interacțiuni dintre extraterestri și oameni aceștia au luat mai multe probe de spermă umană. Ori fiind oameni raționali ne întrebăm: ce ființă pe altă planetă a venit ca să studieze sexualitatea umană? Nu este ridicol și absurd?

Simulacru al iubirii erotice prin urmare este unul de care cei mai mulți adulți și mai ales buni creștini sunt conștienți. Ceea este mai trist și mai deprimant este că mai ales tinerii sunt prinși în capcanele erotice ale lumii de azi. În mai multe campusuri universitare se ajunge la un apogeu al erotismului. Aceasta fiindcă pe acolo circulă povești și filme erotice destul de liber.

Erotismul a făcut și el parte din revoluția sexuală începută în America secolului XX din anii '50 și '60. S-a considerat că morala creștină

- oprimă,
- suprimă
- și subjugă

omul care trebuie să ducă o viață liberă de orice interdicție sexuală.

Revoluția sexuală începută în America și continuată în Europa a ignorat un mare adevăr al creștinismului: că sunt mulți demoni ai sexualității cu care dacă omul se luptă poate să iasă învingător. Să ne aducem aminte de ce spunea Sfântul apostol Iacov: „împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi” (Iacov 4, 7).⁷¹

Este greu de acceptat pentru unii să știe că Dumnezeu Tatăl lasă acești demoni ai sexualității să vină peste noi. Ce tată ar face acest lucru? Deși ne este Tată ei bine El vrea ca noi să știm că trebuie să fi bine pregătiți și să fim ancurați în ceea ce este

- autentic,
- curat,
- frumos
- și bun.

În acest sens erotismul este o probă pe care trebuie să o trecem cu bine dacă evident că recurgem la ajutorul lui Dumnezeu Tatăl.⁷²

⁶⁹ A se vedea Gabriel Liiceanu, *Despre seducție* (București, 2011).

⁷⁰ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

⁷¹ A se vedea Denis de Rougemont, *Partea diavolului* (București, 1994).

⁷² A se vedea Radu Teodorescu, *Dumnezeu Tatăl în patologia creștin ortodoxă* (Cugir, 2014).

Din Germania avem o altă poveste care este destul de ciudată: “Alp. Avându-și rădăcinile în folclorul Germanic, Alp este o creatură mica asemănătoare unui elf despre care se spune că s-ar cățăra pe pieptul victimei, unde s-ar preface într-o ceață fină care pătrunde în corp prin gură, nas și vagin. Odată intrat, Alp este capabil să controleze visurile victimei, declanșând coșmaruri îngrozitoare. Victimele raportează o stare de leșin la trezire. Este explicația timpurie pentru diversele tulburări de somn.”⁷³

Se poate vedea aici sunt mai multe relatări despre ființe demonice care ajuns să își facă lucrarea mai ales dacă cei în cauză nu sunt buni creștini sau oameni credincioși.

Sunt mai multe povestiri în creștinismul ortodox care ne spun că demonii nu pot să le facă nimic celor care sunt credincioși și care frecventează des biserica. O astfel de poveste ne spune despre o femeie care s-a îndrăgostit de un bărbat. Bărbatul nu a fost mișcat de avansurile femeii care înnebunită a recurs la ajutorul unui vrăjitor. Vrăjitorul a invocat mai mulți demoni care au mers să îi sucească mințile bărbatului și să îl facă să o iubească pe femeie. S-au întors rușinați la vrăjitor și i-au spus că nu au putut să îi facă nimic bărbatului fiindcă acesta tocmai s-a spovedit și împărtășit.

Simulacrul iubiri erotice este unul care ajunge să îl plaseze pe om într-un univers hedonist în care totul este redus la plăcere și la satisfacția sexuală. „Extraterestrii. O versiune modernă a mitului cu Incubus, numeroase cazuri raportate, multe cu valențe sexuale. Unele sugerează colectarea de probe anale, dar altele fac referire și la interacțiunea sexuală. Cântăreața de jazz în vârstă de 52 de ani Pamela Stonebrook susține că întreținut relații în mod regulat cu un extraterestru reptilian. “Prima mea relație cu un extraterestru nu s-a comparat cu niciuna din cele avute cu oameni. A fost atât de intense și agreabilă și flaușul, fără să intru în prea multe detalii, era uriaș. Mi-aduc aminte exact de prima întâlnire. Brusc m-am trezit făcând dragoste cu un zeu grec. La început aveam impresia că este vorba de un vis lucid. Dar sexul era foarte intens și când am închis ochii mi-am dat seama cât de bine mă simt cu această ființă extraterestră. Data următoare când am deschis ochii am văzut că este un reptilian. Simțind că sunt speriată, mi-a șoptit că mereu am fost împreună, că mereu ne-am iubit. Orgasmele erau foarte intense. Când le povestesc bărbatilor despre experiențele mele, le înțeleg foarte greu”.

Sunt multe astfel de cazuri ce implică actul sexual cu ființe extraterestre. Antonio Vilas Bosa din Brazilia spune că în 1957 a fost răpit și forțat să facă dragoste cu o femeie frumoasă. Howard Mingir susține și el că ar fi avut legături cu o femeie venită din spațiu, mârlan, care ar fi avut în jur de 500 de ani. În anii '70 o fată de 19 ani din California povestește despre violul săvârșit de 6 ființe antropomorfe după ce le-a văzut aterizând nava spațială. Datorită caracterului excentric al experiențelor și insuficienței dovezilor, mulți nu dau crezare informațiilor. Se prea poate să fie vorba despre niște nevoi psihologice acute care provoacă relatări fantasmagorice.”⁷⁴

Un tânăr care avea multe ispite sexuale vorbea cu un părinte călugăr.

- Părinte să știți că nu mai știu ce să mă fac.
- De ce?
- Sunt așa de ispitit.
- Ce ispite fiul meu?
- Ispite sexuale.
- Înțeleg.
- Ce să fac?
- Să lupt.
- Să lupt?
- Da.
- De ce?
- Fiindcă după cum știți viața nu este totdeauna ușoară.
- Sunt și greutăți.
- Întocmai.
- Nu știu ce să spun.

⁷³ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

⁷⁴ <https://historia.ro/> (accesat pe 22.07.2025).

- Să ai încredere în Dumnezeu.
- Am părinte.
- Sunt mai mulți sfinți care și ei au avut ispite sexuale.
- Chiar?
- Da.
- Nu știam.
- Unul dintre cele mai cunoscute cazuri este cel al Sfintei Maria Egipteana.
- Nu am auzit de ea.
- După cum îi spune numele a trăit în Egipt.
- Mi-am dat seama.
- Mă bucur.
- Și ce este interesant în viața Sfintei Maria Egipteana?
- Modul cum ea s-a întors la Hristos.
- Cum?
- Îți voi spune.
- Vă ascult.
- După ce a trăit timp de 17 ani ca prostituată, în Alexandria, Maria Egipteanca a ajuns la Ierusalim împreună cu un grup de pelerini care voiau să se închine Sfintei Cruci.
- Frumos.
- Pe drum i-a sedus pe mulți dintre aceștia și a continuat să ducă aceeași viață și la Ierusalim.
- Urât.
- Dar când a mers la biserică, o forță nevăzută a oprit-o să intre.
- Și ce a făcut?
- Atunci a plâns și s-a rugat Maicii Domnului să-i dea voie să vadă Sfânta Cruce.
- Și i-a dat?
- După ce a intrat a promis că va renunța la viața sa de până atunci și va face așa cum îi va spune Fecioara Maria.
- Și ce a urmat?
- Așa a trecut Iordanul și a ajuns în deșert, unde a trăit ca pustnică timp de 47 de ani.
- 47 de ani?
- Da.
- Mult.
- Acolo a găsit-o monahul Zosima, care i-a ascultat povestea și a împărtășit-o, iar după scurt timp s-a întors să o îngroape.⁷⁵
- Deci o prostituată a ajuns sfântă?
- Da.
- Greu de crezut.
- Dar totuși adevărat.
- Așa este.
- Acum ce mai ai de spus?
- Că poți ieși învingător peste desfrânare și erotism.
- Așa este.
- Totul este să vrei să lupți.
- Mi se pare așa de rău să lupți uneori.
- Dar nu imposibil.
- Așa este.
- Desfrânarea și erotismul sunt simulacre ale iubirii și a fericirii.
- De ce?

⁷⁵ După Viața Sfintei Maria Egipteanca din Triod.

- Fiindcă plăcerea erotică nu este de durată.
- Așa este.
- Ei remarcat și tu?
- Mai mulți colegi de ai mei din facultate sunt interesați de parteneri de sex opus.
- Și?
- Imediat după ce i-au cucerit și au avut o aventură interesul dispare.
- Fiindcă a fost o iubire strict erotică.
- Așa este.
- Ori omul caută mult mai mult.
- Ce caută el părinte?
- El caută iubirea agapică sau mai bine spus iubirea curată.
- Și poate să fie ea obținută?
- Cu ajutorul lui Dumnezeu da.
- Mă bucură să știm acest lucru.
- Foarte bine.
- Voi încerca să fiu mult mai ancorat în credința creștin ortodoxă.
- Așa să faci.

“Patima desfrânării este întrebuițarea patologică pe care omul o da sexualității sale. De la început omul a fost bărbat (Adam) și femeie (Eva), dar folosirea sexualității s-a produs după căderea protopărinților noștri în păcat și nu ține de originea omului. Abia după cădere și după izgonirea din Rai, Adam și Eva s-au dorit și s-au unit trupest (cf. Fac. 3, 16; 4, 1).

Folosirea greșită a sexualității este atunci când omul se folosește de ea numai pentru dobândirea plăcerii, atunci când face din plăcerea sexuală un scop în sine. Sf. Maxim Mărturisitorul spune că “Nimic nu este rău din cele ce sunt, decât reaua întrebuițare, care vine din negrija minții de-a cultiva cele firești”, iar Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă pe toți, imperativ: “Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său. Sau nu știți că trupul vostru este templu al Duhului Sfânt care este în voi, și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu preț! Slaviți, dar, pe Dumnezeu în trupul vostru și în sufletul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (I Corinteni 6: 18-20).”⁷⁶

CAPITOLUL 4

HOMOSEXUALITATEA ȘI LESBIANISMUL CA PERVESIUNI SEXUALE ȘI SIMULACRE ALE ADEVĂRATEI IUBIRI AGAPICE

A devenit o obișnuință ca periodic buletinele de știri să ne informeze despre mari marșuri ale comunităților LGTB.⁷⁷ Fie că vorbim de Berlin, Paris, Madrid sau Londra periodic prin aceste mari metropole se organizează aceste marșuri în care minoritățile sexuale își cer drepturile. Marșurile LGTB vor să susțină în fața opiniei publice că ei nu numai trebuie să fie acceptați și tolerați dar la fel de bine au dreptul de a adopta copii sau a se căsători legal la biserică.⁷⁸

“Homosexualitatea reprezintă atracția romantică, atracția sexuală sau activitatea sexuală între membri de același sex sau gen. Homosexualitatea poate fi definită ca atracția preponderentă față de același gen, orientare diferită în multe aspecte de orientarea bisexuală. Această atracție și activitate se pot manifesta fie ca o alegere liberă a unei persoane a cărei identitate nu depinde de a se categorisi pe baza intereselor erotice, după cum se vedea în societăți anterioare precum cea greacă și cea japoneză, fie în contextul unui simț de identitate numit orientare sexuală. Ca orientare sexuală, homosexualitatea se referă la "modelul sau dispoziția de a experimenta atracții sexuale, afectuoase sau romantice" în mod primar sau exclusiv cu persoane de același sex. Totodată, termenul se referă la simțul individual

⁷⁶ https://ortodox.md/fugiti-de-desfrânare-2/#google_vignette (accesat pe 11.09.2025).

⁷⁷ Termenul de LGTB provine din engleză și sunt inițialele de la cuvintele Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender (lesbian homosexual, bisexual și transgender).

⁷⁸ <https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBTQIA%2B> (accesat pe 12.09.2025).

de identitate personală și socială bazat pe acele atracții sau comportamente. În acest sens, el exprimă apartenența la o comunitate care împărtășește aceleași aspirații.”⁷⁹

Ei bine mai toate comunitățile LGTB vor să ne facă să înțelegem că ei sunt oameni ca toată lumea și iubesc ca toată lumea. Să fie lucrurile chiar așa? Adevărul este că nu. Iubirea homosexuală este un simulacru al adevăratei iubirii sau mai bine spus o iubire pervertită sau mai bine spus o iubire denaturată. Ce este de făcut atunci cu aceste persoane? Ei bine sunt mai multe studii psihiatrice care ne spun că homosexualitatea este o boală psihică. Nu voim în acest capitol să facem o investigație psihiatrică asupra homosexualității însă ea ține de domeniul psihiatric.⁸⁰

Ceea ce este clar este că în nici un fel nu se poate afirma că ceea ce trăiesc homosexualii este o iubire adevărată fiindcă adevărul este că nu ai cum să afirmi acest lucru. Totuși este bine să ne dăm seama că sunt mulți care militează pentru ca homosexualii să aibă drepturi egale cu restul. Regimul comunist îi condamna la închisoare pe homosexuali. Evident că aceasta nu este o soluție fiindcă fiecare este liber să facă ce vrea cu viața lui amoroasă.

Ceea ce mai puțini știu este că la fel cum în zilele noastre comunitățile LGTB militează pentru drepturi și recunoaștere la fel de bine păgânismul antic era unul care promova prin mitologia sa homosexualitatea. Iată ce găsim că susținea mitologia egipteană: „un punct de vedere comun în zona bazinului mediteranean era acela că sexul cu penetrare însemna un act agresiv de dominație și putere, rușinos pentru cel care îl primea. Această viziune se reflectă și în mitul lui Horus și Seth.

Încercările lui Seth de a-și dovedi superioritatea față de Horus includ scheme de seducție, în care îl complimentează pe zeul cerului pentru fesele sale, și încearcă să-l penetreze anal. Seth ejaculează între coapsele lui Horus, permițându-i acestuia să îi colecteze sperma pentru a o folosi împotriva lui. Seth crede că l-a învins pe Horus prin faptul că „a efectuat acest act agresiv împotriva lui”. Horus aruncă ulterior sperma în Nil, pentru a nu se putea spune că a fost înseminat de Seth. Horus își împrăștie apoi în mod deliberat propria sămânță pe niște salată, care era mâncarea preferată a lui Seth (egiptenii considerau salata ca fiind falică). După ce Seth mănâncă salata, cei doi se duc la zei pentru a încerca să rezolve disputa privind conducerea Egiptului. Zeii ascultă mai întâi dorința lui Seth de dominare asupra lui Horus, și îi cheamă sămânța, dar aceasta răspunde dintre ape, invalidându-i pretenția. Apoi, zeii ascultă pretenția lui Horus de a-l fi dominat pe Seth, și îi cheamă sperma, iar aceasta răspunde din interiorul lui Seth.

Asocierea cu un zeu malefic precum Seth întărește negativitatea față de toți participanții la relațiile homosexuale.”⁸¹

Mitologia egipteană prin urmare prezenta homosexualitatea ca una care era practică de zei. Dacă zeii erau homosexuali ei bine ne putem da seama care era impactul acestui fapt la nivelul maselor de adepți păgâni. Ceea ce trebuie să ne dăm seama este că Sfântul psalmist David spunea că toți idolii neamurilor sunt demoni (Psalmul 95, 5). Ei bine ceea ce venerau egiptenii trebuie să știm că nu erau zei ci demoni. În acest sens se poate vedea că pentru demoni homosexualitatea este un lucru normal și firesc.⁸²

La fel de bine în Grecia antică avem mai mulți zei care practicau homosexualitatea: „mitologia greacă prezintă dragostea între bărbați de același sex în multe dintre miturile care o compun. Aceste povești au fost descrise ca având o influență crucială asupra literaturii LGBT occidentale, miturile originale fiind în mod constant reeditate și rescrise, iar relațiile și personajele servind drept imagini-emblemă. În comparație, lesbianismul este rar întâlnit în miturile clasice.

Afrodita, protectoare a lesbiinelor în scrierile lui Sapo.

Apollo, zeul luminii și al muzicii, este considerat patronul iubirii între persoane de același sex, deoarece a avut mulți iubiți de sex masculin, și era adesea invocat pentru a binecuvânta uniunile homosexuale. El este numit și „campionul iubirii masculine” de către scriitorul Andrew Callimachi. Uneori, și alți zei erau considerați patroni ai iubirii homosexuale între bărbați, cum ar fi Afrodita, și zeii din suita ei, Eros (Eros, Himeros și Pothos). Eros formează, alături de Heracle și Hermes, o trinitate de zei care au fost parte a unor relații homoerotice, în care au

⁷⁹ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Homosexualitate> (accesat pe 22.07.2025).

⁸⁰ <https://www.homosexualitate.ro/nastase.html> (accesat pe 22.07.2025).

⁸¹ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

acordat calități precum frumusețea, loialitatea, forța și, respectiv, elocvența, iubiților de sex masculin. În poezia lui Sappho, Afrodita este identificată ca fiind patroana lesbienelelor.

Se spune că Tamiras, cântărețul trac care a manifestat o pasiune pentru Hyacinth, ar fi fost primul bărbat care s-a îndrăgostit de un alt bărbat. În *Metamorfoze* lui Ovidiu, personajele Iphis și Caeneus își schimbă sexul.

Hermaphroditus, fiul lui Hermes și al Afroditei, este considerat zeul hermafrodiților și al persoanelor intersexuale. Hermaphroditus a fost reprezentat ca un tânăr înaripat, cu trăsături atât masculine, cât și feminine, cu sâni, coafură și coapse feminine, precum și organe genitale masculine.⁸³

Prin urmare este bine să știm că păgânismul a făcut din homosexualitate nu numai o virtute ci la fel de bine o religie. Aceasta fiindcă se poate vedea că în păgânismul antic ei bine homosexualitatea era practică de zei. În acest sens cei care susțin în zilele noastre homosexualitatea în viața publică nu numai că ne îndreaptă spre un mod de viață păgân ci la fel de bine sunt adepții unui simulacru al iubirii. Este vorba de un simulacru cras și oribil.

Sunt mai mulți psihiatrii care sunt de părere că prin tratament psihiatric un homosexual s-ar putea vindeca. Însă ceea ce are loc cu aceste persoane este că ele nu vor să se trateze. Cei mai mulți se complac în situația lor și mai mult – după cum am văzut că militează marșurile LGTB – vor să promoveze și să susțină modul de viață homosexual.⁸⁴

Un scriitor antic de talia lui Homer a fost și el unul care a promovat homosexualitatea. „În epopeea *Iliada*, Homer descrie o relație profundă și semnificativă între Ahile și Patroclu, în care Ahile este tandru cu Patroclu, dar insensibil și arogant cu ceilalți soldați. Natura sa exactă - fie că este homosexuală, o prietenie profundă non-sexuală sau cu totul altceva - a fost un subiect de dispută atât în perioada clasică, cât și în epoca modernă. Homer nu îi prezintă niciodată în mod explicit pe cei doi ca amanți, dar au fost descriși ca iubiți în perioadele arhaică și clasică ale literaturii grecești, în special în operele lui Eschil, Eschine și Platon.”⁸⁵

Prin urmare se poate vedea că încă din antichitate au fost mai mulți scriitori și poeți care au făcut apologia homosexualității. Să nu uităm că Sapo din insula Lesbos din Grecia era lesbiană și era mare poetă. Prin urmare am spus că homosexualitatea este o boală mentală care se poate trata atât

- psihiatric
- cât și spiritual.

Deși homosexualii se pot trata ei bine ei nu vor să facă acest lucru fiindcă sunt unii care cred că modul lor de viață este normal și firesc. După cum am văzut marșurile LGTB din marile capitale ale lumii sunt unele care în loc să recunoască că comunitatea LGTB are nevoie de ajutor psihiatric și spiritual nu fac decât să promoveze și mai mult homosexualitatea.

Sunt unii care susțin că de fapt ei s-au născut homosexuali și că nu au cum să se schimbe. Ceea ce trebuie să știm este că nimeni nu se naște homosexual. La un moment dat apar mai multe probleme psihice care trebuie să fie localizate și tratate.

Ceea ce are loc cu homosexualitatea este la fel de bine un cras simulacru al iubirii pe fondul unui boli psihice. Evident că sunt rari homosexualii care recunosc că ei trăiesc într-un simulacru al iubirii.

După cum am spus nevoia de iubire este universală la special umană. Homosexualii simt și ei nevoie de iubire dar sunt unii care au ajuns datorită afecțiunilor psihice să caute această iubire într-o direcție greșită.

Pentru ca un homosexual să se poată vindeca este nevoie ca el să își dea seama că este bolnav și că ceea ce trăiește el este un simulacru al adevăratei iubiri.

„În Atena, relația era adesea văzută ca fiind amoroasă și pederastică. Obiceiul grecesc al paiderasteia între membrii de același sex, de obicei bărbați, reprezenta o relație politică, intelectuală și, uneori, sexuală. Structura sa ideală era formată dintr-un erastes (iubit, protector) mai în vârstă și un eromenos (cel iubit) mai tânăr. Diferența de vârstă dintre parteneri și rolurile lor respective (active sau pasive) erau considerate a fi o trăsătură esențială. Scriitorii care au presupus o relație pederastică între Ahile și Patrocle, cum ar fi Platon și Eschil, s-au confruntat apoi cu problema de a decide cine trebuie să fie mai în vârstă și să joace rolul de erastes.”⁸⁶

⁸³ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

⁸⁴ A se vedea Virgiliu Gheorghe, *Fața nevăzută a homosexualității* (București, 2024).

⁸⁵ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

⁸⁶ Idem.

Este clar că încă din lumea antică ei bine standardele morale au fost foarte scăzute fiindcă după cum am spus pentru zeii păgâni homosexualitatea nu era un păcat ci o adevărată virtute. Într-un astfel de climat evident că creștinismul a avut mult de furcă și au fost mulți creștini martirizați.

Deși mai multă lume privește cu admirație în zilele noastre la șamanism trebuie să știm că este o practică religioasă ce susține homosexualitatea. „În șamanismul inuit, primii doi oameni au fost Aakulujuusi și Uumarnituq, ambii de sex masculin. Acest cuplu de același sex își dorea companie, și a decis să se împerecheze. Această experiență sexuală a dus la o sarcină pentru Uumarnituq. Deoarece nu era echipat fizic pentru a naște, a fost făcută o vrajă care i-a schimbat sexul, oferindu-i un vagin capabil să nască copilul. Uumarnituq, devenită femeie, a fost de asemenea responsabilă pentru introducerea războiului în lume, prin magie, pentru a limita suprapopularea.

Zeița Sedna este o divinitate creatoare inuită, cu stăpânire asupra animalelor marine. Ea este descrisă în unele mituri ca fiind hermafrodită, fiind slujită de șamani cu două spirite. Alte mituri o prezintă pe Sedna ca fiind bisexuală sau lesbiană, trăind cu partenera sa pe fundul oceanului.”⁸⁷

Doi psihiatrii discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- Se poate spune că homosexualitatea este o boală psihică?
- Da.
- Dar nici un homosexual nu recunoaște acest lucru.
- Asta este partea negativă a problemei.
- De ce?
- Fiindcă ca să te vindeci de o boală psihică trebuie să recunoști că ești bolnav.
- Și ei nu recunosc?
- Foarte rar.
- Ce părere are Biserica despre homosexualitate?
- Cam ce susținea Sfântul apostol Pavel.
- Ce susținea el?
- “Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rânduială cu cea împotriva firii; asemenea și bărbații lăsând rânduiala cea după fire a părții femeiești, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții, bărbați cu bărbați, săvârșind rușinea și luând cu ei răsplata cuvenită rătăcirii lor” (Romani 1, 26-27).
- Înțeleg.
- Mă bucur.
- Dar aceste cuvinte ale Sfântului apostol Pavel au fost spuse într-un anumit context.
- Da.
- Și care a fost acel context?
- “Și au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestricăcios cu asemănarea chipului omului celui stricăcios și al păsărilor și al celor cu patru picioare și al târâtoarelor” (Romani 1, 26-27).
- Deci pentru Sfântul Pavel homosexualitatea era un lucru care avea o rădăcină religioasă?
- Da.
- Se poate spune că sunt cauze religioase ale homosexualității?
- Da.
- În ce sens?
- La un moment dat în viața homosexualului relația lui cu Dumnezeu s-a deteriorat.
- Pe fondul unei boli sau afecțiuni psihice?
- Da.
- Deci tu ești de părere că homosexualitatea se poate vindeca?
- Da.
- Cum?

⁸⁷ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

- Dacă cel în cauză vrea cu adevărat.
- Dar ai spus că cei mai mulți nu vor.
- Da.
- De ce?
- Fiindcă se complac în mizeria lor.
- Știi că am auzit zilele acestea o glumă despre homosexualitatea.
- Ce glumă?
- Un om în vârstă dorește să emigreze.
- Înțeleg.
- La completarea formalităților, este întrebat de către oficialități de ce.
- Și ce a răspuns el?
- Datorită homosexualității...
- Cum așa?
- Păi, în timpul naziștilor se pedepsea chiar cu moartea, după aceea cu închisoare, iar acum este permisă prin lege. Aș dori să emigrez până nu devine obligatorie.⁸⁸
- Da tragicomic.
- Așa este.
- Sunt mai mulți care plasează homosexualitatea numai în registrul spiritual.
- Adică?
- Susțin că este o patimă fără implicații de natură psihiatrică.
- Se înșală.
- De ce?
- După cum am spus homosexualitatea este o boală a psihicului care cu greu poate să fie tratată.
- Și de îngăduie Dumnezeu astfel de lucruri?
- Pentru păcate, pentru patimi din trecut.
- Înțeleg.
- Mă bucur.
- Ceea ce trebuie să știi este că nu este imposibil ca cineva să se trateze de această boală.
- Am auzit și opinii contrare.
- Se poate.
- Dar ce părere ai de schimbarea de sex?
- Biserica nu o acceptă.
- De ce?
- Trebuie să accepți sexul cu care te-a lăsat Dumnezeu.
- Înțeleg.
- Este o problemă delicată a homosexualității.
- În ce sens?
- Contează modul cum părinții au ajuns să își crească copii.
- Deci cei 7 ani de acasă.
- Da.
- Înțeleg.
- Cei mai mulți homosexuali au avut o copilărie disfuncțională.
- Sau au provenit din familii disfuncționale?
- Da.
- Nu am fost conștient de acest lucru.
- Este o realitatea.
- Așa este.
- Știi de cazuri de homosexuali care s-au vindecat.

⁸⁸ Glumă de pe internet.

- Nu.
- Dar ei totuși caută iubirea.
- Trăiesc într-un simulacru al adevăratei iubiri.
- Și sunt conștienți de acest lucru?
- Nu.

În religiile și mitologiile japoneze întâlnim mai multe referințe la homosexualitatea: „Potrivit folclorului și mitologiei japoneze, homosexualitatea a fost introdusă în lume de Shinu No Hafuri (小竹祝) și de iubitul său Ama No Hafuri (天野祝). Aceștia erau slujitorii unei zeițe primordiale, posibil zeița soarelui Amaterasu. La moartea lui Shinu, Ama s-a sinucis din cauza durerii, iar cei doi au fost îngropați împreună în același mormânt. În unele relatări ale poveștii, soarele nu a strălucit pe locul de înmormântare până când îndrăgostiții nu au fost deshumati și îngropați separat, deși nu se precizează dacă ofensa adusă soarelui s-a datorat relației homosexuale.

Zei șintoști sunt implicați în toate aspectele vieții, inclusiv în practica shudo (pederastia tradițională). O divinitate protectoare supremă a iubirii și sexului între bărbați, Shudō Daimyōjin, există în unele secte populare Shinto, dar nu face parte din panteonul standard.”⁸⁹

Este clar că în religia și cultura japoneză avem o imagine cât se poate de desfigurată asupra iubirii fiindcă după cum am putut vedea că există zei ai homosexualității.

Toate aceste lucruri sunt unele care din punct de vedere creștin ortodox de duc cu gândul la un singur lucru: că sunt demoni ai sexualității. Cei mai mulți homosexuali nu sunt conștienți că sunt sub influența demonilor. Ei nu sunt posedați ca demonizații din Gadara fiindcă aceia nu mai erau conștienți de persoana lor ci mai mult trebuie să știm că ei sunt

- influențați,
- controlați
- și manipulați

de demoni.

Realitatea este că sunt puțini homosexuali care sunt conștienți de lucrarea demonică. Dacă ar fi evident că și-ar ridica mai multe semne de întrebare despre condiția și situația lor.

În acest sens vom întâlnii foarte puțini homosexuali care sunt dispuși să se pocăiască de păcatele lor. De ce? Fiindcă pentru mai mulți virtutea nu mai are nici un rost și nici o semnificație.

Mai multe mari vedete de film și de muzică au ajuns în zilele noastre să se laude cu homosexualitatea lor. Bunul simț și decența ne face să nu le dăm nume. Cititorul credem că știe și el mai multe nume de mari vedete și personalități care aclamă și fac lobby pentru homosexualitate.⁹⁰

Lumea islamică trebuie să știm că și ea are o anumită raportare la homosexualitate. Este vorba despre crezul islamic în djin care sunt un fel de ființe intermediare între îngeri și demoni care își pot schimba sexul și pot avea relații homosexuale.

Credințele populare islamice rămân comune, cum ar fi miturile din jurul Djinnilor, spirite care își schimbă formele și care trăiesc mult timp, create din „focul fără fum” (Coran 15:27), și care corespund celui de-al doilea grup de îngeri ce au fost creați în a cincea zi a Creației în textul cabalistic evreiesc Bahir (Iluminarea). Unii cred că abilitățile lor de schimbare a formei le permit să își schimbe sexul după bunul plac, dar acest lucru nu este consecvent în întreaga lume islamică, deși capacitatea lor de a zbura și de a călători extrem de repede sunt trăsături consecvente ale djinnilor. Cuvântul Djinn înseamnă „ascuns vederii”, și uneori se consideră că sunt conduși de Shaytaan (în arabă Satana), reprezentând puteri de magie și rebeliune și pozând în aducători de bogăție, așa cum aclamă diavolul.

Mitologia arabă conține, de asemenea, izvoare sau fântâni magice care schimbă sexul, cum ar fi Al-Zahra. După ce face baie în sau bea din Al-Zahra, o persoană își va schimba sexul. Folclorul din Swat, în nordul Pakistanului, include adesea relații între persoane de același sex în care „iubitul” este un bărbat sau un băiat tânăr și chipeș.”⁹¹

Ceea ce putem să ne dăm seama este că în lumea islamică există un fel de ambiguitate cu privire la homosexualitate. De ce? Fiindcă după cum am spus cei mai mulți islamici sunt unii care condamnă activ

⁸⁹ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

⁹⁰ Claire Lesegretain, *Les chrétiens et l'homosexualité : l'enquête* (Press de la Renaissance, 2004).

⁹¹ https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

homosexualitatea dar la fel de bine ceea ce trebuie să știm este că djinii sunt ființe superioare omului care practică homosexualitatea.

Biserica Ortodoxă nu a acceptat și nici nu va accepta homosexualitatea nu numai fiindcă ea este imorală și disfuncțională ci la fel de bine fiindcă ea este un simulacru al adevăratei iubiri. Adevărate iubire trebuie să știm că nu poate în nici un fel să fie definită de relațiile homosexuale după cum se vehiculează în zilele noastre în mai multe comunități și mai ales de unii dintre vizionarii Uniunii Europene.

O opinie cât se poate de ciudată despre homosexualitate avem din zoroastrism. Iată ce susține el: „conform unor cercetători, zoroastrismul ar avea o „ură față de actul sexual anal între bărbați”. Acest lucru se reflectă în mitologia sa: Atunci când Angra Mainu, „Spiritul aridității și al morții” și „Lordul minciunii”, caută să distrugă lumea, se angajează în auto-sodomie. Acest act sexual homosexual provoacă o „explozie de putere malefică”, și duce la nașterea unei mulțimi de slujitori și demoni malefici. Angra Mainu a fost, de asemenea, considerat patronul bărbaților care practică sexul homosexual. Cu toate acestea, această reprezentare negativă a homosexualității în zoroastrism nu se regăsește în Gatha, cartea lor sfântă originală, despre care se spune că ar fi spusele directe ale profetului Zarathustra.”⁹²

Este adevărat că sunt mai multe religii care evident că au opinii și păreri cât se poate de ciudate despre homosexualitate. Aceasta fiindcă este bine să ne dăm seama că religiile lumii sunt cât se poate de imprevizibile cu privire la homosexualitate.

Se poate spune că numai creștismul are o părere cât se poate de radicală și clară cu privire la homosexualitate. Ortodoxia nu are cum să fie de acord cu homosexualitatea fiindcă este bine să știm că ea este un simulacru al iubirii și la fel de bine are nevoie de tratament psihiatric.

Fiindcă nu suntem psihiatrii de profesie ei bine adevărul este că nu vom ajunge să înțelegem homosexualitatea. Bărbatul și femeia au fost creați unul pentru altul. Ei bine homosexualii nu mai simt această atracție

- firească,
- normală
- și bună

dintre bărbat și femeie. Evident că acest lucru are pe fondul unei tulburări psihice.

După cum am spus în acest capitol nu ne-am propus să facem o combatere a homosexualității ci să arătăm un fapt mai puțin depistat de mai multă lume: homosexualii fiindcă au fost creați de un Dumnezeu al iubirii și din iubire sunt și ei persoane care caută iubirea. Istoria a demonstrat că au existat homosexuali care din iubire pentru partenerul lui au preferat să moară decât să tăiască. Ceea ce are loc cu homosexualii este că la un moment dat ei în ei apare o problemă psihică și dintr-o iubire autentică cad într-un simulacru al iubirii.

În această carte nu vom vorbi numai despre faptul că homosexualitatea este un păcat ci la fel de bine că homosexualii trăiesc într-un simulacru al iubirii. Ei caută iubirea însă fiindcă nu recunosc că sunt bolnavi psihici cred că iubirea se ascunde în perversiunea sexuală.

Am dat mai sus câteva exemple de mărturii că mai mulți zei păgâni practica homosexualitatea. Am spus că Sfântul David considera că zeii păgâni erau demoni. Prin urmare simulacrul iubirii homosexuale este unul profund influențat de demoni. Dar evident că orice homosexual are capacitatea de a se lupta cu demonii lui. Cei mai mulți nu o fac și trăiesc în acest simulacru al iubirii.

Am ales să includem acest capitol despre simulacrul iubirii homosexuale în speranța de a trezii pe cât mai mulți dintre cei aflați în cauză la realitate.⁹³

“Afrodita și Persefona: deși sunt cunoscute mai ales pentru rolurile lor în miturile despre dragoste și moarte, există interpretări ale relațiilor lor care sugerează o afinitate puternică, uneori interpretată ca fiind mai mult decât prietenie. Amazonii: Această societate de femei războinice este uneori descrisă ca având relații exclusive între femei. Cu toate acestea, aceste povești sunt mai mult basme și mituri decât realități istorice.”⁹⁴

Sunt mai mulți în zilele noastre care au un fel de cult pentru amazoare. Printre ei a fost și părintele Virgil Gheorghiu care a scris o carte intitulată *Amazoarele Dunării*.⁹⁵ Ei bine ceea ce nu știu mulți este că modelul de viață al amazoanelor este unul lesbian, adică amazoarele aveau sex numai între ele.

⁹² https://ro.wikipedia.org/wiki/LGBT_%C3%AEn_mitologie (accesat pe 22.07.2025).

⁹³ <https://adevarul.ro/stiri-locale/botosani/perversiuni-sexuale-tulburatoare-din-antichitate-1718299.html> (accesat pe 12.09.2025).

⁹⁴ Wikipedia.

⁹⁵ A se vedea Virgil Gheorghiu, *Amazoarele Dunării* (București, 2022).

Prin urmare este bine să ne dăm seama că sunt mai mulți care sunt de acord cu homosexualitatea pe baza dreptului că oamenii trebuie să se iubească cum vor și în modalitate vor. La nivel internațional sunt mai multe vedete de muzică sau film sau chiar oameni politici care susțin și apără drepturile comunității LGBT.

Ceea ce le spunem loc este că această apărare este fără doar și poate una falsă și greșită fiindcă trebuie să știm că homosexualitatea – după cum am spus – este un simulacru al iubirii. Homosexualii aspiră la iubire dar în realitate sunt departe de ea.

La indigenii americani trebuie să știm că homosexualitatea era la mare loc. “Exemplul clasic în antropologia culturală este cel al travestiților ("berdache") din triburile indienilor nord-americani zuni, sioux, navajo etc. Este vorba despre tineri care adoptă trăsături feminine (îmbrăcăminte, gesturi, roluri) și cărora li se atribuie capacități divinatorii, fiind deseori șamani sau vraci. Datorită dublei lor apartenențe la masculin și la feminin, se credea că pot avea o relație privilegiată cu lumea spiritelor și beneficiau de un mare prestigiu social. Modul lor de manifestare era divers de la un trib la altul: homosexual, heterosexual, bisexual sau asexual. La indienii zuni travestitul se putea căsători cu un bărbat, însă disprețul comunității nu îl privea pe travestit, ci pe bărbatul care a ales să trăiască cu el. La alte triburi, bărbații care se pregăteau să plece la vânătoare sau la război erau obligați să se abțină de la contacte sexuale cu femeile lor, pentru a nu atrage ghinionul. Ca o compensație, puteau întreține acte homosexuale cu travestiții, care nu puneau astfel de probleme. Relațiile homosexuale în afara acestor situații erau însă condamnate unanim de către triburile amerindiene. În alte culturi studiate de antropologi, homosexualitatea era încorporată riturilor de inițiere masculină. Este cazul populațiilor baruya și sambia din Noua Guinee, analizate de Maurice Godelier (*La Production des Grands hommes*, 1982) și Gilbert Herdt (*The Sambia. Ritual and Gender in New Guinea*, 1986).”⁹⁶

După cum am spus religiile necreștine sunt unele care de cele mai multe ori au o viziune cât se poate de ciudată și anormală asupra homosexualității. Am văzut că zeii greci și egipteni erau unii care practicau homosexualitatea și o considerau o virtute. Poate citind aceste rânduri homosexualii își vor da seama că sunt controlați de demoni care îi face să trăiască într-un simulacru al adevăratei iubirii.

Este adevărat că sunt și unii care nu mai vor să se îndrepte din viața lor și cred că acest simulacru al iubirii homosexuale este unul cât se poate de frumos și de bun. Auzim mai ales în Biserica Catolică de mai multe cazuri de preoți homosexuali sau pedofili care cred că pronirile lor homosexuale nu ating cu nimic slujirea lor preoțească.

La fel de bine trebuie să știm că tot un simulacru al iubirii este și pedofilia pe care mai rar auzim de ea. “Pedofilie (grec. *παῖς* (pais) „copil” și *φιλία* (philia) „prietenie”) este o tulburare mintală sau mentală care se manifestă prin înclinația erotico-sexuală față de un copil. Pedofil este acea persoană care suferă de pedofilie. Un pedofil este atras sexual de o persoană cu vârsta sub 14 ani. O persoană trebuie să aibă cel puțin 16 ani, și cel puțin cinci ani mai mare decât copilul prepubescent, pentru ca atracția să fie diagnosticată drept pedofilie. Pedofilia intră în categoria parafililiilor.”⁹⁷

Dacă în cazul homosexualității întâlnim o boală psihică care eventual se poate trata prin tratament psihiatric și ascetic (spiritual) ei bine pedofilia este o formă de nebunie în toată regula. Totuși nu se poate spune că pedofilii nu sunt responsabili de perversiunile lor fiindcă nu sunt în deplinătatea facultăților mentale.

Ceea ce trebuie să ne dăm seama este că la fel ca homosexualii pedofilii sunt unii care caută iubirea însă sunt afectați psihic și nu mai raționează bine. Pedofilia este și ea un simulacru al iubirii de sorgine demonică.

„La etoro, o altă populație din Noua Guinee, a fost semnalată credința că bărbații au o rezervă limitată de lichid spermatic. Când rezerva se termină, bărbatul moare. Pentru a preveni aceasta, băieții trebuie să primească sămânță de la adulți. Nu erau permise schimbarea "donatorului" sau actele homosexuale între băieții de aceeași vârstă. Adolescentul care se dezvoltă prea repede era suspectat de folosirea unor surse suplimentare de "hrănire". Bernard Sergent, în *Homosexualité et initiation chez les peuples indo-européennes* (1996), observa că homosexualitatea rituală întâlnită în unele societăți arhaice prezintă numeroase similitudini cu "pederasita pedagogică" practică de grecii antici. Aceștia admiteau o singură formă de relație homosexuală, cea între un erast și un eromen, un adult și un adolescent - acesta din urmă cu rol pasiv. În afara acestui cadru inițiativ, relațiile homosexuale erau sancționate, cei prinși asupra faptului riscând să-și piardă drepturile cetățenești. "Pedagogia homosexuală" este în strânsă legătură cu ethos-ul războinic - samurail japonezi aveau și ei același tip de relații cu tinerii aspiranți. Aceste forme de homosexualitate

⁹⁶ Alexandru Ofrim, Dilema <https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/homosexualitatea-o-privire-transculturala-618256.html> (accesat pe 22.07.2025).

⁹⁷ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Pedofilie> (accesat pe 12.09.2025).

inițiativă la antici sau la populațiile "primitive" erau strict codificate, practicate exclusiv în circumstanțe liminale rituale. În afara lor, relațiile homosexuale nu erau admise.”⁹⁸

Este cât se poate de clar că la populațiile primitive trebuie să știm că homosexualitatea este o practică normală și firească. De ce? Fiindcă primitivii sunt unii care nu au pe Hristos și evident că sunt conduși de demoni. Nu trebuie să ne facem iluzii, creștinismul este printre singurele religii care pune mare preț pe moralitate și care condamnă homosexualitatea ca fiind un păcat de moarte.

Prin aceste rânduri prin urmare am voit să facem conștienți pe cât mai mult că fiindcă Dumnezeu este iubire și omul este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu ei bine există în om o tânjire ontologică după iubire și după dorința de a fi iubit. Cu această tânjire ne-am născut toți. Problema este că nu toți îi dăm curs sau mai bine spus nu toți ascultăm de ea. Așa se nasc mai multe simulacre dintre cele mai strigătoare la cer sunt homosexualitatea și pedofilia.

„Riturile de inițiere feminină care să implice comportamente homosexuale sînt mai puțin atestate de cercetările de teren. Știm că, la unele populații africane, tinerele fete treceau printr-o ceremonie secretă în care primeau roluri masculine: ele trebuiau să ofere mîngîieri femeilor adulte. În literatura antropologică sînt consemnate cazuri de cupluri "homosexuale". Antropologul britanic E.E. Evans-Pritchard, care a studiat populațiile africane nuer (The Nuer, 1940) și azande (Sexual inversion among the Azande, 1979), a observat că sînt permise căsătoriile între persoanele de același sex. De exemplu, la nueri, o femeie căsătorită care nu putea avea copii era considerată bărbat, revenea în familia ei și putea să își ia o soție sau putea să plătească un bărbat pentru a procrea cu aceasta. Pentru nuer, acest tip de căsătorie nu era considerat "homosexual" pentru că femeia sterilă este bărbat din punct de vedere social. La azande, populație poligamă, tinerii războinici care nu aveau acces la femei se puteau căsători cu băieți mai mici decît ei, aceștia îndeplinind rolurile domestice de soție, dar în același timp fiind inițiați în meșteșugul armelor. Însă nu era vorba despre un cuplu durabil, ci doar de o stare temporară, o etapă tranzitorie, pînă ce războinicul strîngea averea necesară pentru a-și cumpăra o femeie. Aceste cupluri alcătuite din persoane de același sex aveau alt statut și nu pot fi comparate cu căsătoriile gay sau lesbiene de astăzi.”⁹⁹

Doi moraliști discutau într-o zi.

- Am o mare dilemă?
- Care?
- De ce să tot vorbesc împotriva homosexualității?
- Fiindcă este un păcat strigător la cer.
- Dar nu este homosexualitate o formă de nebunie?
- Da.
- Și atunci?
- Un tiran care își ucide populația nu este un nebun?
- Ba da.
- Dar este un nebun în morală.
- Sunt mai multe forme de nebunie.
- Cum ar fi?
- Nebunia lăcomiei de exemplu.
- Adică?
- Aduni bani și averi mai mult decît îți trebuie în această viață.
- Asta o știu.
- Vezi că te apropii de adevăr.
- Sper.
- Prin urmare este bine să ne dăm seama că homosexualitatea este un păcat extrem de grav.
- Așa este.
- Dar este și un simulacru al iubirii?
- În ce sens?

⁹⁸ Alexandru Ofrim, Dilema <https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/homosexualitatea-o-privire-transculturala-618256.html> (accesat pe 22.07.2025).

⁹⁹ Alexandru Ofrim, Dilema <https://dilemaveche.ro/sectiune/tema-saptamanii/homosexualitatea-o-privire-transculturala-618256.html> (accesat pe 22.07.2025).

- Homosexualii fiindcă sunt sub influența demonilor și nici nu vor să iasă din ea trebuie să știm că cred că au parte de o iubire autentică.
- Nu.
- De ce?
- Este un simulacru al adevăratei iubiri.
- Și se pot convertii homosexualii?
- Opiniile diferă.
- În ce sens?
- A existat un sfânt nebun pentru Hristos în Atena în Grecia care putea scoate demonii homosexualității din oameni.
- Cum s-a chemat?
- Iannis cel Nebun pentru Hristos.
- Nu am auzit de el.
- Iannis știa de unul pe nume Constantin în care a intrat un demon al homosexualității.
- Și?
- A venit la el.
- Și?
- Când Iannis a început să se roage homosexualul a putut să îl audă pe demonul din el care spunea: ai venit aici să mă scoți afară? Nu voi pleca de aici fiindă sunt dimpreună cu alții 365 de prieteni. Eu nu plec de aici. Pleacă tu de aici că dacă nu te omor.
- Și?
- Iannis a ridicat o cruce cu care l-a binecuvântat pe homosexual în numele Sfintei Treimi.
- Și ce a urmat?
- Homosexualul Constantin a leșinat.
- Și?
- Mai apoi s-a trezit și a început să se schimbe.
- Cum?
- Și-a vândut toate hainele de femeie și a început să meargă regulat la biserică.
- Frumos.
- Homosexualul Constantin a mărturisit că până nu l-a întâlnit pe Iannis cel Nebun pentru Hristos credea că demonii sunt numai povești popești.
- Înțeleg.
- Iannis i-a recomandat să citească psaltirea.¹⁰⁰
- Frumos.
- Așa este.
- Nu știam de acest caz?
- Este un caz care spune că dacă homosexualii vor se pot schimba.
- Dacă vor.
- Așa este.
- Dar cei mai mulți nu vor.
- Fiindcă nu cred că există demoni.
- Sau poate le este frică de demoni.
- Puterea lui Hristos este mai mare decât puterea demonilor.
- Da?
- Da.
- Nu știam.
- Cum așa?
- Hristos are putere să scoată demonii.
- Am auzit acest lucru la biserică.

¹⁰⁰ A se vedea Dionisios Makris, *Iannis cel Nebun pentru Hristos* (Bucureșt, 2012) pp. 42-46.

- Numai că după cum am spus cei mai mulți homosexuali nu vor să se vindece.
- De ce?
- Fiindcă adevărul este că sunt mulți care s-au înrăit.
- Știu asta.
- Foarte bine.

“Mitra și Varuna sunt zei de mare intimitate și care sunt extrem de des menționați în literatura vedică. Acești adityas sunt unii care controlează peste apele universale în tip ce Mitra conduce adâncurile oceanului și portalurile de mai jos în timp ce Varuna conduce părțile de mai sus ale oceanului, râurile și malurile.

În literatura vedică Mitra și Varuna sunt portretizați ca icoane de afecțiune și prietenie intimă între masculi (cuvântul sancrit Mitra înseamnă prieten sau camarad). Ei sunt reprezentați călare pe un crocodil cu tridente în mână, frânghii, scoici și ulcici de apă. Uneori ei sunt portretizați stând unul lângă altul într-un car de aur încojurat de 7 lebede. Vechile texte brahmanice îi asimilează pe Mitra și Varuna cu două faze lunare și atracția persoanelor de același sex. Mitra și Varuna sunt asimilați de mai multe ori cu fazele lunare și ambii au funcții specifice. În timpul fazelor lunare le place să li se aducă sacrificii din prăjitură. În aceeași nopate Mitra își implementează sperma în Varuna și în noaptea următoare are loc un proces invers. Varuna își implementează sperma în Mitra (Shatapatha Brahmana 2.4.4.19). În hinduism ei bine nopțile cu lună plină nu sunt bune pentru procreație și sunt numite citrarata și sunt numai pentru perversiuni sexuale.

Bhagavata Purana (6.18.3-6) spune că Mitra și Arjuna au făcut sex prin ayoni sau sex non-vaginal. De exemplu Varuna a fost tatăl înțeleptului Valmiki când sămânța lui a căzut un mușuroi de termite și Agastya și Vasistha au fost născuți din din ulciorul lui Mitra și Varuna care și-au unit sămânța în prezența lui Urvasi. Avem aici o mărturisire cu cea a cuplurilor care fac copii prin mame surogat.”¹⁰¹

CAPITOLUL 5

PORNOGRAFIA CA SIMULACRU AL IUBIRII CREȘTINE CE SE MANIFESTĂ PRIN DESFIGURAREA MORALEI CREȘTINE

Opinia conform căreia creștinismul ortodox detestă total sexualitatea umană este una eronată. De ce? Fiindcă știm că sexualitatea a fost inclusă în planul de creație a lui Dumnezeu. Aceasta fiindcă trebuie să ne aducem aminte că după ce El i-a creat pe primii oameni a spus: "creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, peste toate animalele, peste toate vietățile ce se mișcă pe pământ și peste tot pământul" (Facere 1, 28). Porunca de a crește și a te înmulți prin urmare a fost una care a avut inclusă în sine și sexualitatea umană fiindcă ea este cea care duce la înmulțirea speciei umane și a perpetuarea ei.¹⁰²

Totuși, ceea ce trebuie să știm este că de mai multe ori și prin mai multe practici sexualitatea ajunge să nu mai fie o modalitate de înmulții și perpetua specia umană ci mai mult de obținere a plăcerilor sexuale lascive.

“Pornografia este un termen care desemnează o lucrare de artă, precum o scriere, un desen, o gravură, o sculptură, o fotografie sau un film, care prezintă scene explicite de act sexual special destinate a fi prezentate publicului cu scopul excitării și satisfacerii sexuale prin masturbare sau contact sexual.”¹⁰³

Ceea ce vom prezenta în această carte este că pornografia se înscrie nu numai pe linia păcatului desfrâului cu mai mult că și ea este un simulacru al iubirii. De ce spunem că este un simulacru al iubirii? Fiindcă ea a ajuns să fie una care plasează toată viața sentimentală a omului numai în planul

- plăcerii,
- senzației,
- lascivității,
- carnalului
- și trupescului.

¹⁰¹ https://en.wikipedia.org/wiki/LGBTQ_themes_in_Hindu_mythology (accesat pe 22.07.2025).

¹⁰² A se vedea Sfântul Ambrozie cel Mare, *Tălcuiri la Facere* (Galați, 2024).

¹⁰³ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Pornografie> (accesat pe 22.07.2025).

Este bine să știm că istoria pornografiei este una veche dar mai ales în zilele noastre ea primit cote de extindere și dezvoltare fără precedent mai ales prin intermediul internetului. Imagini pornografice întâlnim încă din antichitate. Se știe în acest sens că templul din India de la Khajuraho are mai multe sculpturi pornografice.¹⁰⁴

„Faptul că revistele pornografice se vând, faptul că site-urile pornografice de pe internet sunt accesate de foarte mulți vizitatori, faptul că filmele pornografice sunt vizionate de foarte mulți oameni, faptul că televiziunile care emit programe pornografice au un rating foarte mare, ne-ar putea face să credem că nu numai în mediul extern, ci și în capul oamenilor există un mic demon care de abia așteaptă să fie ispitit de demonul cel mare.

Dar faptul că accesarea produselor pornografice nu ține seama de gradul de educație, căci chiar și oameni foarte educați se întâmplă să acorde un anumit interes pornografiei și perversiunilor sexuale, demonstrează că problemele cu care suntem confrunțați sunt mult mai complicate decât s-ar părea la prima vedere.”¹⁰⁵

Pornografia este un simulacru al iubirii fiindcă este bine să știm că ea este una care se limitează numai la trupesc și nu urmărește perpetuarea speciei umane. În pornografie trebuie să știm că bărbatul și femeia devin unul pentru altul un fel de mașină de a obține și a crea cât mai multe senzații trupești. Pornografia a fost din cele mai vechi vremuri un simulacru al iubirii adevărate fiindcă ea a ajuns să îl împingă pe om să meargă spre depravare și destrăbălare.

După cum am spus acest simulacru al iubirii agapice adevărate a ajuns să se dezvolte în zilele noastre într-o adevărată industrie. În mai toate marile țări capitaliste ale lumii de azi există o industrie pornografică din care se obțin profituri de zeci de milioane de dolari sau euro.

Ceea ce s-a putut observa este că mai ales la tineri pornografia devine un fel de dependență sau mai bine spus adicție. Aceasta fiindcă ea ne face să fim unii care să voim să vedem numai plăcerea carnală fără să ne mai gândim la suflet și să avem grijă de el.

După cum am spus pe bază hormonală sunt mulți tineri care devin dependenți de pornografie. Aceasta fiindcă pornografia nu merge pe principiul iubirii curate ci mai mult pe principiul dependenței. Pentru tineri este bine să ne dăm seama că pornografia este asemenea fructului interzis din rai: este plăcut la vedere dar odată gustat ajunge să ne distrugă și să ne lase un gust amar.

„De la revoluția artistică și de la mișcarea socială care negau orice valoare, s-a trecut foarte ușor la revoluția sexuală. Prin negarea tuturor valorilor etice și morale, s-a ajuns nu numai la liberalizarea sexuală, ci și la o sexualitate sălbatică, după cum arată Vance Packard. Apariția anticoncepționalelor și a posibilităților de tratament a majorității bolilor cu transmitere sexuală au dus la o liberalizare uluitoare a sexualității. Astfel, după cum arată D.

Folscheid, 7% dintre americani declară că au avut peste 50 de parteneri pe an, iar 5% dintre Francezi declară că au avut peste 100 de parteneri pe an. Dacă până la mijlocul secolului trecut perversiunile sexuale erau considerate tulburări psihice, începând cu anii '70 majoritatea lor au fost scoase din rândul bolilor psihice. Exhițiționismul și voyerismul nu mai sunt considerate ca tulburări psihice. Majoritatea ziarelor și tel viziunilor au devenit mai nou pline de exhițiționism, de voverism și de pornografie.”¹⁰⁶

După cum am spus pornografia este un simulacru al iubirii care în zilele noastre a ajuns să se dezvolte într-o adevărată industrie:

- site-uri pe internet,
- filme,
- reviste,
- ziare,
- CD-romuri
- Sau DVD-uri

sunt cu toate unele care în lumea de azi comercializează și promovează pornografia.

Cei care nu sunt întăriți în credință și Hristos sunt unii care cad imediat pradă “mirajului” pornografiei. Aceasta fiindcă este bine să ne dăm seama că se poate spune că pornografia este un miraj al adevăratei iubiri. Este un miraj al adevăratei iubiri fiindcă ne face să fim unii care să ne hrănim cu

- iluzii,

¹⁰⁴ <https://www.imperatortravel.ro/2014/07/de-la-paralela-45-la-paralela-25-khajuraho-invata-kamasutra-din-piatra.html> (accesat pe 13.09.2025).

¹⁰⁵ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) p. 6.

¹⁰⁶ Idem p. 11.

- fantasmе
- și himere

sexuale.

„Sexul a devenit o afacere foarte profitabilă. Dacă în 2004 s-au produs în întreaga lume 3 500 de filme clasice, în același an s-au produs peste 11 000 de filme porno. Și lucrurile merg din ce în ce mai rău, sau, pentru diavolul care le conduce, ele merg din ce în ce mai bine, deoarece dacă în 1983 cifra de afaceri a industriei porno era de 6 miliarde de dolari, în 2005 ea era de 40 de miliarde de dolari.

Revoluția sexuală s-a răspândit ca un virus al minții, iar industria sexului s-a dezvoltat foarte mult folosindu-se de faptul că instinctul sexual este înscris în structura ființei umane. Unii geneticieni, cum ar fi R. Hawkins, susțin că singurul scop al viului este să se reproducă, iar psihanaliștii susțin că instinctul sexual este cel care domină, de fapt, ființa umană.”¹⁰⁷

Am voit prin aceste capitole să prezentăm nu numai aspectul de păcat al pornografiei ci la fel de bine faptul că ea ajunge să îl plaseze pe dependent într-un simulacru al adevăratei iubiri. Aceasta fiindcă după cum am spus toți oamenii vor să iubească și să fie iubiți. Ori în pornografie adevărul este că nu mai iubim ci mai mult ajunge să trăim cu iluzia iubirii fiindcă totul este

- trupesc,
- carnal,
- senzual
- și lasciv.

Să se reducă iubirea numai la aceste lucruri? Evident că nu. Iubirea agapice este mult mai mult decât atât. Ea este un lucru care se bazează pe trupesc dar la fel de bine ajunge să fie mult mai mult decât atât. În pornografie nu există loc pentru suflet, deci pentru spiritual.¹⁰⁸

Ceea ce are loc cu tinerii de azi – fie că sunt în campusurile universitare sau nu – este că pornografia apare ca o alternativă la mai multe eșecuri sentimentale pe care unii le au dar cu timpul ea devine un fel de realitate din care ar vrea să scape dar nu mai poate. De ce? Fiindcă după cum am spus prin pornografie tânărul ajunge să fie controlat de acest demon al desfrâului (pe nume Amedeu sau alt nume).

Demonii pornografiei sunt unii care vor să coboare ființa umană la standardul unei simple unelte de satisfacere sexuală. În pornografie trebuie să știm că bărbatul și femeia nu sunt nimic mai mult decât mașini de creat și obținut senzații

- carnale,
- trupești
- și lascive.

“Se constată că omul contemporan este foarte receptiv la imagine și la sex, el neputându-și modera prea ușor pornirile sale sexuale și de aceea s-a și răzvrătit împotriva restricțiilor care îi erau impuse. Pe de altă parte, industria sexului s-a dezvoltat foarte mult din cauza faptului că societatea postmodernă pe care și-a construit-o omul zilelor noastre nu-i mai impune restricțiile pe care le impunea societatea modernă bunicilor noștri. Iar pornografia, fiind un virus informațional care pătrunde foarte ușor în creier, prin complicitatea mijloacelor de comunicare în masă.”¹⁰⁹

După cum am spus omul are nevoie de iubire dar el trebuie să fie singur că această iubire este

- curată,
- sinceră,
- liberă
- și frumoasă.

Aceste lucruri trebuie să știm că nu se găsesc în așa numita „iubire pornografică.”

La fel de bine după cum am spus pornografia este una care dă dependență. Sunt unii care ani în șir citesc sau accesează site-uri pornografice. Deși la un moment dat ajung să se scârbească de acestea ei simt că nu mai reușesc să o facă fiindcă o putere străină a pus stăpânire peste ei. Este ca și cum nu își mai pot controla intențiile și voința. Ei

¹⁰⁷ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) pp. 11-12.

¹⁰⁸ A se vedea Gary Wilson, *Your Brain On Porn: Internet Pornography and the Emerging Science of Addiction* (Commonwealth Publishing, 2014).

¹⁰⁹ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) p. 12.

bine când acest lucru apare trebuie să știm că vorbim despre demonii sexualității sau se poate spune despre demonii pornografiei. Este clar că există demoni ai pornografiei din care se poate scăpa totuși.

Cum putem să scăpăm de demonii pornografiei? Evident că prin a ne lua în serios viața creștin ortodoxă. Aceasta înseamnă că postul, rugăciunea, metaniile, spovedania și participarea regulată la slujbele bisericii în cele din urmă te ajută să ieși de sub controlul acestor demoni ai pornografiei.

„O cercetare pe marginea efectelor pornografiei și a fenomenelor conexe cu aceasta - masturbare, perversiuni, violență sexuală - nu este deloc un lucru simplu. Dincolo de complexitatea fenomenului, ce necesită o abordare sociologică, psihologică, neurologică și endocrinologică, analiza trebuie să ia în considerare și cele ce țin de viața intimă a bărbaților și a femeilor în contextul sordid al imaginilor și al practicilor pornografice. De bună seamă, un astfel de demers ar fi fost considerat cel puțin nerușinat în urmă cu câteva decenii, chiar dacă caracterul său științific nu ar fi fost pus la îndoială. Astăzi însă, în condițiile în care pornografia stradală, cea din filme sau de pe internet a intoxicat deja mințile a sute de milioane de oameni, producând într-un anumit grad acea desensibilizare despre care vorbesc psihiatrii, o astfel de carte devine mai mult decât necesară.”¹¹⁰

Un dependent de pornografie discuta cu părintele său duhovnicesc.

- Nu știu ce să mă mai fac părinte?
- De ce fiul meu?
- Vreau să mă las de pornografie dar nu pot.
- Înțeleg.
- Ce să fac?
- Să aplici tehnica pașilor mici.
- Adică?
- Să nu crezi te vei putea vindeca dintr-o dată de pornografie.
- Nu?
- Nu.
- De ce?
- Trebuie să aplici o tehnică graduală.
- Adică?
- Azi îți vei propune să nu mai acorzi timp de gândire la pornografie.
- Și?
- Mai apoi chiar dacă vei cădea nu trebuie să renunți la luptă.
- Deci tehnica pașilor mici înseamnă că trebuie să nu aștept rezultate dintr-o dată?
- Da.
- Nu m-am gândit la acest lucru.
- După cum știi un război nu este pierdut dacă ai pierdut o singură bătălie.
- Așa este.
- Și la fel de bine trebuie să fii unul care să știi că vei ajunge să fi determinat că vrei să ieși din sclavia pornografiei.
- Dar de ce este o sclavie?
- Tu nu simți să vrei să te lași de pornografie dar nu poți?
- Ba da.
- Ei bine aceasta este o formă de sclavie.
- Așa este.
- Această sclavie a pornografiei pe care mulți o simt – în special tineri – trebuie să știm că este creată și controlată de un demon.
- Există demoni ai pornografiei?
- Da. Demonii ai desfrâului.
- Înțeleg.
- Și mai este ceva.

- Ce?
- Sunt mai multe cazuri de sfinți care și ei s-au luptat cu acest demon al desfrâului.
- Și au reușit?
- Da.
- Frumos.
- De Sfânta Pelaghia ai auzit?
- Nu.
- Actriță cunoscută în toată Antiohia, Pelaghia era considerată de Biserica din acea vreme o persoană imorală, la fel ca prostituatele.
- Înțeleg.
- Era o femeie foarte frumoasă, dar avea o viață desfrânată; se îmbrăca cu haine scumpe și provocatoare, și purta multe bijuterii.
- Interesant.
- Așa arăta și când a trecut pe lângă un grup de episcopi.
- Și?
- Aceștia au întors fața să nu o vadă, dar unul dintre ei, Nonnus, s-a uitat mult timp după ea.
- Și ce a urmat?
- A doua zi, Pelaghia a intrat întâmplător într-o biserică unde predica Nonnus și, auzind cuvintele sale de învățătură, a plâns din cauza păcatelor sale.
- Frumos.
- Apoi a venit la el și l-a rugat să o boteze. Și așa a început relația duhovnicească.
- Și ce a urmat?
- Mai târziu au plănuit împreună ca ea să se deghizeze în bărbat și să ducă o viață de pustnic.
- Ce frumos.
- De atunci nu s-a mai întâlnit cu Nonnus, fiecare dintre ei trăind în singurătate și în castitate.
- Nu îmi vine să cred.
- Totuși, episcopul știa unde se retrăsese ea și când l-a trimis pe diaconul său să-l viziteze pe pustnicul Pelagius (care era Pelaghia), acesta nu l-a mai găsit în viață.
- Și ce a urmat?
- Aflase însă că era venerat în tot ținutul pentru austeritatea și rugăciunea sa.¹¹¹
- Extraordinar.
- Așa este.
- Este ceva ca dintr-o prostituată să devină sfântă.
- Așa este.
- Dar la Dumnezeu toate sunt cu putință nu?
- Așa este.
- O să caut mai multe informații despre această Sfântă Pelaghia.
- Trebuie să știi că sunt două sfinte Pelaghia?
- Da.
- Una a fost Sfânta Muceniță Pelaghia.
- Muceniță?
- Da, murit pe vremea împăratului roman Dioclețian.
- Și a doua Pelaghia?
- Este vorba de Sfânta Pelaghia fecioara.
- Cea care a fost desfrânată și s-a pocăit?
- Da.
- Interesant.
- Te poți ruga și la Sfânta Pelaghia se te ajute în lupta ta.
- Crezi că are efect?

¹¹¹ https://ro.wikipedia.org/wiki/Pelaghia_Fecioara (accesat pe 13.09.2025).

- Tradiția spune că sunt mai mulți sfinți care au ajutat pe cei care le-au cerut ajutorul.
- Nu știam.
- Știi acum.

„E firesc să te informezi despre cum te poți apăra în fața unei maladii devastatoare și e necesar a învăța despre cum te poți trata înainte ca boala să te distrugă. Căci, într-adevăr, dependența de pornografie a ajuns să atingă deja niveluri epidemice¹¹², lucru evident într-o țară ca SUA, unde 25 de milioane de persoane petrec între 1 și 10 de ore pe săptămână uitându-se la pornografie online, iar alte 4.7 milioane petrec peste 11 ore pe săptămână uitându-se pe site-urile porno. Dintre aceștia, tinerii și adolescenții constituie o majoritate, mai mult de 70% dintre bărbații americani cu vârste cuprinse între 18 și 34 ani vizitând un site pornografic într-o lună.”¹¹²

Ceea ce voim să îl facem conștient pe cititor este că pornografia ajunge să fie de multe ori o soluție aparentă la nevoia de iubire a omului. Aceasta fiindcă după cum am spus omul fiind creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu care este iubire și el simte nevoia de a iubi și a fi iubit. Însă iubirea tinde în istorie să deprecieze. S-a depreciat așa de mult că s-a ajuns chiar și la sadism.

Pornografia prin urmare este un simulacru sau la fel de bine un surogat al adevăratei iubiri de care are nevoie omul. După cum am spus ea nu răspunde nevoii omului de iubire și ajunge să îl plaseze într-un mediu viciat și pervers. Sunt mai multe vedete de filme pentru adulți care au mărturisit că odată ce au fost prinse în industria pornografică viața lor s-a depreciat mai jos decât genul animal.¹¹³

Industria pornografică este una care merge pe principiul libidoului freudian care spune că moralitatea creștin ortodoxă suprimă sexualitatea. Adevărul este departe de a fi acesta. De ce? Fiindcă trebuie să știm că mintea trebuie să controleze instinctul și nu invers. Ori în pornografie omul este pradă instinctului.

După cum am spus Biserica Ortodoxă îi primește pe cei care au ajuns să fie dependenți de pornografie cu condiția ca ei să facă o pocăință sinceră. Ceea ce este mai trist este că sunt puțini dintre dependenții de pornografie care vor să se pocăiască. De ce? Fiindcă ei ajung să considere că în pornografie găsesc adevărata

- satisfacție,
- împlinire
- și iubire.

Ortodoxia nu este de acord cu pornografia fiindcă este bine să știm că în primul rând ea nu este o iubire autentică ci mai mult un simulacru al ei care îl face pe cel cuprins de ea să nu mai vrea să iese din cercul vicios al patimii.¹¹⁴

„Până la apariția internetului, industria pornografică era destul de limitată în efectele sale, din cauza frânelor sociale și psihologice, însă accesibilitatea, disponibilitatea și anonimatul presupuse de experiența virtuală au condus la o adevărată explozie a producției și a consumului de pornografie:

- peste patru milioane dintre toate web-site-urile (12%) sunt dedicate pornografiei (420 milioane de pagini);
- zilnic, în America sunt 65 milioane de căutări pentru pornografie (25% din totalul căutărilor pe internet), transmițându-se 2,5 milioane de mail-uri cu conținut sexual;
- producția de filme pornografice pe an a crescut de la 1300 (1988) la 13 588 (2005), cu o creștere a vânzărilor de la 405 mii. filme vândute în 1992 (1,6 miliarde dolari) la 957 mii. filme vândute în 2005, în valoare de 3, 62 miliarde dolari.”¹¹⁵

După cum am spus patimile – și prin urmare și pornografia – nu sunt firești fiindcă merg pe principiul obsesiei. Care este obsesia în pornografie? Este obsesia sexuală. Mai mulți dependenți de pornografie ajung obsedați sexuali și de aici până la viol mai este numai un pas.

Prin urmare este bine să ne dăm seama că pornografia este una care fiindcă este bazată pe principiul plăcerii ajunge să ne facă să fim unii care să tot repetăm la nesfârșit același ritual sexual. Ori viața este mult mai mult decât atât. Este greu să vorbești cu un pornograf despre

¹¹² Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) p. 15.

¹¹³ A se vedea Tony S. Sayers, *Plugged into porn: Guide To Breaking The Bad Habits Of Pornography And Masturbation Addiction* (Independent Publishing, 2019).

¹¹⁴ A se vedea Radu Teodorescu, *De la tirania patimilor la libertatea nepătimirii* (Cugir, 2021).

¹¹⁵ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) p. 17.

- spiritualitate,
- mântuirea sufletului,
- morală
- și ascetică.

De ce? Fiindcă modul lui de viață este unul care este total neconform cu preceptele bunului simț. Marile vedete de filme pentru adulți trebuie să știm că sunt persoane care sunt certate cu morala creștin ortodoxă și cu morala creștină în genere. De ce? Fiindcă atunci când produc materiale pornografice trebuie să știm că ele sunt vizate să corupă. Pe cine să corupă? Mai ales adolescenții și tinerii care sunt destul de vulnerabil sexual.

„O altă problemă gravă pe care o ridică internetul este imposibilitatea de a controla accesul minorilor, lucru care, într-o anumită măsură, se putea realiza în cazul pornografiei tipărite. În acest context, victimele principale ale tirului mesajului pornografic sunt copiii și adolescenții:

- vârsta medie a primei vizionări de pornografie în America este de 11 ani;
- 90% dintre copii cu vârste cuprinse între 8-16 ani au vizionat pornografie online;
- copiii între 15 și 17 ani constituie cel mai larg grup de vizitatori ai site-urilor pornografice pe internet;⁷
- în 2001, 31% dintre copiii de vârstă 10-17 ani care au calculatoare acasă (adică 24% dintre toți copiii în vârstă de 10-17) au spus că au vizitat un site pornografic;
- tot în 2001, un studiu realizat de psihologi sociali de la London School of Economics a arătat că 9 din 10 copii (cu vârsta cuprinsă între 11-16) au vizualizat pornografie pe internet;⁹
- 80% dintre tinerii între 15 și 17 ani au vizionat de mai multe ori pornografie (hardcore);
- 89% dintre tinerii care comunică pe chat au primit invitații la raporturi sexuale;
- potrivit unui studiu citat în Washington Post, peste 11 milioane de adolescenți vizualizează în mod regulat pornografia pe Internet.”¹¹⁶

După cum am spus ceea ce trebuie să știe tânărul și adolescentul de azi este că în spatele pornografiei nu sunt numai actori și actrițe ci la fel de bine demoni care vor să ne corupă și să ne facă să mergem pe o cale străină de Dumnezeu. De ce spunem că este o cale străină de Dumnezeu? Fiindcă Dumnezeu este spirit ori dependentul de pornografie este unul care este redus numai la materie și la ceea ce ține de ea.

După cum am spus sunt puțini cei care își dau seama că pornografia este un simulacru al adevăratei iubiri. Aceasta fiindcă după cum am spus adevărata iubire este una

- curată,
- gingașă,
- neprihănită,
- tandră
- și spirituală.

Aceste lucruri nu le vom găsi niciodată în pornografie. De ce? Fiindcă ea este una care funcționează pe principiul voluptății. Voluptatea este un fel de conglomerat de patimă și senzualitate care îl face pe dependentul de pornografie să fie unul care merge pe căi străine și ciudate și paralele cu adevărata iubire.

Iubirea de gen pornografică este una care îl depreciază pe om și îl face să fie mai mult un fel de ființă care nu gândește și nici nu iubește pe termen lung.

Dependenții de pornografie după cum am spus nu caută în semenii lor un partener de viață cu care să treacă prin greutăți la bine și la rău ci mai mult doar o modalitate de a își satisface la infinit instinctul sexual. Aceasta fiindcă dependentul de pornografie nu este nimic mai mult un sclav al instinctului sexual.¹¹⁷

Sunt mai mulți care îl acuză pe Dumnezeu fiindcă ne-a dat instinctul sexual și mai apoi a ajuns oprească de la satisfacția lui. Avem un instinct sexual însă trebuie să știm că el poate să fie controlat, sau mai bine spus că mintea poate să controleze trupul. Este adevărat că acest lucru este mai greu dar nu este imposibil.

„Pornografia este însă mult mai nocivă decât drogul pentru că produce nu numai dependență și dereglări organice, ci și grave deviații mentale. În numai câteva săptămâni, experimentele de laborator demonstrează că, prin vizionarea de filme pornografice, se pot modifica mentalități, atitudini și comportamente învățate de-a lungul întregii

¹¹⁶ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodomos, 2021) pp. 17-18.

¹¹⁷ A se vedea Cuviosul Paisie Aghioritul, *Patimi și virtuți* (București, 2022).

vieți. La limită, pornografia poate transforma în violator în serie sau în criminal un individ pașnic, cu nivel social și intelectual ridicat.”¹¹⁸

Simulacru al iubirii autentice și agapice care este pornografia după cum am spus este una care îl aruncă pe dependent într-un univers imaginar în care fantasmele erotice și proiecțiile senzuale sunt unele care îl orbesc și îl fac să nu mai țină cont de realitatea din jur. De ce? Fiindcă dependentul de pornografie trebuie să știm că este unul care are o percepție eronată asupra vieții și destinului său final în cele din urmă. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama de tot ceea ce aduce cu sine pornografia.

Scriem aceste rânduri pentru a aduce la conștiință pe cât mai mulți tineri că ei prin pornografie devin captivi într-un simulacru al adevăratei iubiri. Prin pornografie ei nu mai vor un partener sau parteneră de viață ci mai mult o ustensilă prin care să își tot satisfacă apetitul sexual. Când acest apetit a fost satisfăcut ei bine apare plictisul și se caută o nouă relație și aventură. Dependenții de pornografie nu se satură niciodată de partenerii lor ci vor noi și noi aventuri sexuale.

„Deși copiii nu sunt pregătiți psihologic, hormonal și organic pentru a înțelege ce înseamnă și a trăi un act sexual, imaginile pornografice se vor înscrie în corpul amigdalian al creierului emoțional ca niște tipare fără cuvinte.

Astfel că, atunci când se vor maturiza, vor tinde să-și însușească acele atitudini și comportamente sexuale care se înrudesce cu cele înscrise deja în memorie, deși acestea sunt, cel mai probabil, deosebit de traumatizante. Aceasta dacă copiii nu ajung ei înșiși dependenți de pornografie, fixându-și prin masturbare comportamentele deviate, predate de programul pornografic urmărit.

Nici pentru adulți lucrurile nu stau prea bine din punctul de vedere al discernământului. Aceasta pentru că mesajul pornografic are capacitatea de a ocoli neocortexul, adică gândirea, acționând direct asupra creierului emoțional. Astfel că excitația sexuală va fi stimulată înainte ca neocortexul să poată răspunde rațional, dând semnalul de retragere, de evitare a acestui inamic de ordin neuropsihologic.”¹¹⁹

După cum am spus pornografia este un lucru care face mult rău și sunt puțini cei care devin conștienți că ea ne plasează într-un mare simulacru al iubirii. Este un simulacru care funcționează pe principii deviate:

- voluptate,
- patimă,
- obsesie
- și obsecenitate.

Aceste lucruri nu au cum să intre în facerea unei iubiri autentice și sincere.

Un sfânt părinte spunea că iadul înseamnă: imposibilitatea de a mai iubi. De ce? Fiindcă este bine să știm că în iad nu există iubire. Demonii știu că a face din lumea noastră o lume fără iubire este o imposibilitate. Atunci vin cu alte soluții dintre care una este pornografia care este mai mult un fel de caricatură a adevăratei iubiri.¹²⁰

Mai nou prin internet s-a ajuns în situația ca pornografia să fie ceva normal și firesc în lumea noastră. Totuși sunt părinți care sunt cât se poate de scandalizați de ceea ce văd copii lor pe internet. Cei care postează materiale pornografice pe internet sunt unii care

- vor să corupă,
- să smintească
- să inducă în eronate
- și să perpetueze păcatul și patima în jurul lor.

„De ce, în pofida daunelor uriașe pe care le produce legiferarea pornografiei, aceasta nu este interzisă complet în multe locuri ale lumii? Pentru că forța uriașă de persuasiune pe care o exercită mesajul erotic asupra psihicului uman crește vânzarea oricărui produs. Erotismul este unul din cei mai buni catalizatori ai comerțului mondial. Pe de altă parte, afacerile din vânzarea de pornografie, numai cele care sunt la vedere, ajung pe plan mondial la un profit de 57 de miliarde de dolari. În America, venitul din pornografie depășește veniturile din fotbalul profesionist, baseball și baschet adunate la un loc și este aproape de două ori mai mare decât suma veniturilor ABC, CBS și NBC.”¹²¹

¹¹⁸ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodomos, 2021) p. 20.

¹¹⁹ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodomos, 2021) pp. 17-18.

¹²⁰ *Ten Keys to Breaking Pornography Addiction* (Lightwave Resources LLC, 2008).

¹²¹ Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodomos, 2021) p. 21.

Cel mai elementar bun simț ne spune că trebuie să ne dăm seama că pornografia este o adevărată amenințare pentru sănătatea sufletească a tinerilor și adolescenților noștri. Aceasta mai ales în contextul în care se consideră în zilele noastre că la orele de biologie în care se studiază anatomia și sexualitatea umană nu sunt destule și trebuie să fie introduse în școli și lecții de „educație sexuală.”

Este bine să nu ne amăgim, pornografia reprezintă o formă de desfrânare care știm că nu este pe placul lui Dumnezeu Tatăl. Dacă Dumnezeu Tatăl ne cere să ne ferim de desfrânare ei bine trebuie să facem cel mai minim efort și să ne ferim de ea.

„Mai mult însă decât interesul comercial, cel mai mare aliat al propagandei pornografiei este ignorarea efectelor acesteia. Ori că suntem victimele mentalității revoluției sexuale inițiate prin studiile pedofilului Kinsey în anii '40, ori pentru că mass-media ne saturează câmpul de conștiință cu un erotism obsesiv, marea parte a lumii de la omul simplul la intelectual, de la muncitor la politician ignoră pericolul pornografiei, care se anunță deja cea mai răspândită dependență și maladie a tuturor timpurilor.

În acest context, am crezut că este mai mult decât necesară o informare științifică privind subiectul. Desigur, pentru mulți dintre cei dependenți deja de pornografie studiile citate pot părea indezirabile, dar avem convingerea că mai târziu, dacă nu vor înceta să se amăgească cu surogatul de fericire pe care-l propune pornografia, ne vor da dreptate. Mai bine însă este să ne trezim la timp pentru a ne apăra sănătatea mentală și biologică, familia și fericirea. Nu este ușor de aflat în epoca noastră altceva care să conducă mai repede la degradarea ființei umane, la suferință și durere precum pornografia. Iar dacă aceasta punctează major sfârșitul civilizației umane, cartea de față se dorește a fi un prim reper pe calea revenirii la normalitate.”¹²²

Un tânăr licean discuta cu profesorul său de religie.

- De ce este pornografia un păcat?
- Fiindcă ajunge să îl facă pe om sclav al instinctului sexual.
- Dar acest instinct nu a fost lăsat tot de Dumnezeu?
- Ba da.
- Și atunci?
- Tu ai auzit de rodeo?
- Da.
- Ce este un rodeo?
- Rodeo este un sport ecvestru originar din SUA, în care un călăreț (cowboy) trebuie să încalece și să călărească fără șă, minimum opt secunde, un cal sau un taur nedomesticit, de care se ține cu o singură mână. Este un sport ecvestru extrem de periculos și a fost numit sportul celor mai periculoase opt secunde.¹²³
- Vezi se poate spune că la fel cu un rodeo este și instinctul sexual.
- Adică?
- Este mai greu până ajungi să îl stăpânești.
- Dar nu este imposibil?
- Nu.
- Așa credeam și eu.
- Problema cu pornografia este că deviază omul de cursul său firesc.
- Care?
- De a procrea.
- Adică de a face copii?
- Da.
- Nu am fost conștient de acest lucru.
- Ești acum.
- Și mai este ceva.
- Ce?

¹²² Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodomos, 2021) pp. 21-22.

¹²³ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Rodeo> (accesat pe 13.09.2025).

- Au fost mai multe cazuri de persoane care au ajuns la sfințenie după ce o perioadă au trecut prin desfrânare.
- Da?
- Da.
- Și cum se poate să ajungem să ne ferim de desfrânare?
- O să îți spun o poveste.
- Vă rog.
- Într-o zi, pe când se aflau în călătorie și se pregăteau să treacă peste un râu care ieșise din matcă, doi călugări au văzut o femeie de o frumusețe rară, care i-a rugat s-o ajute a trece și ea peste apele învolburate. Trebuia neapărat să treacă dincolo pentru a veni în sprijinul tatălui ei care era bolnav.
- Înțeleg.
- Fiind singură și neajutorată, nu îndrăzne să încerce.
- Și?
- Primul călugăr, fără măcar să asculte vorbele tinerei femei, a intrat în apă și a trecut dincolo.
- Păi da.
- Se temea că atingând-o s-ar fi expus unei prea mari tentații.
- Și cel de al doilea ce a făcut?
- Dar cel de-al doilea monah s-a comportat altfel.
- Cum?
- A luat femeia pe brațe și cu multă grijă a trecut-o până la urmă pe malul celălalt.
- Frumos.
- Aceasta i-a mulțumit și s-a îndepărtat în grabă.
- Și ce a urmat?
- Cei doi călugări și-au văzut mai departe de drum.
- normal.
- Au mers în tăcere câteva ceasuri. Deodată, primul călugăr, care nu-și mai putu stăpâni curiozitatea, îl întreabă pe tovarășul său de drum.
- Ce?
- „Cum de ai putut să o iei pe brațele tale pe tânăra aceea? Nu te-ai gândit că te-ai putea ispiti? Și apoi, noi am făcut un jurământ, acela de a nu ne atinge de femei. Nu ti-e teamă că ai călcat făgăduința dată lui Dumnezeu?”
- Uitându-se puțin mirat la fratele său de nevoință, al doilea călugăr i-a răspuns însă așa
- „E adevărat, eu am purtat pe brațe pe femeia aceea cât timp am trecut-o râul, dar tu se pare că nici acum nu ai scos-o din minte”.¹²⁴
- Foarte interesant.
- Deci vezi contează ce atitudine ai față de cei în jur.
- Adică dispoziția?
- Da.
- Nu știam.
- Știi acum.
- Trebuie să nu te lași condus de senzații?
- Da.
- Se poate acest lucru?
- Dacă te rogi da.
- Înțeleg.
- Mă bucur.
- Este bine să știi că instinctul sexual este unul care poate să transforme negativ viața omului.
- În ce sens?
- În sensul că îl face să trăiască o iluzie sau mai bine spus un simulacru al iubirii.

¹²⁴ <https://altarulcredintei.md/pilda-calugarului-inteleptsau-e-bine-de-luat-aminte/> (accesat pe 19.07.2025).

- De ce?
- Fiindcă pornografia este una care acționează pe perversiune.
- Așa este.
- Vezi?
- Mă bucur că mi-ați spus aceste lucruri.
- Pentru nimic.

“Când vizionarea pornografiei crește până la nivelul dependenței, 40% dintre „dependenții de sex” își pierd soții.¹⁶ În cazul tinerilor necăsătoriți, vizionarea materialelor pornografice reduce dorința de a întemeia o familie și a avea copii. Plăcerea facilă, fără investiții emoționale devine singurul scop al individului, vizionarea materialelor pornografice subminează relațiile dintre soț și soție, provocând multă suferință amândurora.”

Mary Anne Layden, Ph.D. (Center for Cognitive Therapy, Department of Psychiatry, University of Pennsylvania), Testimony for U.S. Senate Committee on Commerce, Science and Transportation, November 18, 2004, 2 apud Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) p. 25.

„Bărbații mărturisesc că-și iubesc mai puțin soțiile după perioade lungi de vizionare (și dorire) a femeilor reprezentate în materialele pornografice. [...]

De asemenea, expunerea intensă la pornografie îi determină pe bărbați să-și considere perechea mai puțin atrăgătoare, să fie mai puțin mulțumiți cu afecțiunea, înfățișarea fizică și comportamentul sexual ale acesteia.

Obişnuința cu stimularea sexuală intensă produsă de pornografie conduce la plictis și insatisfacție sexuală în cazul femeilor și bărbaților care vizionează astfel de materiale. Totodată se condiționează viziuni mai îngăduitoare asupra relațiilor sexuale extraconjugale și o atitudine recreativă privind sexualitatea, crescând astfel probabilitatea de a căuta plăcerea sexuală în afara căsniciei.”¹²⁵

CAPITOLUL 6

PROSTITUȚIA CA SIMULACRU AL IUBIRII CE SE MANIFESTĂ PRIN VINDEREA TRUPULUI IBOVNICULU ȘI SUFLETUL DIAVOLULUI

Ultimul simulacru al iubirii despre care vom vorbi aceste rânduri este prostituția. O găsim sub mai multe denumiri dar ea este prezentă din cele mai vechi vremuri și la mai toate popoarele lumii. Ce le determină pe unele femei să își vândă trupul pentru bani nu vom ști niciodată. Ceea ce voim să arătăm în această carte este că prostituția este un mare simulacru al iubirii sau mai bine spus un fel de *amăgire a iubirii*. De ce? Fiindcă la bază prostituția se bazează pe ideea de iubire: este vorba de o iubire pătimășă, voluptuoasă și carnală. Nimic mai mult. Cele mai multe prostituate sau gigolo¹²⁶ sunt unii care au renunțat să mai creadă că iubire o sinceră și dezinteresat mai poate exista pentru ei.

Prin urmare prostituate (masculină și feminină) devine o expertă sau un expert în arta seducerii. În marile orașe se pot vedea în anumite locuri sau pe anumite străzi în care prostituatele așteaptă să își racoleze clienți.

“Prostituția este o formă de muncă sexuală ce presupune implicarea în activități sexuale în schimbul unei plăți. Definiția „activității sexuale” variază și este adesea descrisă ca o activitate ce implică contact fizic cu clientul. Aceasta este cunoscută eufemistic ca „cea mai veche meserie din lume”. Majoritatea persoanelor care practică prostituția sunt femei și sunt numite prostituată sau lucrătoare sexuală, sau peiorativ „curvă” sau „târfa”.

Prostituția se manifestă sub diverse forme, în funcție de contextul cultural, economic și legal. Aceasta poate fi practică pe stradă, prin servicii de escortă, sau în cadrul unor unități specializate, precum bordelurile. În cazul serviciilor de escortă, întâlnirile pot avea loc fie la domiciliul clientului sau într-un hotel („out-call”), fie la reședința furnizorului sau într-un spațiu închiriat special („in-call”). Prostituția constituie una dintre ramurile industriei sexului, alături de pornografie, striptease-ul și dansul erotic.”¹²⁷

Ceea ce nu știu mai multe prostituate este că în momentul în care se pub în slujba prostituției ei bine nu fac decât să activeze mai mulți demoni care ajung să le controleze. Așa se face că ele deși uneori au remușcări ei bine

¹²⁵Virgiliu Gheorghe, *Pornografia. Maladia secolului XXI* (Editura Prodromos, 2021) pp. 23-24.

¹²⁶Gigolo este termenul pentru prostituția masculină.

¹²⁷ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Prostitu%C8%99Bie> (accesat pe 22.07.2025).

continuă cu acest mod de viață depravat. Prostituția a mers așa de depravată că în antichitate s-a ajuns la ceea ce s-a denumit ca prostituția sacră. Ce este prostituția sacră? Mai mulți zei și zeițe antice cereau ca în numele lor să se practice prostituția.

„În Grecia antică, atât femeile, cât și bărbații practicau prostituția. Cuvântul grecesc pentru prostituată este *porne*, derivat din verbul *pernemai* (a vinde). Prostituatele femei erau obligate să poarte haine distinctive și să plătească taxe. Solon a instituit primele bordeluri ale Atenei în secolul al VI-lea î.Hr, iar cu veniturile obținute din această activitate a construit un templu dedicat zeiței Afrodita, zeița plăcerii sexuale. Cu toate acestea, proxenetismul era strict interzis. În Cipru și în Corint, se practica un tip de prostituție religioasă, în care templul adăpostea, potrivit lui Strabon, mai mult de o mie de prostituate. În secolul al V-lea, prețul era de 1 obol, adică o șesime de drahmă, echivalentul unei zile de muncă pentru un lucrător obișnuit.

Prostituția masculină era comună în Grecia și era practică de băieți adolescenți. Băieții sclavi lucrau în bordeurile masculine din Atena, în timp ce băieții liberi care își vindeau favorurile riscau să-și piardă drepturile politice ca adulți. Clienții erau predominant bărbați. Atena colecta o taxă din veniturile obținute atât de prostituatele femei, cât și de cele masculine.”¹²⁸

Ei bine ceea ce puține prostituate sau gigolo știu este că în cadrul prostituției se ajunge la un smulacru al iubirii. Este vorba de o iubire decandată care nu numai că îl înjosește pe om și pe practicantul ei ci la fel de bine ajunge să îl ducă spre auto-distruge.

Prostituția este autodistructivă nu numai moral ci și medical fiindcă pentru a nu naște copii prostituatele se folosesc de mai multe anti-concepționale. Acestea s-au demonstrat că sunt dăunătoare sănătății în timp.¹²⁹ Cele mai multe prostituate nu sunt conștiente de acest lucru. Este adevărat că dacă nu ești un bărbat sau o femeie frumoasă nu ai mari șanse să reușești în prostituție. Totuși este bine să știm că prostituția este iluzia iubirii adevărată sau mai bine spus simulacru al iubirii adevărate. De ce? Fiindcă cele mai multe prostituate încă trăiesc cu nostalgia unei familii și a unei case fericite. Din motive existențiale la un moment dat ele eu renunțat să mai creadă în acest lucru. Dar totuși nostalgia și tânjirea există acolo undeva ascunsă în adâncul sufletului.

„Prostituția în Roma antică era legală, publică și răspândită. Chiar și bărbații romani de cea mai înaltă clasă socială aveau libertatea de a se angaja cu prostituate de orice sex fără a risca disapprobarea morală, cu condiția să dovedească autocontrol și moderație în frecvență. Unele bordeluri mari din secolul IV, când Roma începea să se creștineze, păreau a fi atracții turistice și erau posibil deținute de stat. Deși prostituția era larg acceptată, prostituatele erau adesea considerate rușinoase, fiind sclavi sau foști sclavi, iar dacă erau libere prin naștere, erau considerate persoane fără statut social (infames). Pe măsură ce Imperiul creștea, prostituatele erau adesea sclavi străini, cumpărați sau crescuți în scopul prostituției.

Campaniile religioase împotriva sclaviei, în perioada și după căderea Imperiului, au transformat prostituția într-o afacere. Sub Iustinian cel Mare, istoricul Procopius din Cezareea a afirmat că împărăteasa Teodora fusese o prostituată-actriță înainte de a ajunge la tron. Totuși, legislația lui Iustinian a vizat reducerea prostituției femeilor minore în anul 529 și a anulat legalitatea contractelor dintre proxeneți și prostituatele lor în 535. În același timp, acesta a exclus femeile angajate în taverna și hanuri de la pedeapsa pentru adulter, având în vedere că prostituția era considerată o parte a activității lor; acest lucru a dus la dreptul canonic de a interzice clericul să folosească astfel de locații.”¹³⁰

Prin urmare este bine să ne dăm seama că prostituția este un lucru rău (ceea ce este evident) sau că sunt mai puține prostituate care sunt conștiente că au ajuns să trăiască într-un simulacru al iubirii care este controlat de draci. Prostituatele se pot schimba dacă vor cu adevărat însă cele mai multe se complac în mizeria și noroiul în care au căzut.

După cum am spus au fost mai multe cazuri de mari prostituate care și-au venit în fire și au ajuns să își dea seama că drumul pe care au plecat este greșit și eronat.

¹²⁸ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Prostitu%C8%99Bie> (accesat pe 22.07.2025).

¹²⁹ <https://www.royalhospital.ro/articole-medicale/10-cele-mai-comune-efecte-secundare-ale-contraceptivelor/> (accesat pe 14.09.2025).

¹³⁰ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Prostitu%C8%99Bie> (accesat pe 22.07.2025).

Ceea ce s-a putut vedea din mai multe vieți de prostituate este că după ce au îmbătrânit mai multe dintre ele au ajuns la sinucidere. De ce? Fiindcă frumusețea tinereții le-a trecut și au ajuns să se vadă bătrâne și neputincioase și astfel au început să apară muștrările de conștiință și faptul acesta duce la deznădejde.

„Fiecare femeie din ținut trebuie să meargă o dată în viață la sanctuarul Afroditei și să se împreuneze cu un bărbat străin [...]. În sanctuarul Afroditei se așază multe femei, purtând pe cap o cunună împletită din sfoară; unele vin, altele pleacă. Femeile înșiruite lasă între ele locuri de trecere și străbătând aceste culoare străinii aleg. O dată ajunsă aici, femeia nu se întoarce acasă înainte ca un străin, aruncându-i bani în poală, să se împreuneze cu ea. Când aruncă banul, el trebuie să rostească aceste cuvinte: «O invoc pe zeița Militta». Pentru că asirienii o numesc Militta pe Afrodita [...]. Femeia îl urmează pe cel dintâi care i-a aruncat bani și nu respinge pe nici unul [...]. Cele care sunt frumoase pleacă repede, pe când cele urâte rămân aici multă vreme, neputând să împlinească legea; unele dintre ele așteaptă chiar trei sau patru ani. Și în unele cetăți din Cipru există un obicei asemănător cu acesta»¹³¹

Unii ar putea să spună că în cele din urmă dacă o prostituată ajunge să fie stăpânită de demoni ea nu poate să fie acuzată și nici vinovată de ceea ce face. Să fie lucrurile chiar așa? Nu. Prostituatele trebuie să știm că de cele mai multe ori se pun singure în slujba demonilor fiindcă după cum am spus mai sus sunt multe prostituate care sunt cât se poate de conștiente că ceea ce fac este rău. La fel de bine deși ar putea să își găsească alte ocupații nu acceptă să facă acest lucru.¹³²

„În Babilon există dovezi despre ritualul căsătoriei sacre. În special în zona Mesopotamiei. Aici, regele unui oraș-stat era legat ritual – simbolic sau literal, de consumarea căsătoriei cu preoteasa sacră a zeului orașului. Această uniune este cea dintre Inanna și Dumuzi, oferind fertilitate orașului.

Biblia face și ea referire la qedeshah, prostituatele sacre care apăruseră în Israel și Iudeea de secole. Unii cercetători susțin că aceste femei erau implicate în adorarea zeiței Ashtoreth (Astarte).

Indiferent dacă aceste cuvinte au fost prost traduse sau greșit interpretate, există relatări clare privind atribuțiile acestora. Biblia le-a demonizat chiar trăsăturile pe baza activității lor.

Se crede că Babilonul era văzut în acele vremuri ca un Amsterdam religios. Anticii nu făceau deosebire între religie și sex. Dealtfel, există culte care fac asta și astăzi. Oricare ar fi adevărul, dincolo de nuanțe, rămâne să ne gândim la cultul prostituției sacre prin prisma legalității Zeilor.

Femeile din oraș participau la câștigarea unui titlu numit “mireasa orașului” sau nagarvadhū. Cea mai frumoasă femeie era aleasă de rege și era respectată ca o Zeiță. Apoi servea ca și curtezană. Dansurile ei erau atât de scumpe încât și le puteau permite doar regii, prinții și lorzii.

Altă tradiție, numită devadasi, era de a aduce fete tinere în temple pentru a servi drept prostituate. Asta se întâmpla și în Nepal și se numește deuki.¹³³

Prin urmare este bine să ne dăm seama că dacă prostituatele vor sta și vor medita mai bine își vor da seama că toată viața lor este un fiasco sau mai bine spus un simulacru. De ce un simulacru? Fiindcă trebuie să știm că a își vinde trupul pentru bani este un lucru

- josnic,
- decadent,
- degradant
- și umilitor.

Cele mai multe prostituate sunt scârbite de ceea ce fac dar evident că neagă acest lucru fiindcă de multe ori fără să își dea seama o putere “ciudată” și “străină” a spus stăpânire peste ele. Această putere este puterea demonilor. Noul Testament ne spune cât se poate de clar că Iisus a scos 7 demoni din Maria Magdalena (Marcu 16:9). Maria Magdalena care mai apoi a devenit o sfântă trebuie să știm că era de meserie prostituată.¹³⁴

Prin urmare prostituatele trăiesc un simulacru al fericirii care este făcut în așa fel că ele nu și dau seama că demonii le controlează.

¹³¹ Anna Ferrari, Dicționar de mitologie greacă și romană, Ed. Polirom, Iași, 2003 apud <https://istoriiregasite.wordpress.com/2013/11/18/prostitutia-sacra/> (accesat pe 22.07.2025).

¹³² A se vedea Micea Bălan, *Istoria prostituției* (Editura Eurostampa, 2003).

¹³³ Olteanu Cosmin <https://redactiaropaganism.eu/2018/12/prostitutia-sacra-si-templele-sexului-in-antichitate/> (accesat pe 22.07.2025).

¹³⁴ Sunt unele opinii care neagă acest lucru dar este nu sunt conclusive.

Poate o prostituată învingă peste demonii prostituției? Dacă vrea cu adevărat da. Realitatea este că cele mai multe prostituate se complac în starea decadentă în care se află. De cele mai multe ori când se trezesc este mult prea târziu.

„In Grecia antică, Strabo povestește despre orașul Corint. Acesta înflorea datorită curtezanelor din templul Afroditei. El susține că templul era foarte bogat și avea peste 1.000 de slave, curtezane, femei și bărbați dedicați zeiței. El mai vorbește și de orasul Eryx din Sicilia. Aici era un templu dedicat Afroditei de mare onoare. În 464 î. Hr. Xenophon din Corint a dedicat o sută de femei Afroditei după câștigarea cursei. Poetul Pindar a compus o odă despre asta.”¹³⁵

O prietenă discuta cu o prostituată.

- Și cum mai merge?
- Ca de obicei?
- Greu?
- Da.
- De ce?
- Crezi că meseria de prostituată este ușoară?
- Nu.
- Și atunci de ce întrebî?
- Știi cum este?
- Cum?
- A putea să îți găsești altceva de făcut.
- Ce?
- Ai putea să fi menajeră sau învățătoare.
- Și cât am să câștig?
- Cât să trăiești decent.
- Fii serioasă.
- Ba da.
- Nu ai dreptate.
- Eu câștig într-o săptămână cât câștigi tu în 3 luni.
- Și îți place să stai în mocirlă?
- Nu.
- Eu cred că da
- Ba nu.
- La biserică nu îți place să mergi.
- La biserică?
- Da.
- Ce să caut eu acolo?
- Să te rogi.
- Să mă rog?
- Da.
- Ai înnebunit?
- Nu.
- Mă plictisesc la biserică.
- Eu cred că ar trebui să îți schimbi viața.
- Dar cum?
- Să te pocăiești.
- Să mă pocăiesc?
- Da.
- Cum?
- Tu știi că au fost cazuri de prostituate care au ajuns sfinte?

¹³⁵ Olteanu Cosmin <https://redactiaropaganism.eu/2018/12/prostitutia-sacra-si-templele-sexului-in-antichitate/> (accesat pe 22.07.2025).

- Nu.
- O să îți spun un caz.
- Care?
- De Sfânta Taisia ai auzit?
- Nu.
- Bogată și frumoasă, Thaisa era o prostituată atât de cunoscută, încât numeroșii săi amanți se băteau ca să obțină favorurile sale.
- Înțeleg.
- De aceste scandaluri a auzit și Pafnutie, unul dintre părinții renumiți ai Egiptului, care s-a deghizat în haine lumești și a venit la ea.
- Și?
- I-a vorbit despre viitoarea judecată a lui Dumnezeu, când va fi chemată să dea socoteală pentru toți cei care păcătuiau din cauza sa.
- Frumos.
- Iar cuvintele sale au convins-o să își schimbe modul de viață.
- Chiar?
- Da.
- Și?
- A renunțat la toată averea sa și l-a urmat pe acesta în pustie.
- Ce frumos.
- Pafnutie a dus-o la o mănăstire de maici, unde a stat timp de trei ani, zăvorâtă într-o chilie întunecată.
- Și?
- Când părintele s-a dus să o vadă, a insistat să iasă afară, dar ea a preferat să rămână tot acolo.
- Nu pot să cred.
- După două săptămâni de la vizită, Thaisa a murit, primind iertarea deplină.¹³⁶
- O poveste cu un final fericit.
- Problema este că după creștinismul ortodox ca să intre în rai o prostituată trebuie să se pocăiască.
- Înțeleg.
- Și tu te poți întoarce.
- Aș vrea dar nu cred că pot.
- Ba poți.
- Cum?
- Voi fi cu tine.
- Chiar?
- Nu sunt eu prietena ta cea mai bună?
- Ba da.
- Și atunci?
- Ne vom ajuta amândouă.
- Nu știam că ții atât de mult la mine.
- Pentru ce sunt prietenele?
- Așa este.
- Deci voi fi cu tine.
- Nici nu știi cât de mult mă bucur.
- Totul este să ai voință.
- Am.
- Bine.
- Dar este slabă.
- Amândouă vom birui.
- Așa este.

¹³⁶ <https://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfanta-taisia-157486.html> (accesat pe 14.09.2025).

„Oricât de ciudat, nelalocul lui sau exagerat ar suna, se pare că prostituția sacră, prostituția religioasă sau prostituția de templu, cum mai este denumită, a fost cunoscută majorității culturilor primitive și antice de pe fiecare continent. Evident, cele mai multe relatări istorice și precum și studii asupra fenomenului, au în vedere culturile antice de pe țărmurile Mediteranei, fie ele europene, nord africane sau din Orientul Apropiat.

Dar și India, Oceania, ba chiar și cele două Americi și-au avut propriile prostituate sacre, oricare le-au fost numele și titlurile locale. Fapt foarte interesant și demn de reținut, deși în timp aura de sacralitate a acestei categorii de femei a început să se diminueze sub assaltul aspectului material-comercial, începuturile acestui obicei au fost fără îndoială religioase.”¹³⁷

Prin urmare este bine să ne dăm seama că prostituția se bazează pe nobilul sentiment al iubirii dar ajunge să îl mistifice și să în degradeze astfel încât iubirea devine un simulacru.

După cum am spus sunt multe simulacre ale iubirii în lumea noastră. Violul este la fel de bine un simulacru și trebuie să ținem cont de acest lucru. La fel de bine mai sunt și perversiunile sexuale care sunt și ele simulacre ale iubirii. Este bine să ne dăm seama de aceste lucruri fiindcă sunt mulți care în zilele noastre încearcă să ne convingă că în cele din urmă prostituția este un lucru bun și ea trebuie legalizat, adică să fie considerată o meserie ca restul meseriilor.¹³⁸

După cum am spus sunt puține femei și bărbați care practică prostituția care își dau seama că trăiesc într-un simulacru al iubirii. De ce? Fiindcă ei se lasă duși de porniri pervertite insuflate de demoni. Ceea ce se poate vedea este că mai toate prostituatele sunt certare cu religia și deci cu Hristos. Nu vom vedea prostituate care să frecventeze des biserica fiindcă să fim realiști biserica și prostituția sunt incompatibile.

“În universul spiritual arhaic și antic, linia dintre prostituția laică sau maritală era adesea dificil de trasat, iar obiceiurile care includeau promiscuitatea de tip ritualizat nu făceau decât să confuzeze și mai mult situația într-un domeniu și așa complex și delicat. Concret vorbind, la prima vedere, prostituția sacră consta într-o serie de ritualuri sexuale compuse din acte sexuale propriu-zise sau alte activități cu conotații sexuale care aveau cu toate loc sub forma unei venerări religioase, similare cumva reproducerii unor forme ale ritualurilor fertilității sau ale căsătoriilor divine (mai cunoscute sub termenul de hierogamii).”¹³⁹

Ceea ce se poate afirma despre prostituție este că practicarea ei duce la vinderea sufletului diavolului. Aceasta fiindcă după cum știm Dumnezeu nu este pentru desfrânare și prostituția este o formă de desfrânare. De unde știm că prostituția nu este pe placul lui Dumnezeu? Din Decalogul primit de prorocul Moise pe Muntele Tabor. Acolo una dintre porunci spune cât se poate de clar: să nu fi desfrânat.

Prin urmare este evident că Dumnezeu nu iubește desfrânarea. Ei bine acest lucru are loc în prostituție. Sunt mai multe filme și romane care au ajuns să susțină prostituția și sunt tinere fete care văd un viitor în această practică. Ei bine ele ar trebui să își dea seama că pe această cale vor intra într-un simulacru al adevăratei iubiri. Aceasta fiindcă după cum am spus iubirea o nevoie

- ontologică
- ființială
- și existențială

a omului.

„După cum spuneam, fenomenul era extrem de complex ca desfășurare. Uneori, preotesele templelor sau cultelor respective se culcau cu credincioșii, iar acele acte sexuale reprezentau deopotrivă forme de plată pentru jertfele și ofrandele aduse de aceștia, precum și forme de inițiere sexuală în practici erotice accesibile doar celor considerați demni de aceste tipuri de misterii sexuale. Pe de altă parte, însăși termenul din greaca veche de hierodoulos sau hierodule, care desemna prostituatele sacre din templele grecești, descria uneori o categorie aparte de sclave care pentru a-și câștiga libertatea alegeau să își dedice serviciile sexuale credincioșilor unor anumite zeități în speranța eliberării.

În alte locuri ale lumii precum India, prostituția de templu era o cerință obligatorie pentru fetele care făceau parte din anumite caste. Spre exemplu tinerele femei din triburile Santal aveau obligația de a fi prostituate publice cel puțin o dată în decursul vieții lor, fapt similar cu îndatoririle prescrise tuturor femeilor din Babilon. În casta

¹³⁷Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

¹³⁸ Ronald Weitzer, *Legalizing Prostitution: From Illicit Vice to Lawful Business* (New York University Press, 2011).

¹³⁹ Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

țesătoarelor din Tamil Nadu, era considerat normal și adecvat ca încă de la naștere, măcar una dintre fiicele unei familii trebuia să fie selectată și consacrată servirii zeului tutelar, ca una dintre prostituatele sacre ale divinității respective. În sudul Indiei, dansatoarele de la temple erau similare ca îndatoriri cu femeile devadasis, și erau considerate drept soții legitime ale zeităților, precum și ale regilor care domneau pe atunci.

Înapoi în Europa Antică, istorici precum Strabon și Herodot ne-au transmis o listă lungă de popoare, culturi și locuri în care se practica prostituția sacră în acele vremuri. Cu toate acestea, cei doi istorici pretindeau totuși că pe vremea lor astfel de practici începuseră să dispară în Grecia și Egipt.¹⁴⁰

Este evident că prostituția este un lucru rău fiindcă bunul simț ne spune acest lucru. Totuși ceea ce voim noi să adăugăm prin aceste rânduri este că la fel de bine prostituția este un simulacru al adevăratei iubiri. Este vorba de iubirea față de semenii dar și de iubirea față de Dumnezeu. Este cu adevărat un lucru josnic să ajungi să crezi că a îți vinde trupul este o formă de viață bună și legală.

Prostituția este o manifestare a oamenilor slabi care nu știu să își controleze sentimentele și să se dedice unei iubiri

- curate,
- sincere
- și frumoase.

Simulacru al iubirii dintre prostituată și ibovnicul ei este un lucru care evident că este pe placul diavolului. De ce? Fiindcă diavolul și demonii sunt unii care tot ceea ce fac este să întoarcă pe dos legile și poruncile lui Dumnezeu. În acest sens am vorbit în această carte despre faptul că sunt mai multe simulacre al iubirii pe care demonii au ajuns să le cultive și să le mențină în lumea noastră. Prostituția este una dintre ele.

Mai multe viziuni din lumea de dincolo au arătat că desfrânații și desfrânatele nu ajung în rai ci se duc în iad. Iată prin urmare că consecințele faptelor noastre pot să fie veșnice sau eterne.

„Mai departe, spre vestul Europei, apar și hierodule sacre în Italia și Sicilia. O notă deosebit de interesantă este menționarea prostituatelor sacre în Vechiul Testament al Bibliei. Acolo, ele apar sub două denumiri distincte în limba ebraică veche pentru prostituate, anume „zonah” și „kedeshah”. În timp ce zonah semnifică prostituata simplă sau femeia cu moravuri ușoare, kedeshah avea o pronunțată semnificație sacră.

Cu toate că kedeshah erau omniprezente în religiile canaanite, se pare că ele nu aveau nici un loc în iudaismul propriu-zis. Totuși în varianta ebraică a Deuteronomului, ambele categorii de prostituate sunt menționate în versetele 23:17-18. În Cartea lui Ezechiel, Olohah și Oholibah apar ca niște alegorice mirese ale lui Elohim și ele reprezintă Samaria și Ierusalimul. Cele două femei-provincii se pare că au îmbrățișat prostituția în Egipt încă din tinerețe, iar Ezechiel le condamnă pe amândouă drept vinovate de alianță politică și religioasă cu triburile păgâne și politeiste înconjurătoare.”¹⁴¹

Prostituția este și ea în căutarea unei forme de iubire dar trebuie să știm că este o formă

- degradată,
- decadentă,
- josnică
- și murdară.

Acesta este motivul pentru care am spus că prostituția este un simulacru al adevăratei iubiri. Lumea prostituției este una care se leagă de cele mai multe ori de interlopi. Este de multe ori lume în care

- drogurile,
- crima
- și violența

sunt în elementul lor.¹⁴²

Simulacru al iubirii în care cad prostituatele și ibovnicii lor trebuie să știm că nu durează mult. De ce? Fiindcă odată cu vârsta s-a putut vedea că scade și apetitul sexual. În acest sens este bine să ne dăm seama că prostituția este fără doar și poate o mare problemă a vremurilor noastre. O formă de prostituție este ceea ce se numește în zilele noastre ca damele de companie care sunt servicii pe care unele agenții le oferă celor interesați. La fel de bine mai

¹⁴⁰Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituaia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

¹⁴¹ Idem.

¹⁴²Nils Johan Ringdal, *Love for Sale: A World History of Prostitution* (Grove-Atlantic, 2007).

trebuie să știm că tot o formă a prostituției este masajul erotic făcut de mai multe societăți mai mult sau mai puțin secrete.

„La triburile Tahu din vestul Mexicului, fetele desemnate pentru oficierea prostituției sacre erau stimate și consacrate cu multă ceremonie la marile festivaluri anuale, când erau prezenți toți marii șefi de triburi din zonă. După terminarea sărbătorilor, femeile respective se retrăgeau în corturi speciale, iar șefii și căpetenii veneau rând pe rând pentru a avea acte sexuale cu ele. Prostituatele sacre se dăruiau fără opreliști credincioșilor care aduceau ofrande la temple.

Devenind astfel preotese și prostituate sacre pentru tot restul vieții, femeile din toate regiunile care au cunoscut pe vremuri acest obicei, nu refuzau niciodată pe oricine plătea o anumită sumă. În concepția lor și a societăților umane respective, ele erau femeile divinităților, iar destinul și statutul lor erau peste cel al femeilor obișnuite.

Chiar și după ce unele dintre ele se măritau – ceea ce le era permis după un anumit număr de ani – această obligație asumată în momentul inițierii lor, nu se sfârșea decât atunci când vârsta și decrepitudinea fiziologică le împiedica să mai aibă acte sexuale.”¹⁴³

Prin urmare prostituția a ajuns să se dezvolte în zilele noastre:

- dame de companie,
- masaj erotic,
- telefonul erotic etc

sunt cu toate lucruri care fac parte din acest mare simulacru mare al iubirii adevărate. De ce? Fiindcă este bine să ne dăm seama că demonii sexualității – și deci ai prostituției – sunt unii care nu conving pe care amiabilă și rațională. Astfel ei ajung să distorsioneze realitatea nevoii de iubire a omului și astfel că au creat acest simulacru al prostituției. Este bine să ne dăm seama de el și să ne ferim pe cât putem.¹⁴⁴

După cum am spus prostituția este o mare problemă nu numai morală și psihologică. De ce? Fiindcă cei care o practică ajung să o considere frumoasă și bună ceea ce în realitate nu este. Prostituția este o problemă psihologică în sensul că prostituatele și ibovnicii lor cred că cine știe ce

- stări
- și sentimente

frumoase și draguțe trăiesc.

Ei bine acest lucru nu are loc în realitate. Ceea ce trăiesc prostituatele lor este un cras și grosier simulacru al iubirii și ceea ce este mai trist este că în sens creștin ortodox ei își dau neașteptate suferințe.

În prostituție totul este despre trup și niciodată despre suflet. Ori trebuie să știm că ortodoxia ne spune că nu suntem numai trup ci la fel de bine și suflet.

„În alte părți ale lumii, statutul lor social era deosebit de înalt. Spre exemplu, femeile din clanul algerian Walad'abdi practicau această profesiune, și deși aici ea semăna mult cu prostituția laică, femeile în cauză erau deseori privite ca niște sfinte, căci statutul și prosperitatea întregului clan depindea în mare măsură de serviciile lor. Și acesta nu era deloc un caz singular. Multe temple, religii antice și comunități umane au supraviețuit în timp în mare măsură datorită femeilor care au ales să-și sacrifice potențială familie pentru a servi drept prostituate pentru zeii onorați atât de ei, cât și de popoarele în mijlocul cărora se născuseră.

Prostituatele sacre au avut roluri importante și în cadrul religios al Romei Antice. În special în luna aprilie, căci încă din data de 1 aprilie, femeile celebrau Fortuna Virilis-Norocul Bărbătesc, în cadrul Veneraliilor, sărbătorii-festivaluri închinată zeiței Venus. Conform lui Ovidiu, exilatul de mai târziu prin părțile noastre, la Tomis, prostituatele însoțeau femeile măritate în diverse ritualuri specifice acestei sărbători a virilității masculine. Pe data de 23 aprilie, prostituatele ofereau donații la templul lui Venus Erycina, o zeitățe asociată cu prostituția. Întâmplător sau nu, data calendaristică coincidea cu Vinalia – festivalul vinului, celebrat de fapt pe 25 aprilie, odată cu Robigalia, o sărbătoare agrară arhaică destinată protejării recoltelor.

¹⁴³Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

¹⁴⁴Teela Sanders, Maggie O'Neill, *Jane Pitcher, Prostitution: Sex Work, Policy and Politics* (Sage Publications Ltd, 2009).

Pe 27 aprilie, romanii sărbătoreau Floralile, care aveau loc în onoarea zeiței Flora. Aici aveau loc dansuri erotice în care prostituatele sacre se dezbrăcau complet, încet și lasciv pe un fond muzical ritualic. Însă toate acestea par demult apuse și dispărute. Sau nu?¹⁴⁵

Dacă ar sta și s-au ruga mai mult – ceea ce nu prea este cazul – ei bine prostituatele și-ar putea da seama că trăiesc un simulacru al adevăratei iubiri și viața lor este trăită în minciună și falsitate. A exploata pentru bani niște instincte primare ale omului este fără doar și poate un lucru reprobabil și imoral. Iată de ce am decis să includem în această carte un capitol despre prostituție. Aceasta fiindcă după cum am spus ea încă face ravagii în societatea noastră.

„Spre surprinderea multora înclinația omului modern de tip occidental pentru promiscuitate, rebeliune, dorința de a fi aparte cu orice preț a dus la reapariția fenomenului aproape de zilele noastre. Evident că aceste cazuri nu au mai nimic cu ce s-a întâmplat în Antichitate, dar cei care le-au pus și le mai pun încă în practică, se revendică cu de la sine putere tocmai de la acele practici străvechi.

Bunăoară în deceniile 70 și 80 ale secolului trecut, mai multe secte religioase occidentale și nu numai practicau anumite forme de prostituție religioasă ca pe o formă deosebit de eficientă de a recruta noi potențiali credincioși. Între aceste secte s-au evidențiat în mod deosebit Children of God și Church Of The Most High Goddess, care prin scandalurile sexuale create au atras atenția autorităților din țările unde acestea activau.

Pe de altă parte, fenomenul prostituției sacre rămâne unul care merită studiat de către istorici, arheologi, sociologi, psihologi și alte categorii de cercetători. La urma urmei, și acest capitol al omenirii spune atât de multe despre noi, oamenii...¹⁴⁶

Doi moraliști discutau într-o zi.

- Știi ce?
- Ce?
- De ce aleg unele femei să se prostitueze?
- Nu numai femei.
- Și bărbați?
- Da.
- Așa este.
- Cele mai multe femei se prostituează dintr-un motiv simplu.
- Care?
- Vor bani mulți fără muncă.
- Oare?
- Da.
- Nu știu ce să spun.
- Oricum cele mai multe prostituate o sfârșesc prost.
- Am mai auzit acest lucru.
- Da, fiindcă nimeni nu le mai vrea când sunt bătrâne.
- Așa este.
- Problema este că ele nu gândesc pe termen lung.
- De ce?
- Fiindcă prostituatele sunt departe de a fi interesate de filosofie.
- Totuși Hristos a mâncat și a băut cu prostituatele.
- Fiindcă a voit întoarcerea lor.
- Așa este.
- Și ce crezi se mai poate pocăii o prostituată?
- Da.
- Cum?
- Dacă vrea cu adevărat.
- Dar nu prea vreau din ce știu ele.

¹⁴⁵ Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

¹⁴⁶ Nicu Pîrlog https://moldova-suverana.md/article/prostituia-sacr-secretul-ruinos-al-omenirii_8891 (accesat pe 22.07.2025).

- Nu prea vreau.
- Știi vre-un caz de prostituată care s-a pocăit?
- Sunt mai multe.
- Spune-mi și mie unul.
- Bine.
- Te ascult.
- Orfană de la vârsta de 7 ani, Maria a fost crescută de unchiul său, pustnicul Avraam.
- Și?
- Locuiau în chilii învecinate, iar copila era tratată ca un ucenic.
- Frumos.
- Mai târziu a fost sedusă de un monah aflat în vizită și a păcătuit cu acesta.
- Nu se poate.
- Maria nu a îndrăznit să-i spună lui Avraam ce se întâmplase și a fugit în timpul nopții.
- Îmi dau seama.
- S-a dus într-un bordel și a trăit un timp ca prostituată.
- Vai de mine.
- Acolo a ajuns și unchiul său, deghizat în soldat, și a convins-o să vină cu el.
- Și?
- Nu i-a reproșat nimic, ci i-a vorbit doar despre milă și iubire.
- Frumos.
- Din bordel, Maria s-a întors în pustiu, unde a rămas până la moarte, trăind în pocăință.¹⁴⁷
- O poveste cu final fericit.
- Așa este.
- Deci sunt și prostituate care își vin în fire?
- Da.
- Mai puține nu?
- Da.
- Nu știam de această Marie a lui Avraam.
- Este un caz clasic din creștinismul ortodox.
- Sunt în urmă cu religia.
- Te poți aduce la zi.
- Crezi?
- Da.
- Sunt multe culturi care susțin prostituția.
- Din nefericire.
- Așa este.
- De ce oare?
- Oamenii pot să decadă foarte mult.
- Cât de mult?
- Până la un stadiu pur carnal.
- Din nefericire.
- Așa este.
- Și mai este ceva?
- Ce?
- După cum știi prostituția se bazează pe sentimentul iubirii.
- Așa și?
- Este vorba mai mult de un simulacru al iubirii.
- În ce sens?
- În sensul că demonii pot crea iluzia adevăratei iubiri.

¹⁴⁷<https://www.crestinortodox.ro/sfinti/maria-nepoata-avvei-avraam-icoana-mantuirii-73077.html> (accesat pe 15.09.2025).

- Dar care nu este iubire în sens adevărat?
- Da.
- Ai dreptate.
- Mă bucur că ești de acord.
- Cum să nu fiu?

“În mitologia aztecă, Tlazolteotl (sau Tlaçolteotl) este zeița purificării, a băilor cu aburi, a moașelor și o patroană a preacurvarilor. În limba nahuatl, cuvântul tlazolli se poate referi la vicii sau boli. Astfel, Tlazolteotl a fost o zeiță a păcatelor, viciilor și nelegiuirilor sexuale. Cu toate acestea ea a fost o zeiță de purificare, de asemenea, care ierta păcatele și vindeca bolile cauzate de nelegiuiri, în particular nelegiuirile sexuale. Natura ei duală este văzută în epitele ei; Tlaelquani (cel care comite păcate) și Tlazolmiquiztli (moartea cauzată de dorință), și Ixcuina sau Ixcuinan (cea cu două fețe). În civilizația aztecă, Cihuacalli era numele clădirilor în care autoritățile politice și religioase permiteau prostituția. Cihuacalli înseamnă de fapt „casă de femei” și era un spațiu închis cu camere care se deschideau spre o curte interioară. În mijlocul curții interioare era statuia Tlazoteotl, Zeița murdăriei. Autoritățile religioase credeau că femeile au dreptul să lucreze ca prostituate, dacă doresc, dar numai în locuri păzite de zeița murdăriei care avea puterea de a incita activitatea sexuală dar și puterea de curățare spirituală.”¹⁴⁸

CONCLUZII

Marile opere de artă ajung de multe ori să fie falsificate. Se cunosc în acest sens mai multe tablouri sau sculpturi care fiindcă au fost capodopere au fost furate și înlocuite cu copii. Ei bine ceea ce am voit să arătăm în această carte este că sub o formă sau alta demonii sexualității sunt unii care ajung să falsifice și să transforme cel mai sublim și mai nobil sentiment de care este capabil omul – adică iubirea – într-un surogat al ei sau ceea ce am denumit ca fiind simulacrele iubirii. Am vorbit în această carte numai de 6 simulacre ale iubirii:

- masturbația mai ales la adolescenți,
- adulterul
- erotismul,
- pornografia,
- homosexualitatea și lesbianismul
- și prostituția.

Simulacrele iubirii însă trebuie să știm că sunt mult mai multe. Egoismul, megalomania oamenilor de stat care sunt centrați pe o iubire de sine exagerată,¹⁴⁹ individualismul care se centrează numai pe propriile interese sau narcisismul sunt cu toate simulacre ale iubirii. Este vorba de o iubire degenerată care îl poate duce pe om pe căi străine de sine însuși și de Dumnezeu. Am arătat în această carte că spiritualitatea creștin ortodoxă vorbește de un demon (sau mai mulți demoni ai sexualității) care sunt unii ce vor să îl facă pe om să pășească pe căi străine de normele bunului simț cum sunt

- obscenitatea,
- vulgaritatea,
- promiscuitatea
- voluptatea
- sau lascivitatea.

“Un moralist contemporan considera că lumea în care trăim, mult prea permisivă și laxă din punct de vedere moral, oferă omului orgii televizate, păcatele ridicate la rang de normalitate și generalizate. Iar toate acestea îl asaltează pe bietul om, îl provoacă și îl incită. Simpla amintire a lor îl urmărește și caută să îl târască din nou în păcate. Robul păcatului și în mod deosebit al desfrâului trăiește într-o lume iluzorie și ireală, a poftelor și dorințelor, având contacte slabe și rare cu lumea concretă și reală, cu persoana umană. El are iluzia iubirii, și cu atât mai puțin a iubirii adevărate, iar persoana iubită devine, în fond, o proiecție a dorințelor sale, o oglindă în care el se vede în ceea ce are mai josnic și inferior.

¹⁴⁸ <https://ro.wikipedia.org/wiki/Tlazolteotl> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁴⁹ Pedro Arturo Aguirre, *Istoria megalomaniei* (București, 2016).

Sfinții Părinți numesc păcatul ceață, zgură, întuneric, boală și vorbesc despre negura și pâcla păcatului, despre iadul păcatului, în sensul că acesta ne îndepărtează de Dumnezeu, de aproapele și chiar și de sinea noastră.

Aceiași Sfinți Părinți vorbesc despre suflet ca despre o fereastră. Prin Botez, această fereastră este luminoasă, curată, transparentă. Însă fiecare faptă rea o întunecă. Prin fiecare fărădelege, păcat și patimă, este ca și cum am înmuia o bidinea groasă într-o căldare cu vopsea neagră și, în funcție de gravitatea păcatului săvârșit, mai tragem o tușă pe fereastra sufletului. Un păcat mai mic sau mai ușor, o bidinea pe cant, unul mai mare sau mai greu, o bidinea pe întreaga ei suprafață.”¹⁵⁰

Simulacrele iubirii sunt unele care pot apare în om dacă acesta nu duce o viață spirituală. Am arătat că sunt mai multe spiritualități din orientul extrem – cum este tantra yoga¹⁵¹ – care în realitate sunt unele care chiar care se bazează pe acest simulacru al iubirii adevărate.

Este adevărat că atunci când suntem asaltați de acești demoni ai sexualității sunt mai mulți care se sperie. Mai ales la adolescenți acest lucru poate să fie văzut pe care demonii îi atacă mai ales prin masturbație. Ceea ce trebuie să știm este că mai toți sfinții părinți creștin ortodocși ne spun că dacă voim cu adevărat putem să alungă acești demoni ai sexualității și putem să fim liberi de

- tirania
- și sclavia lor.

De ce? Fiindcă prin sexualitate ei bine demonii vor să ne tina captivii lor.

“Și tot din păcat în păcat, din bidinea în bidinea, ajungem să încețoșăm și să întunecăm total sufletul nostru. Din cauza întunericului, a ceții și a pâclei introduse în „văzduhul inimii”, ajungem să trăim într-o grea și adâncă orbire. Pentru că păcatul, mai presus de toate, este orbire sufletească. Din cauza acestei cecități spirituale ajungem să nu mai putem privi spre zărilor senine ale vieții, spre Dumnezeu, nici pe orizontală, spre aproapele nostru, ba chiar întunericul se instalează în interior, în profunzime, în adâncul sufletului nostru. Suntem ca într-o cameră obscură, în care nu numai că nu mai distingem în afară, ci nu mai observăm nici în interior și, din cauza întunericului, ajungem să ne vătămăm pe noi înșine, lovindu-ne de lucrurile pe care le întâlnim, de care ne ciocnim și în care ne împotmolim pe cale.

Calea de spălare a negreții sufletului, a ceții și pâclei păcatului o constituie pocăința. Prin lacrimile de căință, prin plânsul cel duhovnicesc, omul spală fereastra sufletului și, astfel purificat, ajunge să privească și să deslușească din nou spre cer, spre aproapele și în sine însuși. Aventura explorării lumii interioare este pentru ființa umană experiența cea mai profundă, lupta cea mai importantă, câștigul cel mai înalt și mai de preț.”¹⁵²

Am arătat în această carte că mai ales la tineri trebuie să știm că ei sunt vulnerabili sexual și trebuie să fim mult mai atenți cu ei. Acest lucru nu înseamnă că suntem de acord cu introducerea orei de educație sexuală în școli după cum de mai multe ori se vehiculează în mas media.¹⁵³

La fel de bine după cum am spus în această carte la început am vorbit despre faptul că fiindcă Dumnezeu este iubire ei bine omul ajunge să fie unul care să simtă nevoia de a iubi la fel ca El. Avem aceste sentimente de iubire fiindcă ele ne vin de la Creatorul și Dumnezeu nostru. Nu trebuie să uităm acest lucru.

“Și tot din păcat în păcat, din bidinea în bidinea, ajungem să încețoșăm și să întunecăm total sufletul nostru. Din cauza întunericului, a ceții și a pâclei introduse în „văzduhul inimii”, ajungem să trăim într-o grea și adâncă orbire. Pentru că păcatul, mai presus de toate, este orbire sufletească. Din cauza acestei cecități spirituale ajungem să nu mai putem privi spre zărilor senine ale vieții, spre Dumnezeu, nici pe orizontală, spre aproapele nostru, ba chiar întunericul se instalează în interior, în profunzime, în adâncul sufletului nostru. Suntem ca într-o cameră obscură, în care nu numai că nu mai distingem în afară, ci nu mai observăm nici în interior și, din cauza întunericului, ajungem să ne vătămăm pe noi înșine, lovindu-ne de lucrurile pe care le întâlnim, de care ne ciocnim și în care ne împotmolim pe cale.

¹⁵⁰ Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfrantarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁵¹ Daniel Odier, *Tantra yoga* (Neri Pozza Editore, 2018).

¹⁵² Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfrantarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁵³ Iosafat Matheos, *Dezvoltarea psihosexuală a copilului și rolul părinților. O abordare psihanalitică* (București, 2015).

Calea de spălare a negreții sufletului, a ceții și pâclei păcatului o constituie pocăința. Prin lacrimile de căință, prin plânsul cel duhovnicesc, omul spală fereastra sufletului și, astfel purificat, ajunge să privească și să deslușească din nou spre cer, spre aproapele și în sine însuși. Aventura explorării lumii interioare este pentru ființa umană experiența cea mai profundă, lupta cea mai importantă, câștigul cel mai înalt și mai de preț.”¹⁵⁴

Simulacrele iubirii sunt unele care ajung să ne facă să trăim într-o lume imaginară și a surogatelor sentimentale. Ajungem să fim captivi în aceste simulacre ale iubirii fiindcă nu mai voim să ținem cont de chemarea noastră la sfințenie. Dacă am face ceea ce ne-a spus Iisus că: "căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra" (Matei 6:33). Evident că nu am mai cădea în aceste simulacre ale iubirii și am trăi o iubire autentică și validă.

Simulacrele iubirii de multe ori apar într-o căsnicie după cum am vorbit în această carte când fiindcă soții nu se cercetează pe sine de mai multe ori ajung să simtă că iubirea lor a devenit un simulacru și cea ce este și mai trist este că între timp au apărut și copii.”¹⁵⁵

Simulacrele iubirii sunt unele camuflează faptul că adulterul sau pornografia sunt simulacre ale adevăratei iubiri. Cei mai mulți se complac în aceste lucruri și nu vor să iese din ele fiindcă acest simulacru al adevăratei iubiri a ajuns să fie unul care să îți țină captivi. Captivi cui? Evident că nu lui Dumnezeu.

Trebuie să ne dăm seama că iubirea este unul dintre cele mai frumoase sentimente pe care le putem avea însă trebuie să ne dăm seama că ea trebuie să fie

- menținută,
- păstrată
- și susținută

de o stare de trevie sau mai bine spus de o stare de vigilență care să nu ne ducă pe căi ciudate și străine de etosul agapic.

„Credința ortodoxă este o credință a discreției și a bunului simț. Nu intră în sufletului uman și în intimitățile acestuia fără să i se ceară, nu îl bruschează și nu îl rănește. Cu toate acestea, nimic din ceea ce este uman nu îi este străin și necunoscut. Pe toate cele ale omului fizic și launtric le cunoaște; caută să le cultive pe cele frumoase și înalte, iar pe cele imperfecte sau păcătoase încearcă să le prefacă și să le înduhovnicească. Iar unul dintre aceste unghere ascunse ale vieții umane, de care depinde de multe ori realizarea de sine, o constituie și viața trupească.

Sfântul Maxim Mărturisitorul, cel mai adânc gânditor creștin, spunea că omul se află într-o permanentă alergare spre plăcere și într-o fugă neconținută din calea oricărei forme de durere. Caută să își provoace și să își procure plăceri cât mai numeroase, neștiind că în însăși ființa acestora se ascund colții durerii, efecte ale păcatului. Caută plăcerea cu orice preț și sacrificiu, însă ajunge să constate că în viață nu există plăcere decantată total de durere. Plăcerea cheamă durerea, o strigă și o introduce în însăși adâncul ființei sale. O plăcere mai mică provoacă o durere pe măsură, o plăcere mai mare instalează suferința grea, însă omul caută să evadeze din brațele durerii în plăcere, iar din suferință, în tăgăduirea ei. Și astfel, până la suferințele cele mai mari și grele, în permanentă progresie și direct proporțional cu plăcerile gustate, iar toate, până la moarte.”¹⁵⁶

Cu toți voim să iubim și să fim iubiți însă ceea ce are loc de mai multe ori este că ajungem să ne depărtăm de autenticitatea acestei iubiri. Așa se face că se ajunge la mai multe deviații. Am spus că sunt mai multe alte auzim voci din comunitatea LGTB cum că ceea ce trăiesc ei este adevărata iubire. Evident că nu este cazul. După cum ne spun mai multe mărturii patristice și duhovnicești aceștia sunt controlați de demoni și ceea ce este trist este că nu mai vor să lupte să iese de sub controlul lor.

„Același Sfânt Maxim Mărturisitorul consideră că păcatul „formăluiește” mintea, adică îi dă acesteia forma sa. Și, poate în nici un alt păcat și în nici o altă patimă nu se simte acest lucru mai exact decât în patima desfrâului. Trăim

¹⁵⁴ Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfranarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁵⁵ *Cum să întemeiem o familie ortodoxă. 250 de sfaturi înțelepte pentru soț și soție de la sfinți și mari duhovnici* (București, 2025).

¹⁵⁶ Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfranarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

într-o lume a senzualității debordante, într-o lume în care plăcerea trupească a fost ridicată la rangul de religie. O lume în care spiritele „emancipate” vorbesc despre o adevărată „revoluție” sau despre o „nouă dezordine sexuală”.¹⁵⁷

Am vorbit în această carte că societatea noastră de azi militează pentru o emancipare sexuală ce este resimțită mai ales în rândul tinerilor. Acest lucru a început în America secolului XX și se continuă și în zilele noastre fiind cunoscut sub numele de Revoluția Sexuală.

Revoluția sexuală trebuie să știm că este tot un surogat al iubirii fiindcă ea este una care e face să fim cât se poate de atenți și precauți cu iubirea pe care o avem fiindcă dacă nu suntem cât de cât exigenți ei bine vom ajunge să fim unii care să intre într-un simulacru al ei. Am văzut că lumea de azi este plină de simulacre al iubirii. Sunt mulți narcisiști care cred că trăiesc iubirea autentică prin faptul că se iubesc numai pe sine și tot ceea ce fac este să țină la propria lor persoană.

„Oriunde ne mișcăm, pe oriunde umblăm, suntem provocați. Nu există program de televiziune care să nu transmită, sub aparența constatării vinovăției, scene ispititoare; nu putem căuta o știre decentă, fără să vedem alături anunțuri matrimoniale lascive: chiar și discuțiile noastre cele mai inocente poartă de multe ori în ele amprenta senzualului, a plăcerii trupești sau fizice. Toate aceste imagini, toate aceste oferte atacă sufletul omenesc, provocându-l să guste plăcerea. Câtă dreptate avea Sfântul Ioan Casian, marele ascet care a divulgat răutatea păcatelor și a patimilor, să spună că desfrânarea „atacă neamul omenesc din primele momente ale tinereții (pubertatea sau adolescența) și că doar puțini sunt aceia care s-au eliberat deplin de ea, până la moarte”!

Păcatul desfrâului „formatează” mintea celui robit lui, pentru că acesta nu mai vede în ființa „iubită” un subiect, o persoană cu bucuriile și cu suferințele sale, cu împlinirile sau deziluziile sale, ci caută doar un trup pe care să îl consume, să îi procure plăcerile mult visate. Însă, după satisfacerea poftelor sale păcătoase, conștientizează că nu a dobândit adevărata fericire, că sub masca fericirii trăiește deziluzia, că vrând să descopere împlinirea, ajunge să trăiască, de fapt, în subteranele conștiinței și pe marginea prăpastiei.”¹⁵⁸

O tânără a venit la un părinte duhovnicești.

- Părinte nu mai știu ce să fac.
- De ce fica mea?
- Fiindcă simt că merg pe căi ciudate.
- Ce fel de căi?
- Simt că de multe ori nu mai pot rezista tentațiilor sexuale.
- Trebuie să știi că te ții în frâu.
- Dar în același timp îl caut pe alesul inimii mele.
- Și îl vei găsi.
- Credeți?
- Dar cum?
- Dumnezeu știe ce este mai bine pentru tine.
- Asta o știu.
- Sunt sigur că Dumnezeu are rezervat ceva și pentru tine.
- Nu știu ce să spun.
- Să ai credință în Dumnezeu și să nu deznădăjduiești.
- Încerc.
- Și să mai știi ceva.
- Ce?
- Au fost multe desfrânate care au ajuns sfinte.
- Se poate așa ceva?
- Da fica ea.
- Cum părinte?
- Cum îți spun.
- Cum să ajungi dintr-o desfrânată o sfântă.

¹⁵⁷Idem.

¹⁵⁸ Ibidem.

- Nu subestima niciodată capacitatea omului de a schimba.
- Încerc.
- Sunt multe femei și bărbați care au apucat pe calea desfrâului.
- Pentru ca mai apoi să se întoarcă?
- Da.
- Nu știam.
- Ba da
- Îmi puteți da un caz?
- Da.
- Care?
- Este vorba de poveste din Egiptul secolului al IV-lea.
- Când Egiptul nu era sub musulmani?
- Da.
- Și ce spune povestea?
- Un frate ședea într-o chilie din Egipt, în multă smerenie petrecând. Și avea acesta o soră care curvea în cetate pricinuind pierzare la multe suflete.
- Urât.
- De multe ori supărându-l bătrânii, mai pe urmă trimițându-l pe fratele la dânsa, doar sfătuind-o se va strica păcatul cel ce se lucra într-însa.
- Și?
- După ce a ajuns el la locul acela, văzându-l unii din cunoscuți, a alergat mai înainte și a vestit surorii lui, zicând așa.
- Iată, fratele tău este lângă ușă.
- Atunci ea împungându-se la cele dinăuntru și lăsând pe ibovnicii cărora le slujea, a ieșit cu capul gol în întâmpinarea fratelui său. Dând să-l îmbrățișeze, i-a zis fratele așa.
- Ce?
- Sora mea cea adevărată, fie-ți mila de sufletul tău, că mulți pier din cauza ta ! Cum vei putea suferi munca cea veșnică și amară? I
- Iar ea cutremurându-se, i-a zis așa.
- Crezi că mai este mântuire pentru mine de acum?
- Răspuns-a fratele așa.
- Ce?
- De vei voi, este mântuire. Ea aruncându-se la picioarele fratelui său, îl ruga să o ia în pustie, împreună cu el.
- El i-a zis așa.
- Ce?
- Pune-ți acoperemântul pe cap și vino după mine !
- Atunci ea i-a zis.
- Ce?
- Să mergem, că mai de folos îmi este să fac această necuviință să merg cu capul gol, decât să intru în cursa fărădelegii. Și mergând ei, o sfătuia fratele său la pocăință. Când vedea pe unii venind în spre ei, el i-a spus.
- De vreme ce nu toți știu că ești sora mea , dă-te în lături puțin din cale, până ce vor trece cei ce vin.
- Iar ea s-a abătut.
- După aceea i-a zis:
- să mergem, sora, în calea noastră !
- Dar ea nu i-a răspuns.
- Și?
- Și apropiindu-se el de dânsa, a găsit-o moartă.
- Înțeleg.
- A văzut și tălpile picioarelor ei însângerate, căci era desculță.

- Nu se poate.
- Și fratele vestind bătrânilor cele ce s-au întâmplat și iscând-se neînțelegere între dânsii, s-a descoperit unuia din bătrâni despre dânsa, că de vreme ce nu a purtat grijă de nici un lucru trupesc, ci și-a defăimat și trupul, nesuținând întru atâta rană, pentru aceasta i s-a primit pocăință.¹⁵⁹
- Frumoasă întâmplarea
- Și adevărată.
- Așa este.

„Un moralist contemporan considera că lumea în care trăim, mult prea permisivă și laxă din punct de vedere moral, oferă omului orgii televizate, păcatele ridicate la rang de normalitate și generalizate. Iar toate acestea îl asaltează pe bietul om, îl provoacă și îl incită. Simpla amintire a lor îl urmărește și caută să îl târască din nou în păcate.

„Fremătând” mintea omului, păcatul desfrânării întuneacă și pervertește percepția asupra celeilalte persoane. În ea nu mai este descoperit ceea ce este mai înalt și mai frumos, valoarea spirituală a persoanei, ci este văzută și trăită în registrul inferior al vieții, exclusiv trupesc, biologic. Persoana iubită nu mai este expediată în ceea ce ea este și are propriu și specific, ci în ceea ce o încadrează într-un regn, într-o specie – aspectul trupesc. Desfrânatul caută plăcerea clipei efemere, ratându-și astfel bucuria eternității, condamându-se pe sine să trăiască în platitudinea trupului și a plăcerilor sale, mult prea sărace, indiferent cât de des și de intens ar fi ele procurate.”¹⁶⁰

Prin urmare simulacru iubit este unul care îl plasează pe om numai pe biologic sau mai bine spus numai pe trup. Nu este întâmplător că de exemplu în limba engleză soțului sau soției i se mai spune și soul-mate sau mai bine spus suflet pereche.

Simulacrele iubirii prin urmare sunt multe și trebuie să știm că ele sunt unele care dacă suntem atenți și suntem cât se poate de perspicace vom ajunge să ne eliberăm de ele și să iubim cu adevărat. De ce? Fiindcă omul are nevoie de iubire și fără de iubire ajunge ca viața lui să se deprecieze și să nu mai știe în ce direcție să apuce.¹⁶¹

Această carte prin urmare se vrea un apel la o iubire sinceră și dezinteresată. Aceasta fiindcă de mai multe ori oamenii au ajuns să trăiască adevărate simulacre ale iubirii. Știm de exemplu că în Evul Mediu și în multe dintre societățile arhaice ale lumii de azi se practică căsătoriile aranjate. Adică părinții și rudele decid cu cine să se căsătorească fii și ficele lor.

Biserica Ortodoxă și creștinismul în genere evident că nu este pentru căsătoriile aranjate. De ce? Fiindcă este sunt mai mult un simulacru al iubirii. Iubirea trebuie să fie una sinceră și curată fără intervenii externe.

„Robul păcatului și, în mod deosebit al desfrâului, trăiește într-o lume iluzorie și ireală, a poftelor și dorințelor, având contacte slabe și rare cu lumea concretă și reală, cu persoana umană. El are iluzia iubirii, și cu atât mai puțin a iubirii adevărate, iar persoana iubită devine, în fond, o proiecție a dorințelor sale, o oglindă în care el se vede în ceea ce are mai josnic și inferior.

Calea cea mai potrivită, pe care o recomandă ascetica ortodoxă, de a lupta împotriva păcatului „formulării” minții o constituie curățirea inimii, purificarea ei de orice gând și întinăciune trupească. O constituie descoperirea abisului de taine pe care îl constituie persoana iubită, nu atât din perspectiva vieții ei trupești, oricum limitată în forme și manifestări, ci explorarea adâncului ei interior, profunda ei viață lăuntrică.

O astfel de percepție ridică persoana iubită din aspectul de irațional și animalitate la valoarea ei de univers de taine, ce se așteaptă și se cere descoperit prin iubire jertfelnică. În acest mod, ea se descoperă pe sine în ceea ce are mai frumos și înalt, bogata ei viață duhovnicească, și se transformă dintr-un „ceva”, un obiect de consum, de astâmpărare a poftelor și de procurare a plăcerilor, într-un cineva, o persoană, o ființă de o bogăție și valoare inestimabilă, o susținătoare și colaboratoare în lucrarea de înduhovnicire a trupului, cu toate poftele și dorințele sale, într-un mediu și suport ideal al unei vieți spirituale înalte, în iubire și dăruire.”¹⁶²

¹⁵⁹ Din Patericul egiptean.

¹⁶⁰ Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfranarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

¹⁶¹ A se vedea Filotheus Faros, *Manual de iubire. Fieea dragostei* (Galați, 2005).

¹⁶² Preot Ioan C. Teșu <https://doxologia.ro/pacatul-desfranarii-formateaza-mintea-duce-la-ratarea-adevaratei-bucurii> (accesat pe 22.07.2025).

Simulacrele iubirii prin urmare sunt unele care trebuie să știm că ajung să ne facă să trăim într-o lume în care suntem conduși de fantasmе și iluzii și de ceea ce este bun și drept.

Cartea noastră se vrea în același timp o aducere în atenție a sentimentului iubirii care am spus că este fundamental pentru om și existența lui. Am arătat că iadul este imposibilitatea de a mai iubi. Trebuie să știm acest lucru fiindcă sunt mulți care cred că își pot baza viața pe ură. Acest lucru este demonstrat de mai multe războaie care încep în lumea noastră și care denotă o lipsă totală de iubire.

Dacă această carte va face conștienți pe cât mai mulți că iubirea poate să fie contrafăcută și falsificată ea și-a atins scopul. Am voit să prezentăm o desfășurare diacronică a simulacrelor iubirii din societatea de azi. Aceasta fiindcă fără doar și poate că trăim în vremuri unei crize puternice a iubirii.